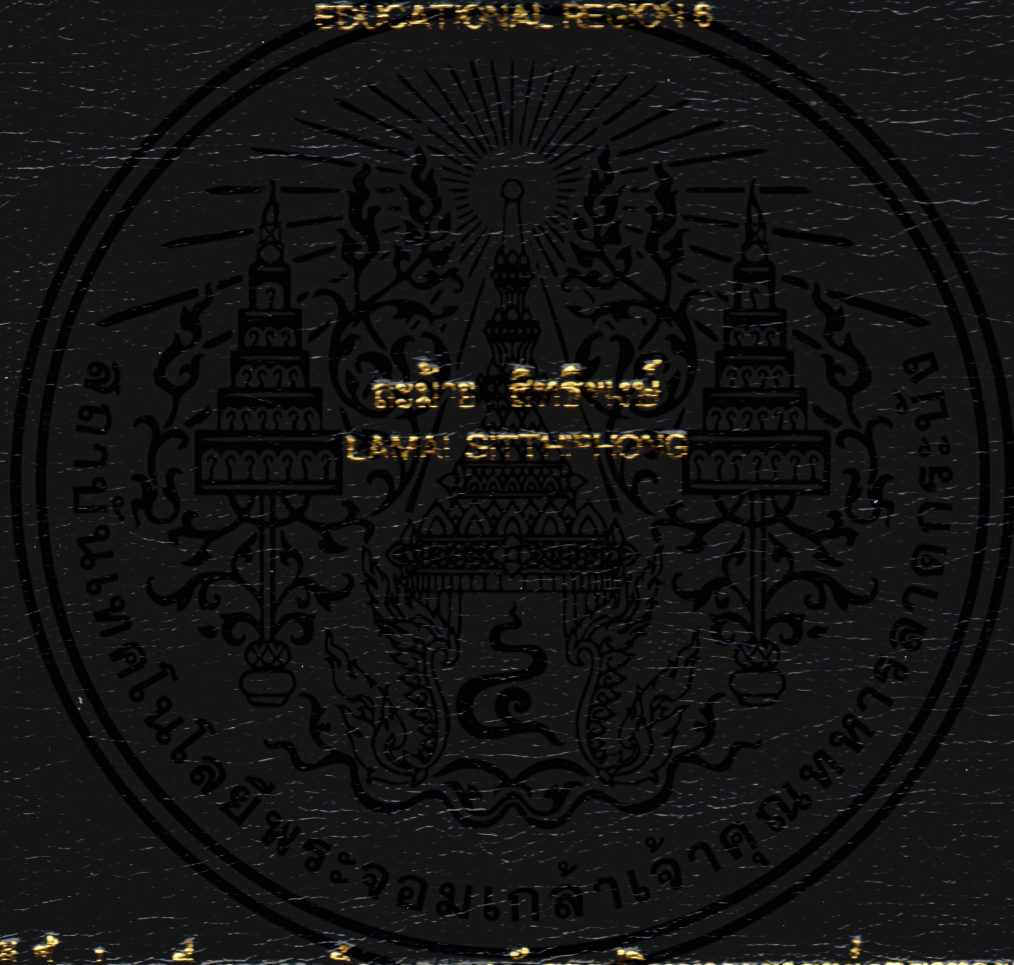

พฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจ
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6

INSTRUCTOR'S TEACHING BEHAVIORS IN BUSINESS
ADMINISTRATION PRIVATE VOCATIONAL SCHOOLS
EDUCATIONAL REGION 6

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของกรณีศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศึกษาศาสตร์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2545

ISBN 974-622-800-5

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

พฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจ
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6

INSTRUCTOR'S TEACHING BEHAVIORS IN BUSINESS
ADMINISTRATION PRIVATE VOCATIONAL SCHOOLS
EDUCATIONAL REGION 6

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานบัณฑิตวิทยาลัยเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้ง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เลขหมู่.....

พ.ศ. 2543

เลขทะเบียน..... 36274

ISBN 974-622-800-5

วัน, เดือน, ปี..... 7 ส.ค. 2543

**INSTRUCTOR'S TEACHING BEHAVIORS IN BUSINESS
ADMINISTRATION PRIVATE VOCATIONAL SCHOOLS
EDUCATIONAL REGION 6**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES**

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2000

ISBN 974-622-800-5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่าในรูปแบบใดก็ตามโดยไม่ให้อัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2000

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

หัวข้อวิทยานิพนธ์

พฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจ
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6

นักศึกษา

นางละม้าย สิทธิพงษ์

รหัสประจำตัว

40064101

ปริญญา

ครุศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชา

การบริหารอาชีวศึกษา

พ.ศ.

2543

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.เนาวรัตน์ วัฒนชัย

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ตามความคิดเห็นของนักศึกษา ใน 3 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรมก่อนการสอน ด้านพฤติกรรมระหว่างการสอน และด้านพฤติกรรมหลังการสอน 2) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ใน 3 ด้าน ด้านพฤติกรรมก่อนการสอน ด้านพฤติกรรมระหว่างการสอน และด้านพฤติกรรมหลังการสอน โดยจำแนกตามสาขาวิชา และสถานศึกษาที่สังกัด

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษาสายวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 จำนวน 4 โรงเรียน โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษา รวมทั้งสิ้น 351 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าเอฟ และวิธีการของเซฟเฟ้ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ (Statistical Package for the Social Sciences/Personnel Computer Plus) ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมของครูสายวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ทั้ง 3 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาเป็น รายด้านพบว่า ด้านพฤติกรรมก่อนการสอน ด้านพฤติกรรมระหว่างการสอน และด้านพฤติกรรม หลังการสอนอยู่ในระดับมากทั้ง 3 ด้าน
2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมของครูผู้สอนสายวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ทั้ง 3 ด้าน จำแนกเป็นสาขาวิชา และสถานศึกษา ทั้งในภาพรวมและแต่ละด้านแตกต่างกัน

Thesis Title	Instructor's Teaching Behaviors in Business Administration Private Vocational Schools Educational Region 6
Student	Mrs.lamai Sitthiphong
Student ID.	40064101
Degree	Vocational Administration
Programme	Master of Industrial Education
Year	2000
Thesis Advisor	Ass.Prof. Dr.Naovaratana Vilaichone
Thesis Co-advisors	Dr.Phadungchai Pupat

ABSTRACT

The purposes of this research were as follows:-

1. To study instructor's teaching behaviors in the field of business administration of private vocational school in the educational region 6 in according with students' opinions in three aspects which are

- a. before teaching behaviors
- b. during teaching behaviors
- c. after teaching behaviors

2. To compare the above-mentioned objective behaviors in the same three aspects in 1. a. , b. and c. by classifying according to individual subjects and academic institutes those personnel belong to.

Random sampling group employed in this research were students in faculties of business administration in four private vocational schools in educational region 6. By studying 351 students in sample group. Method and document used were questionnaire for rating scales.

Analytical statistics include percentage, means, Standard Deviation, F-test and Scheffe's approach

1. Student's opinion on instructors' teaching behaviors in private vocational schools in educational region 6 indicates that in general the assessment of most level in all three aspects. Consideration of individual aspect points out that instructors' behaviors before, during and after teaching obtain the same level in all three aspects

2. Comparison of opinion of students on instructor's teaching behaviors in the field of business administration in private vocational schools in educational region 6 classified in accordance with subjects and institute indicates that there were differences in both general viewpoint and each aspect.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ในการให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง ตลอดจนให้กำลังใจ และติดตามผลการดำเนินการวิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณ ดร. ผดุงชัย ภูพัฒน์ ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และข้อคิดเห็นอื่น ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้

กราบขอบพระคุณ คณาจารย์คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังทุกท่าน ที่ได้ให้ความรู้ ประสบการณ์ ความเมตตา ความห่วงใย และกำลังใจอย่างสม่ำเสมอ อันเป็นความประทับใจแก่ศิษย์อย่างยิ่ง

ขอขอบคุณผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาโรงเรียนเทคโนโลยีละโว้ โรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรี โรงเรียนเทคนิคพิษณุโลก และโรงเรียนไทยอโยธยาบริหารธุรกิจ ที่เอื้อต่อการจัดเก็บข้อมูล และให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

ขอขอบคุณ พันตรีทรงศักดิ์ สิทธิพงษ์ และเด็กชายศุภณัฐ สิทธิพงษ์ ที่ให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเพื่อเป็นความกตัญญู ให้กับพระคุณบิดา มารดา และคณาจารย์ผู้มีพระคุณอย่างยิ่งของผู้ศึกษาวิจัย

ละม้าย สิทธิพงษ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	IV
สารบัญ.....	V
สารบัญตาราง.....	VIII
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	4
1.4 ทฤษฎีหรือกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	4
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	5
1.6 คำนียามศัพท์เฉพาะ.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา.....	8
2.1.1 นโยบายของรัฐต่อการจัดการศึกษาเอกชน.....	9
2.1.2 สภาพการจัดการศึกษาเอกชน.....	10
2.1.3 การบริหารงานของกองอาชีวศึกษา.....	11
2.1.4 สภาพปัจจุบัน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา.....	12
2.1.5 ความมุ่งหมายของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาประเภทวิชาบริหาร ธุรกิจ.....	12
2.1.6 ลักษณะของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาประเภทสาขาวิชาบริหาร ธุรกิจ.....	13
2.1.7 บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน.....	16
2.1.8 กระบวนการบริหารงานโรงเรียนเอกชน.....	16
2.1.9 แนวทางการดำเนินกิจการ โรงเรียนเอกชน ประเภทอาชีวศึกษา.....	18
2.2 การจัดการเรียนการสอน.....	20

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.3 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาบริหารธุรกิจ	
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตจันทบุรี พุทธศักราช 2536.....	24
2.3.1 หลักการของหลักสูตร.....	24
2.3.2 โครงสร้างหลักสูตร.....	25
2.3.3 วิชาชีพเฉพาะ/วิชาเอก.....	26
2.3.4 วิชาชีพเลือก.....	26
2.3.5 แผนการเรียน.....	27
2.3.6 คุณวุฒิการศึกษา.....	27
2.3.7 การจัดการศึกษา.....	27
2.3.8 การบริหารหลักสูตร.....	28
2.3.9 หลักสูตรรายวิชา.....	28
2.3.10 การกำหนดหน่วยกิตและเวลาเรียนของแต่ละรายวิชา.....	29
2.3.11 การจัดชั่วโมงเรียน.....	29
2.3.12 เกณฑ์การศึกษา.....	29
2.4 พฤติกรรมการสอนของครู.....	33
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	57
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	57
3.1.1 ประชากร.....	57
3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง.....	58
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	58
3.2.1 การสร้างเครื่องมือ.....	59
3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	59
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	60
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	61

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	88
5.1 วัตถุประสงค์.....	88
5.2 สมมติฐานการวิจัย.....	88
5.3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	88
5.4 สรุปผลการวิจัย.....	89
5.5 อภิปรายผลการวิจัย.....	92
5.6 ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลของการวิจัยไปใช้.....	101
5.7 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป.....	102
บรรณานุกรม.....	103
ภาคผนวก.....	108
ภาคผนวก ก ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์.....	109
ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย.....	111
ภาคผนวก ค รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย.....	123
ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	125
ประวัติผู้เขียน.....	132

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1	แสดงจำนวนประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานศึกษา.....57
3.2	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานศึกษา.....58
4.1	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามสาขาวิชา.....63
4.2	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามสถานศึกษา.....63
4.3	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ด้านพฤติกรรมก่อนการสอน.....64
4.4	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ด้านพฤติกรรมระหว่างการสอน.....66
4.5	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ด้านพฤติกรรมหลังการสอน.....68
4.6	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 เป็นรายด้านและรวมทุกข้อ.....69
4.7	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ด้านพฤติกรรมก่อนการสอน จำแนกตามสาขาวิชา.....70
4.8	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 จำแนกตามสาขาวิชา.....71
4.9	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมก่อนการสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ด้านพฤติกรรมระหว่างการสอน จำแนกตามสาขาวิชา.....72
4.10	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ด้านพฤติกรรมระหว่างการสอน จำแนกตามสาขาวิชา73

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.11	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชา บริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ด้านพฤติกรรมหลังการสอน จำแนกตามสาขาวิชา.....74
4.12	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของนักศึกษาต่อพฤติกรรมหลังการสอนของครู สาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ด้านพฤติกรรม หลังการสอน จำแนกตามสาขาวิชา.....75
4.13	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาบริหาร ธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ใน 3 ด้าน จำแนกตามสาขาวิชา....76
4.14	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครู สาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 โดยรวมทุกด้าน จำแนกตามสาขาวิชา.....76
4.15	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาบริหาร ธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ด้านพฤติกรรมก่อนการสอน จำแนกตามสถานศึกษา.....77
4.16	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของนักศึกษาต่อพฤติกรรมก่อนการสอนของครู สาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 โดยรวม จำแนกตามสถานศึกษา.....79
4.17	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาบริหาร ธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ด้านพฤติกรรมระหว่างการสอน จำแนกตามสถานศึกษา.....80
4.18	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรม ระหว่างการสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 โดยรวม จำแนกตามสถานศึกษา.....82
4.19	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาบริหาร ธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ด้านพฤติกรรมหลังการสอน จำแนกตามสถานศึกษา.....83

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับอาจารย์ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.20	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรม หลังการสอนของครูสายวิชาการบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 โดยรวม จำแนกตามสถานศึกษา.....84
4.21	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาการบริหาร ธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ใน 3 ด้าน จำแนกตาม สถานศึกษา.....85
4.22	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครู สายวิชาการบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 โดยรวมทุกด้าน จำแนกตามสถานศึกษา86

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาเป็นแนวทางที่สำคัญในการที่ทำให้มนุษย์มีความรอบรู้เพิ่มขึ้นและเมื่อเผชิญกับปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ก็สามารถจัดออกไปได้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540–2544) ได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ทั้งนี้เพราะมนุษย์เป็นทรัพยากร ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศและเป็นทรัพยากรที่สามารถสร้างเสริมหรือพัฒนาและก่อให้เกิดทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาตามมาได้อีกมากมาย ดังนั้นทรัพยากรมนุษย์จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุดที่รัฐบาลจะต้องเอาใจใส่ดูแลและพัฒนาคุณภาพ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาสังคมและประเทศชาติต่อไป (รวิรัตน์ สิริภูบาล. 2536 : 100) ทั้งนี้เพราะการศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่ง ในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่าง ๆ ในสังคมได้ เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คน ได้พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านต่าง ๆ ที่ดำรงชีพและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงรวมเป็นพลังสร้างสรรค์ การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2539 : 2)

การจัดการศึกษาในประเทศไทย เป็นภาระหน้าที่โดยตรงของรัฐซึ่งมีศักยภาพไม่เพียงพอที่จะจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึง จึงเปิดโอกาสและส่งเสริมให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เพื่อแบ่งเบาภาระของรัฐบาลโดยสนับสนุนให้จัดตั้งโรงเรียนเอกชน ทุกระดับทุกประเภทให้มีความรู้ความสามารถ ผลผลิตด้านทรัพยากรบุคคล ที่สำคัญในการสร้างความก้าวหน้าให้แก่ประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการเมืองการปกครอง ปรากฏให้เห็นเป็นที่ประจักษ์อย่างชัดเจน จึงกล่าวได้ว่าการศึกษาเอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศชาติเป็นอย่างยิ่งตลอดมา ภาคเอกชนได้เข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษาของชาติมาเป็นเวลานานแล้ว จึงสามารถช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐในการจัดการศึกษาคิดเป็นเงินงบประมาณปีละจำนวนมาก สามารถช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรไทยได้อย่างกว้างขวาง เพราะการศึกษาเอกชนช่วยตอบสนองความต้องการกลุ่มมีลักษณะการบริหาร การจัดการที่ยืดหยุ่น และคล่องตัวได้มากกว่าโรงเรียนรัฐบาล (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2537 : 65)

การพัฒนาอาชีพศึกษาที่ผ่านมา ได้พัฒนาทั้งด้านผู้สอนและผู้เรียนเนื่องจากการเรียนวิชาชีพนั้นแตกต่างจากเรียนวิชาสามัญ การปลูกฝังให้เกิดมีลักษณะอาชีพที่ดีในอนาคตจะต้องปลูกฝัง

กันมาตั้งแต่เด็ก ๆ ไม่ว่าจะ เป็นพ่อแม่ ผู้ปกครองและครูอาจารย์การศึกษาด้านอาชีวศึกษาคู่มือมีบทบาทสำคัญในการให้ความรู้ในวิชาชีพอย่างแท้จริง ทั้งด้านความรู้และทักษะมีความสามารถในการ ถ่ายทอดวิชาชีพนั้น ๆ ไปสู่ผู้เรียนและมีความรอบรู้เรื่องนั้น ๆ นอกเหนือจากวิชาชีพ นอกจากนี้ครูจะต้องมีประสบการณ์ในการเรียน การงาน คุณธรรม จริยธรรม เพื่อปลูกฝังลักษณะการทำงานให้ นักศึกษามีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ในงานอาชีพ ขยัน อดทน มีความคิดริเริ่ม หมั่นศึกษาหาความรู้ และสร้างศรัทธาให้นักศึกษาเข้าใจลักษณะนิสัยของนักศึกษาอาชีวศึกษา เพราะฉะนั้นครูจึงเป็นผู้มีความสำคัญไม่เพียงแต่ในด้านการให้ความรู้ทางวิชาการเท่านั้น แต่ครูจะต้องมีศิลป์ คือ วิธีการที่จะถ่ายทอดในรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งนี้ เพราะครูนั้นเป็นผู้สร้างศรัทธา และทำให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของการเรียนรู้ ดังนั้น ครูจึงมีอิทธิพลต่อการเรียน และบุคลิกลักษณะของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ รุ่ง แก้วแดง (2541 : 134) ได้กล่าวถึงบทบาทและความสำคัญของครู ในฐานะผู้ให้การศึกษาของชาติไว้ว่า ครูมีบทบาท และความสำคัญอย่างยิ่ง ในฐานะผู้ให้การศึกษาของชาติ ครูคือผู้ที่กำหนดอนาคตของคนในชาติ ชาติใดก็ตามที่ได้ครูเป็นคนที่มีความรู้ เป็นคนเก่ง เป็นคนเสียสละ ตั้งใจทำงานเพื่อประโยชน์ของนักศึกษา ชาตินั้น จะได้พลเมืองที่เก่งและฉลาด มีศักยภาพและความสามารถที่จะแข่งขันกับทุกประเทศในโลกได้

พฤติกรรมการสอนของครู อาจารย์เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง ดังที่ ถวิล มาตรฐาน (2541 : 57) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมการสอนของครูไว้ว่า ครูอาจารย์ จะต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอน จากการเป็นผู้โอนความรู้ไปสู่การเป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้นักเรียนเป็นผู้หาความรู้ด้วยตนเอง มองกว้าง คิดไกลและใฝ่รู้ ต้องทำตนให้ทันสมัย ทันเหตุการณ์การเปลี่ยนแปลงของการเมืองเศรษฐกิจและสังคม และพร้อมที่จะนำมาประยุกต์สอดแทรกในบทเรียนและกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องและกลมกลืน ในขณะที่ ณรงค์ นิตยาพร (2541 : 31) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่จะต้องปรับปรุงเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษา พบว่า คุณสมบัติของครู อาจารย์ ที่มีอยู่ขาดคุณภาพ โดยเฉพาะครูประจำการอาชีวศึกษาและสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เนื่องจากรายได้ของครู อาจารย์น้อย แต่ต้องทำงานหนัก ขาดโอกาสไปอบรมพัฒนา นอกจากนี้ครู อาจารย์ ขาดจรรยาบรรณจิตสำนึกเกี่ยวกับการสอน ปัจจุบันมีครูเชิงพาณิชย์จำนวนมากและการเรียนการสอน เน้นท่องจำมาก ขาดปัจจัย คือ การใช้ห้องสมุด อุปกรณ์การเรียนการสอน

สภาพปัญหาในปัจจุบัน การพัฒนาคนในระยะต่อไปจำเป็นต้องเน้นคุณภาพ ปัจจัยที่จะต้องปรับปรุงเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ คุณสมบัติของครู อาจารย์ ในด้านพฤติกรรมการสอน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประคอง บุญเจิม (2537 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาถึงพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ ตามความคิดเห็นของนักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ ปรากฏว่า นักเรียนทุกคณะวิชา ทุกระดับชั้นปี และ

ทุกช่วงคะแนนเฉลี่ยสะสม มีความคิดเห็นว่า พฤติกรรมก่อนการสอน พฤติกรรมระหว่างการสอน และพฤติกรรมหลังการสอนของอาจารย์มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากจึงนับได้ว่า พฤติกรรมการสอนของอาจารย์เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง

โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาได้ร่วมจัดการศึกษาทุกประเภทวิชาและหลายโรงเรียนจะเปิดสอนสายวิชาบริหารธุรกิจ โดยเปิดสอนสาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาดและสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เป็นจำนวนมาก วิภา ลิ้มสกุล (2541 : 76) ได้สำรวจโรงเรียนในเขตการศึกษา 6 ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดลพบุรี สระบุรี อุตุยา อ่างทอง สิงห์บุรี และชัยนาท พบว่า มีโรงเรียนที่เปิดสอนสายวิชาบริหารธุรกิจ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) 14 โรงเรียน แต่โรงเรียนที่เปิดสอนทั้งสามสาขามีเพียง 4 โรงเรียนเท่านั้น โดยมีครูสาขาวิชาการบัญชี สาขาการตลาดและสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 191 คน มีนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด และสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 3,756 คน โรงเรียนจะรับนักศึกษาสำเร็จชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เรียนต่อ 2 ปี ผู้สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียน 2 ปี 2 ภาคฤดูร้อน สถานศึกษาทุกแห่งมีความพยายามที่จัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับแนวนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ และแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาการเรียนการสอนของครู

จากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่างานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครูด้านอาชีวศึกษา มีผู้ทำการวิจัยยังไม่กว้างขวางพอที่จะสรุปพฤติกรรมการสอนของครูด้านอาชีวศึกษาได้อย่างแน่ชัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจในเขตการศึกษา 6 นั้น ยังไม่มีผู้ทำวิจัยไว้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจเป็นอย่างยิ่ง ที่จะศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจ ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ใน 3 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรมก่อนการสอน ด้านพฤติกรรมระหว่างการสอน และด้านพฤติกรรมหลังการสอน เพื่อจะได้ทราบถึงพฤติกรรมการสอนของครู และนำผลการวิจัยครั้งนี้มาพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีคุณภาพยิ่งขึ้นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ตามความคิดเห็นของนักศึกษา ใน 3 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรมก่อนการสอนด้านพฤติกรรมระหว่างการสอน และด้านพฤติกรรมหลังการสอน

2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชน

อาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ใน 3 ด้าน ด้านพฤติกรรมก่อนการสอนด้านพฤติกรรมระหว่างการสอน และด้านพฤติกรรมหลังการสอน โดยจำแนกตามสาขาวิชา และสถานศึกษาที่สังกัด

1.3 สมมติฐานการวิจัย

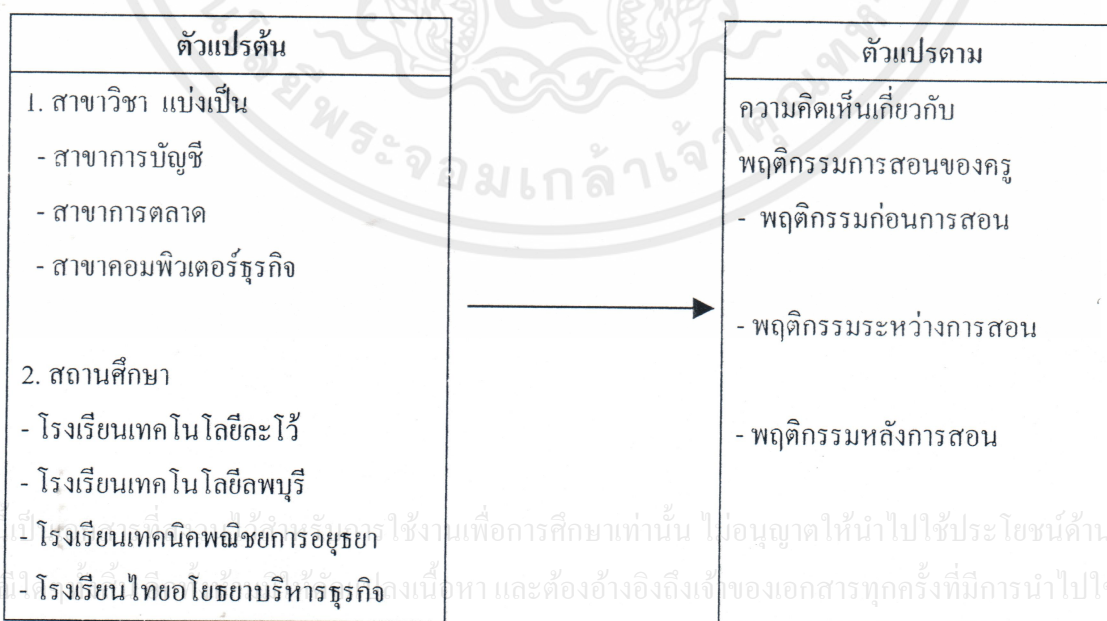
สมมติฐานของการวิจัย มีดังนี้

1. นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชา บริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 แตกต่างกันเป็นรายด้านและภาพรวม
2. นักศึกษาที่เรียนในสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการสอนของครู สายวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 แตกต่างกันเป็นรายด้านและ ภาพรวม

1.4 ทฤษฎีหรือกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้หลักและแนวคิดของ จาร์ส นองมาก (2541 : 36) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญของการจัดการเรียนการสอนได้แก่พฤติกรรมก่อนการสอน พฤติกรรมระหว่าง การสอน และพฤติกรรมหลังการสอน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้ สาขาวิชา และสถานศึกษา เป็นตัวแปรต้น และความคิดเห็น เกี่ยวกับการศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขต การศึกษา 6 ใน 3 ด้าน เป็นตัวแปรตาม ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเฉพาะพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ตามความคิดเห็นของนักศึกษา จำนวน 3 ด้าน คือ พฤติกรรมก่อนการสอน พฤติกรรมระหว่างการสอน และพฤติกรรมหลังการสอน ในปีการศึกษา 2542

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.5.1.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษา สาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 4 โรงเรียน จำนวน 3,756 คน มีรายละเอียดดังนี้

- 1) นักศึกษาสาขาการบัญชี จำนวน 1,166 คน
- 2) นักศึกษาสาขาการตลาด จำนวน 821 คน
- 3) นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ จำนวน 1,769 คน

1.5.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษา สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 4 โรงเรียน ได้มาโดยตารางกำหนดตัวอย่างของ Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาเทียบบัญชีไตรยางค์ และสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น ได้กลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

- 1) นักศึกษาสาขาการบัญชี จำนวน 109 คน
 - 2) นักศึกษาสาขาการตลาด จำนวน 77 คน
 - 3) นักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 165 คน
- รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 351 คน

1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

1.5.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

- 1) สาขาวิชา
 - 1.1 สาขาวิชาการบัญชี
 - 1.2 สาขาวิชาการตลาด
 - 1.3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
- 2) สถานศึกษา แบ่งเป็น

2.1 โรงเรียนเทคโนโลยีละโว้

2.2 โรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรี

2.3 โรงเรียนเทคนิคพณิชยการอยุธยา

2.4 โรงเรียนไทยอโยธยาบริหารธุรกิจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครู
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ใน 3 ด้าน คือ

- 1) ด้านพฤติกรรมก่อนการสอน
- 2) ด้านพฤติกรรมระหว่างการสอน
- 3) ด้านพฤติกรรมหลังการสอน

1.5.3 ขอบเขตพื้นที่หรือสภาพทางภูมิศาสตร์

ในการวิจัยครั้งนี้จะศึกษาถึงพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 เท่านั้น

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย ได้กำหนดให้คำจำกัดของคำบางคำ
ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1.6.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครู หมายถึง การตัดสินใจเลือกของ
นักศึกษาเกี่ยวกับ การกระทำหรือกิจกรรมที่ครูผู้สอนแสดงออกอันมีผลต่อการเรียนของนักศึกษา
ตามที่นักศึกษาสังเกตเห็น โดยสังเกตจากรูปแบบกระบวนการสอนใน 3 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรม
ก่อนการสอน ด้านพฤติกรรมระหว่างการสอน และด้านพฤติกรรมหลังการสอน

1.6.1.1 พฤติกรรมก่อนการสอน สิ่งที่ครูต้องคำนึงถึงก่อนเริ่มสอน ได้แก่ การ
พิจารณาเลือกเนื้อหาให้สอดคล้องกับกรอบที่กำหนดในหลักสูตร การจัดแบ่งเวลา โดยกำหนดใน
เรื่องเป็นเวลา ที่จะต่อเนื่องจากการเลือกเนื้อหาที่เรียน การแบ่งกลุ่ม โดยจัดกลุ่มในการทำงานเป็น
กิจกรรมสำคัญที่หลีกเลี่ยงไม่พ้นในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน และการจัดกิจกรรม เพื่อ
มอบหมายงานให้นักศึกษาปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การอ่าน การทำงานร่วมกัน หรือการทำงานที่
เกี่ยวเนื่องกับตัวนักศึกษาเองและพฤติกรรมของครู เป็นต้น

1.6.1.2 พฤติกรรมระหว่างการสอน การจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามจุดมุ่ง
หมายและรายละเอียดของเนื้อหา การสร้างบรรยากาศเป็นการจัดสภาพแวดล้อมของห้องเรียนที่จะ
ส่งผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา

1.6.1.3 พฤติกรรมหลังการสอน การวัดหรือประเมินผลการเรียนของนักศึกษา
รวมทั้งการแนะนำให้นักศึกษาปรับปรุงแก้ไขเพื่อปฏิบัติจัดทำให้ดีขึ้น

1.6.2 ครู ผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนพ.ศ. 2525 ทำหน้าที่สอนวิชาต่าง ๆ ในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตการศึกษา 6

1.6.3 นักศึกษา ผู้ที่ลงทะเบียนเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6

1.6.4 สายวิชาการบริหารธุรกิจ หมายถึง สาขาที่เปิดสอนใน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
 เขตการศึกษา 6 มี 3 สาขาวิชา คือ

1. สาขาวิชาการบัญชี
2. สาขาวิชาการตลาด
3. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

1.6.5 โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา หมายถึง สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
 การศึกษาเอกชน เขตการศึกษา 6 ได้แก่ โรงเรียนเทคโนโลยีละโว้ โรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรี
 โรงเรียนเทคนิคพนิชขการอยุธยา และโรงเรียนไทยอโยธยาบริหารธุรกิจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมทฤษฎี หลักการ แนวคิด เอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

2.1 โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

2.1.1 นโยบายของรัฐต่อการจัดการศึกษาเอกชน

2.1.2 สภาพการจัดการศึกษาเอกชน

2.1.3 การบริหารงานของกองอาชีวศึกษา

2.1.4 สภาพปัจจุบันโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

2.1.5 ความมุ่งหมายของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาประเภทสายวิชาบริหารธุรกิจ

2.1.6 ลักษณะของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทสายวิชาบริหารธุรกิจ

2.1.7 บทบาทและหน้าที่ ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน

2.1.8 กระบวนการบริหารงาน โรงเรียนเอกชน

2.1.9 แนวทางการดำเนินงานโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

2.2 การจัดการเรียนการสอน

2.3 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล กระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2536

2.4. พฤติกรรมการสอนของครู

2.4.1 พฤติกรรมก่อนการสอน

2.4.2 พฤติกรรมระหว่างการสอน

2.4.3 พฤติกรรมหลังการสอน

2.1 โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

การศึกษาเอกชนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันเป็นที่ประจักษ์ชัดว่า มีบทบาทสำคัญที่ได้ช่วยแบ่งเบาภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของภาครัฐ ในการจัดการศึกษาให้แก่เยาวชนได้อย่างมีคุณภาพ และต่อเนื่องจากการศึกษาระบบรัฐรวมศูนย์แห่งราชอาณาจักรไทย และจากร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับต่าง ๆ ที่มีอยู่ในขณะนี้ จะเห็นได้ว่ารัฐได้ให้สิทธิเสรีภาพในการจัดการศึกษาของภาคเอกชน ได้อย่างกว้างขวาง จัดได้ทุกระดับ ทุกประเภทการศึกษา โดยรัฐกำกับดูแลมุ่งเน้นที่มาตรฐานคุณภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2541 : 5 - 7) ดังต่อไปนี้

2.1.1 นโยบายของรัฐต่อการจัดการศึกษาเอกชน

ระยะที่ 1

ความเป็นอิสระของการศึกษาเอกชน (พ.ศ. 2395 - 2461) ซึ่งเป็นระยะก่อนการจัดตั้งโรงเรียนเอกชนแห่งแรก จนถึงการประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ ฉบับที่ 1 ในระยะนี้โรงเรียนเอกชนสามารถดำเนินการได้โดยไม่มี การควบคุม เนื่องจากเหตุผลทางการเมืองระหว่างประเทศเป็นยุคที่ประเทศตะวันตกกำลังขยายอำนาจทางการเมืองหรือยุคจักรวรรดินิยม ในขณะที่มีโรงเรียนเอกชนทั้งหมด 127 โรง

ระยะที่ 2

การควบคุมโรงเรียนเอกชน (พ.ศ. 2461 - 2480) ในระยะนี้รัฐบาลได้กำหนดพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ไว้ 2 ฉบับ คือ พ.ศ. 2461 และ พ.ศ. 2479 เพื่อควบคุมกิจการของโรงเรียนสอนภาคจีนและการสอนลัทธิการเมืองเป็นหลัก ในปี พ.ศ. 2464 รัฐบาลประกาศใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษาซึ่งบังคับให้ กุลบุตร กุลธิดา ต้องได้รับการศึกษาอย่างน้อย 4 ปี มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองโดย “คณะราษฎร” และนโยบายการขยายการศึกษาให้เร็วยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยจึงมีโรงเรียนเอกชนเพิ่มขึ้นเป็น 1,230 โรง

ระยะที่ 3

การควบคุมโรงเรียนเอกชน (พ.ศ. 2480-2503) รัฐบาลเริ่มใช้เงินอุดหนุนให้การรับรองวิทยฐานะ มีนโยบายเด่นชัดให้เอกชนร่วมรับผิดชอบการศึกษาของบ้านเมือง โรงเรียนเอกชนจึงเพิ่มขึ้นเป็น 2,587 โรง

ระยะที่ 4

การหยุดชะงักและขยายตัวของโรงเรียนเอกชน (พ.ศ. 2507-2518) รัฐบาลขยายการศึกษาภาคบังคับเป็น 7 ปี โรงเรียนรัฐบาลขยายตัวอย่างมาก จึงมีผลกระทบต่อโรงเรียนเอกชน แต่รัฐยังไม่สามารถดำเนินงานได้ตามเป้าหมาย เพราะปัญหาด้านงบประมาณ และขาดแคลนครูเอกชน ยังพอมีโอกาสขยายตัวได้อีกบ้างเล็กน้อย

ระยะที่ 5

การแสวงหาแนวทางใหม่ไปสู่ทางเลือก (พ.ศ. 2518-ปัจจุบัน) การประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. 2518 และพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ส่งผลต่อการดำเนินกิจการของโรงเรียนเอกชนอย่างมาก เพราะมีการควบคุมมาตรฐานอย่างเข้มงวด ควบคุมการเก็บค่าธรรมเนียมการเรียนตามอัตราที่กำหนด และรัฐบาลมีนโยบายให้หยุดการอุดหนุนโรงเรียนเอกชน ที่ตั้งหลังปี พ.ศ. 2517 แต่ในช่วงนี้เองที่เริ่มมีการจัดตั้งกองทุนสงเคราะห์เพื่อนำดอกผลไปใช้จ่ายเป็นสวัสดิการสำหรับครูใหญ่และครูโรงเรียนเอกชน เช่นเดียวกับข้าราชการ

จากนโยบายการจัดการศึกษาพื้นฐาน 9 ปี และตามแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับ พ.ศ.2535 ทำให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาทุกสังกัดขยายปริมาณโรงเรียนและการรับ

นักเรียนอีกมากมาย ในระยะนั้นโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานได้รับผลกระทบโดยตรงจนทำให้ปริมาณลดลงและมีแนวโน้มจะเลิกกิจการมากขึ้น

สิ่งใหม่ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 43 กำหนดให้รัฐรับผิดชอบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยมีการเก็บค่าใช้จ่าย และให้เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของรัฐด้วย โดยรัฐบาลมีเงินกองทุนให้เอกชนกู้ยืมเพื่อขยายการศึกษา หรือจัดตั้งสถานศึกษาใหม่ ๆ เปิดโอกาสให้โรงเรียนเอกชนเก็บค่าธรรมเนียมการเรียนตามความเหมาะสม การให้บัตรอุดหนุนค่าเล่าเรียน รวมทั้งจัดให้มีเงินยืมเรียน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นนิมิตใหม่ของเอกชน ซึ่งผู้ลงทุนจัดการศึกษาจะต้องศึกษาลู่ทางให้ ชัดเจนเพื่อกำหนดทิศทาง ต้องการจะก้าวไปในอนาคตท่ามกลางกระแสการขยายตัวของโรงเรียนภาครัฐ ความผันผวนด้านการเมือง และความวิกฤตของเศรษฐกิจ โรงเรียนเอกชนยังต้องมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และต้องเร่งพัฒนาคุณภาพไปสู่ระดับสากล สร้างจุดเด่นที่สามารถจะขยายการศึกษาสู่นานาชาติได้ ต้องพร้อมที่จะไปยืนอยู่บนจุดที่เป็น “ทางเลือก” ของผู้รับบริการการศึกษาอย่างมีคุณภาพ (สถานบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2541 : 2-3)

ในปัจจุบันทุกประเทศยอมรับกันทั่วไปว่า “การศึกษา” เป็นปัจจัยในการส่งเสริมการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศและเชื่อว่าการศึกษาทำให้คนมีรายได้สูง และสร้างงานได้ แต่ถ้าการศึกษานั้นไม่เหมาะสมก็ไม่สามารถจะเพิ่มรายได้ให้สูงขึ้น ตามระดับชั้นการศึกษาที่สำเร็จ อาจจะกลายเป็นคนว่างงานไป บางคนคิดว่าเรียนหนังสือมาแล้วไม่กล้าทำงานหนัก ถือว่าเป็นผู้มีความรู้ ฉะนั้นการสอนวิชาชีพทำให้คนมีงานทำ จะต้องมุ่งสอนผู้สำเร็จการศึกษายออกไป แล้วสามารถทำงานได้อย่างมีคุณภาพ และประสิทธิภาพ รัฐพึงเปิดโอกาสให้เอกชนร่วมรับภาระจัดการศึกษาได้ ภายในขอบเขตที่รัฐกำหนด แต่รัฐจะต้องดูแลให้สถานศึกษาของเอกชนทุกระดับทุกประเภทดำเนินงานให้สอดคล้องกับนโยบาย แผนงาน และโครงการของการศึกษาของชาติ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเป็นผู้ดูแลการจัดการศึกษาเอกชน

2.1.2 สภาพการจัดการศึกษาเอกชน

ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2535 มาตรา 15 ได้แบ่งโรงเรียนเอกชนเป็น 3 ลักษณะ (โรงเรียนเทคโนโลยีละโว้, 2530 : 3-14) ดังนี้

1. โรงเรียนที่จัดการศึกษาในรูปแบบการศึกษาในระบบโรงเรียน ซึ่งหมายถึง
2. โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาและอาชีวศึกษาที่จัดสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ
3. โรงเรียนจัดการศึกษาในรูปแบบการศึกษานอกโรงเรียน ซึ่งหมายถึง โรงเรียนที่จัดสอนตามหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ

4. โรงเรียนที่จัดการศึกษาแก่บุคคลที่มีความผิดปกติทางร่างกาย สติปัญญาหรือจิตใจ ที่จัดเป็นรูปแบบการศึกษาพิเศษ หรือโรงเรียนที่จัดการศึกษาแก่บุคคลยากไร้หรือผู้เสียเปรียบทางการศึกษาในลักษณะต่าง ๆ ที่จัดเป็นรูปแบบ

2.1.3 การบริหารงานของกองอาชีวศึกษา

กองอาชีวศึกษาเป็นกองหนึ่งที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ตามโครงสร้างใหม่ ก.พ. กำหนดกองโรงเรียนอาชีวศึกษา มี 4 ฝ่าย กับ 1 งาน ต่อมา มีคำสั่ง สช. ที่ 81/2532 ลงวันที่ 27 มกราคม 2532 ตั้งหน่วยงานภายใน โดยกำหนดให้มีกองส่งเสริมการศึกษานอกระบบ 1 และฝ่ายโรงเรียนนอกระบบ 2 ของกองโรงเรียนอาชีวศึกษา แบ่งเป็น 2 ฝ่าย กับ 1 งาน คือ ฝ่ายโรงเรียนในระบบ 1 ฝ่ายโรงเรียนนอกระบบ 2 และธุรการ โดยแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2541 : 5-6) ดังต่อไปนี้

1. ส่งเสริมและพัฒนาโรงเรียนเอกชนที่จัดการอาชีวศึกษา ในระบบโรงเรียนดังนี้ คือ โรงเรียนที่จัดการอาชีวศึกษาตามมาตรา 15(1) แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ได้แก่ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่จัดการศึกษาในระบบโรงเรียนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ และหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ แบ่งเป็น ดังนี้

ก. ระดับมัธยมศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ข. ระดับอุดมศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิคและหลักสูตร

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

1. กำหนดเกณฑ์มาตรฐาน โรงเรียนเกี่ยวกับอาคารสถานที่ อุปกรณ์ บุคลากร

2. ส่งเสริมให้โรงเรียนพัฒนาแนวการจัดการศึกษาให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและมาตรฐานสูงขึ้น

3. ศึกษาและพัฒนาหลักสูตรในสาขาวิชาชีพ ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

4. พัฒนาผู้บริหาร และครูเพื่อเสริมความรู้ ความสามารถ และทักษะในการปฏิบัติงานในหน้าที่

5. บริหารโครงการต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโรงเรียน ครูและ นักเรียน

6. ส่งเสริม สนับสนุน ให้โรงเรียนจัดบริการชุมชน หรือมีบทบาทเป็นโรงเรียนเพื่อชุมชน

7. ให้คำปรึกษา แนะนำกำกับดูแลและพิจารณาเกี่ยวกับการจัดตั้ง ขยายเปลี่ยนแปลง

กิจการ การบริหารงาน และการดำเนินกิจการ ของโรงเรียนให้เป็นไปตามนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐบาล กฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับ โรงเรียน ครู นักเรียน และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับ โรงเรียน ครู นักเรียน และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

9. สนับสนุนให้โรงเรียนจัดสวัสดิการต่าง ๆ ให้แก่ผู้บริหาร ครู และนักเรียน

10. ประสานการดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน ครู และนักเรียนกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

11. ร่วมพิจารณาดำเนินการทางวินัยกับผู้บริหารโรงเรียน ครู ในกรณีปฏิบัติฝ่าฝืน

12. ดำเนินการเรื่องการอุดหนุนโรงเรียน

13. ดำเนินการเรื่องการขกเว้น และผ่อนผันการเข้ารับราชการทหาร ประจําการให้แก่ครู และนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

14. ปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

2.1.4 สภาพปัจจุบันโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในสังกัดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาในปัจจุบันมีสภาพดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2541 : 9)

1. โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ จะมีผู้บริหารโรงเรียน ที่มีวุฒิทางการศึกษาแตกต่างกันมาก

2. สภาพการบริหารโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนบางแห่งมีเพียงชื่ออยู่ในตำแหน่งเท่านั้น แต่ไม่เคยไปดูแลกิจการโรงเรียนเลย จะให้ผู้อื่นรับช่วงการดำเนินงานโรงเรียน ทำให้เกิดปัญหา ด้านบริหารบุคลากร และการปกครองภายในโรงเรียน

3. ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ได้ดำเนินการพัฒนาบุคลากรโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ทั้งในระบบและนอกระบบ เช่น จัดให้มีการศึกษาต่อในระดับวุฒิที่สูงขึ้น จัดการอบรมประชุมสัมมนา

2.1.5 ความมุ่งหมายของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาประเภทสายวิชาบริหารธุรกิจ

การจัดการศึกษาทางด้านบริหารธุรกิจ เพื่อมุ่งเสริมการผลิตกำลังคนระดับกลางและระดับสูงตามความถนัดทางด้านบัญชี การตลาด คอมพิวเตอร์ธุรกิจ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2541 : 10 - 15) โดยมีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

1. ให้การศึกษาและการฝึกอบรมที่จำเป็นแก่การประกอบอาชีพโดยตรงและเปิดโอกาสให้เลือกรเรียนได้ตามความถนัด ความสนใจ และความต้องการของตลาดแรงงานอย่างกว้างขวาง โดยให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม

2. ให้ฝึกงานฝีมือที่ใช้เทคโนโลยี โดยปฏิบัติจนเกิดทักษะ คุณธรรม และสติปัญญา สามารถจัดการเชิงธุรกิจ ที่นำไปประกอบอาชีพได้จริง

3. ให้การอาชีวศึกษาครบวงจร โดยฝึกให้มีทักษะในวิชาชีพ จนสามารถผลิตได้ จำหน่ายได้ บริการได้ และบริโภคได้ ตามความหลากหลายของอาชีพ ตามเนื้อหาวิชา ตามเวลาฝึก ตามวุฒิภาวะ และตามสภาพท้องถิ่นที่แตกต่างกัน

4. ให้การศึกษาและการฝึกอบรม ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สามารถสร้างอาชีพ เข้าสู่อาชีพ รักอาชีพ และพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

5. ให้สามารถสร้างทักษะ สร้างคุณธรรม สร้างสติปัญญา จากแหล่งวิชาการ สถานประกอบการ สถานประกอบอาชีพอิสระ และศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองได้

6. ให้รู้สำนึกในการป้องกันอุบัติเหตุ รักษา รักษาหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและของผู้อื่น

7. ให้มีบุคลิกภาพดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม และจริยธรรม มีสุขภาพ และอนามัย สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ

8. ให้มีความเข้าใจในปัญหาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ และของโลก ปัจจุบัน มีความสำนึกในความเป็นไทย ดำรงไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย

2.1.6 ลักษณะของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาประเภทสายวิชาบริหารธุรกิจ

โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาประเภทวิชาบริหารธุรกิจ จะต้องดำเนินการโดยปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พุทธศักราช 2525 ซึ่งกำหนดเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาประเภทวิชา บริหารธุรกิจ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.) ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยสรุปสาระสำคัญ ดังนี้

1. กรรมสิทธิ์ที่ดินที่จัดตั้งโรงเรียน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ต้องเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียน ถ้าเป็นที่เช่าจะต้องเป็นที่ดินของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ หรือถ้าเป็นที่ดินเอกชน ต้องมีสัญญาเช่า

2. จำนวนที่ดินที่ใช้จัดตั้งโรงเรียนประเภทบริหารธุรกิจ ต้องมีจำนวนที่ดินไม่น้อยกว่า 1 ไร่ครึ่ง

3. อาคารเรียน ต้องได้รับอนุญาตแบบแปลนก่อนจึงจะทำการก่อสร้างได้ โดยการยื่นเรื่องขออนุญาตใช้แบบแปลน ต่อเลขานุการคณะกรรมการการศึกษาเอกชนหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ก่อนจะทำการก่อสร้างโรงเรียน หากโรงเรียนตั้งอยู่ในเขตเทศบาล จะต้องขออนุญาตสำนักงานโยธาจังหวัด หรือสุขาภิบาลแล้วแต่กรณี

4. อาคารประกอบ หมายถึง อาคารที่ใช้ห้องภายในอาคารเป็นห้องประกอบต่าง ๆ หรือใช้เป็นสถานที่ฝึกปฏิบัติวิชาชีพ อาคารประกอบที่จะต้องจัดให้มี ได้แก่

4.1 อาคารสำนักงาน

4.2 อาคารโรงอาหาร

4.3 อาคารห้องประชุม

4.4 อาคารโรงฝึกงาน ซึ่งงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

4.5 อาคารห้องน้ำห้องส้วม และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.6 อาคารประกอบอื่น ๆ ตามความจำเป็นของแต่ละโรงเรียน

5. ห้องเรียนและความจุของนักเรียน ห้องเรียนที่ใช้เปิดทำการสอนตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการกำหนดเนื้อที่ไม่น้อยกว่า 63 ตารางเมตร และต้องมีขนาดด้านยาวและด้านกว้างของห้องเรียนต่างกันไม่เกิน 2 เมตร โดยกำหนดความจุ นักเรียนห้องละ 45 คน

6. ห้องประกอบ กำหนดไว้ ดังนี้

6.1 ห้องธุรการ ไม่จำกัดขนาด

6.2 ห้องพัสดุ ไม่จำกัดขนาด

6.3 ห้องสมุด ควรจะจัดให้มีอย่างน้อยขนาดเท่ากับ 2 ห้องเรียน

6.4 ห้องวิทยาศาสตร์ ควรมียุทธศาสตร์เท่ากับห้องเรียน

6.5 ห้องพยาบาล ไม่จำกัดขนาด แต่ควรจะเป็นห้องที่เหมาะสม

6.6 ห้องเรียนภาคปฏิบัติ ควรมียุทธศาสตร์อย่างน้อยเท่ากับห้องเรียน

6.7 ห้องกิจกรรมพิเศษหรือห้องประกอบอื่นตามความเหมาะสมของ

แต่ละ โรงเรียน

7. ห้องปฏิบัติสำนักงาน

7.1 ห้องปฏิบัติการพิมพ์ดีด ประกอบด้วยห้องพิมพ์ดีดไทย ห้องพิมพ์ดีดอังกฤษ และ โต๊ะสาธิตเครื่องพิมพ์ดีดที่หมุนได้รอบตัว

7.2 ห้องปฏิบัติสำนักงาน

7.2.1 เครื่องพิมพ์ดีดไฟฟ้า ภาษาไทย - อังกฤษ

7.2.2 เครื่องถ่ายเอกสาร สามารถถ่ายแผ่นโปร่งใสได้

7.2.3 เครื่องปรุกระดาษไข

7.2.4 เครื่องอัดสำเนา

7.2.5 ที่ตัดกระดาษแบบไม่น้อยกว่า 15 นิ้ว

7.2.6 ที่เย็บกระดาษแบบหามา

7.2.7 ชุดเขียนกระดาษไขชุดใหญ่

7.2.8 ตู้เก็บครรชนี้น้อยกว่า 16 ลิ้นชัก

7.2.9 ตู้ 2 บาน และตู้ลิ้นชัก 4 ลิ้นชัก

7.2.10 เครื่องคำนวณเลข ชนิดมีจอภาพและแถบบันทึก

7.3 ห้องปฏิบัติการทางภาษา พร้อมอุปกรณ์เครื่องเล่นเทป เครื่องเล่นวิดีโอและ

โทรทัศน์ Slide - projector และ Movie - projector

ห้องปฏิบัติเฉพาะสาขาวิชาการบัญชี Overhead Projector

สาขาวิชาการตลาด คือ ตู้โชว์สินค้า เครื่องบันทึกเงินสด เครื่องพิมพ์ตัวเลข เครื่องมือคิด

ป้ายราคา ตู้เก็บ Stock Card และ Overhead- Projector พร้อมจอ

สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เครื่องคอมพิวเตอร์ และพรีนเตอร์และอุปกรณ์ประกอบ

8. ครูใหญ่หรือครูจะต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525

8.1 ความรู้และประสบการณ์ของครูใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ

8.1.1 ความรู้ทางการศึกษา ปริญญาตรีทางการศึกษา

8.1.2 ความรู้สาขาอื่น ปริญญาตรี ป.กศ.ชั้นสูง หรือความรู้ทางการศึกษา ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการรับรองว่าเทียบได้ไม่ต่ำกว่านี้หรือมีความรู้วิชาชีพครูจากสถาบันอุดมศึกษา ไม่ต่ำกว่า 16 หน่วยกิต

8.2 ความรู้ของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

8.2.1 สอนวิชาสามัญ ต้องมีความรู้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี

8.2.2 สอนวิชาสัมพันธ์ วิชาชีพ ต้องมีความรู้

8.2.2.1 ในสาขาวิชาที่สอนไม่ต่ำกว่าประโยคครูมัธยมอาชีวศึกษา ประกาศนียบัตรประโยคครูมัธยมธุรกิจ

8.2.2.2 อนุปริญญาในสาขาวิชาที่สอน ปวส. หรือมีความรู้ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการรับรองว่าเทียบได้ไม่ต่ำกว่านี้

8.2.2.3 ครูผู้ชำนาญงานต้องมีความรู้ความชำนาญพิเศษในสาขาวิชาที่สอน โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนรับรอง

8.2.3 สอนวิชาสามัญ หรือวิชาสัมพันธ์ ต้องมีความรู้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และถ้าทำการสอนวิชาชีพทฤษฎีต้องมีความรู้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี ในสาขาวิชาที่สอน

8.2.4 สอนวิชาปฏิบัติ ต้องมีความรู้

8.2.4.1 ในสาขาที่สอนไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรประโยคครูมัธยมศึกษา ประกาศนียบัตรประโยคครูมัธยมธุรกิจ อนุปริญญาในสาขาวิชาที่สอน ประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง หรือมีความรู้ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการรับรองว่าเทียบได้ไม่ต่ำกว่านี้ และเคยทำงานหรือทำการสอนในสาขาวิชานั้นมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี ถ้าครูผู้สอนมีความรู้สูงกว่าที่กำหนดนี้ ไม่ต้องมีประสบการณ์ดังกล่าวก็ได้

8.2.4.2 ถ้าเป็นครูผู้ชำนาญงาน ต้องมีความรู้ความชำนาญพิเศษ ในสาขาวิชาที่สอนโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนรับรอง

9. การประเมินผลการเรียนและการออกประกาศนียบัตรให้ปฏิบัติตามระเบียบ กระทรวงศึกษาธิการ

2.1.7 บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน

ตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียนเอกชนได้แก่ ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ และครูใหญ่ ถ้าหากจะพิจารณาหน้าที่ ของผู้บริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนโดยตรง ส่วนผู้รับใบอนุญาตและผู้จัดการ จะทำหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุน จัดหาอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อันจะช่วยให้งานวิชาการบรรลุไปตามจุดหมายที่วางไว้ ฉะนั้นบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้บริหารตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ว่า

1. จัดให้นักเรียนได้รับการศึกษาตลอดเวลาที่โรงเรียนเปิดทำการสอน
2. รักษาความสงบเรียบร้อยตลอดเวลาที่มีนักเรียนอยู่ในโรงเรียน รวมทั้งสอดส่องระมัดระวังมิให้มีการดำเนินการอันเป็นภัยต่อความมั่นคง หรือความปลอดภัยของประเทศหรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนในบริเวณโรงเรียนหน้าที่และความ รับผิดชอบของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนทั้ง 3 ตำแหน่งเกี่ยวกับงานวิชาการได้ดังนี้
 - 2.1 กำหนดนโยบาย เป้าหมาย วัตถุประสงค์และวางแผนงานของ โรงเรียน
 - 2.2 ควบคุม กำกับ ติดตาม และนิเทศงานวิชาการอย่างมีระบบ
 - 2.3 จัดหาหลักสูตรและเอกสารหลักสูตรให้เพียงพอตามสภาพของโรงเรียน
 - 2.4 จัดให้ผู้ผลิตจัดทำสื่อการเรียนการสอนและควบคุมดูแลให้ครูนำไปใช้ประกอบการสอน
 - 2.5 จัดให้มีห้องสมุด โดยจัดหนังสือห้องสมุดให้เหมาะสมกับประเภทวิชา หลักสูตรที่โรงเรียนเปิดสอน
 - 2.6 จัดให้มีการวัดผล ประเมินผลการเรียนการสอน ตามระเบียบการวัดผลที่หลักสูตรกำหนดไว้
 - 2.7 ส่งเสริมและนำเทคนิควิธีการใหม่ ๆ ที่เหมาะสมมาใช้ดำเนินงานวิชาการในโรงเรียน

2.1.8 กระบวนการบริหารงานโรงเรียนเอกชน

ผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนเป็นบุคคลสำคัญที่จะเป็นแกนนำที่จะให้บุคลากรในโรงเรียนร่วมมือกันปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา ตามหลักสูตรที่กำหนดการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผู้บริหารจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการบริหารเป็นอย่างดี จึงจะสามารถพัฒนาโรงเรียนไปสู่ความเป็นเลิศผู้บริหารจะต้องคำนึงถึง

1. หลักสูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ผลิตขึ้นสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น เป็นข้อกำหนดที่สำคัญที่สุด ซึ่งบอกจุดหมายปลายทาง บอกแนวทางการจัด มีกรณีนำไปใช้ ประสพการณ์ให้แก่นักเรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดี

2. ระเบียบการประเมินผล

การประเมินผลเป็นส่วนประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพราะเป็นตัวบ่งชี้ให้ทราบว่าโรงเรียนจัดการศึกษา ได้อย่างมีคุณภาพหรือไม่ ผู้บริหาร โรงเรียนจะต้องดูแลและกำกับให้ครูได้ดำเนินการการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนให้เป็นไปตามระเบียบที่กำหนด

3. หนังสือเรียนและเอกสารต่าง ๆ

ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เป้าหมายของหลักสูตรนั้น ต้องอาศัย สื่อหลายประเภท สื่อการสอนที่แพร่หลายมากที่สุด แบบเรียน ผู้บริหาร โรงเรียนจัดแบบเรียน ประเภทต่าง ๆ ให้ครูได้ใช้ศึกษาอย่างเพียงพอ

4. สื่อการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจและเกิดการ เรียนรู้ในบทเรียน ได้รวดเร็วขึ้น ผู้บริหาร โรงเรียนควรมีแนวทางในการจัดสื่อการเรียนการสอนดังนี้

- 4.1 จัดหาวัสดุต่าง ๆ ไว้สำหรับผลิตสื่อให้เพียงพอ
- 4.2 สนับสนุนให้ครูผลิตหรือจัดหาสื่อประกอบการสอน
- 4.3 จัดให้มีห้องสื่อการเรียน และแต่งตั้งเจ้าหน้าที่รับผิดชอบจัดเก็บให้เป็นระบบ

ตามกลุ่มประสบการณ์

- 4.4 จัดให้มีทะเบียนสื่อและสถิติการใช้สื่อต่าง ๆ
- 4.5 จัดบริการสื่อการสอนให้ครูได้รับความสะดวกในการนำไปใช้
- 4.6 ควบคุม กำกับ ให้ครูได้ใช้สื่อในการสอน
- 4.7 จัดอบรมและสาธิตการนำไปใช้และการเก็บรักษาสื่อ

5. ทฤษฎีการเรียนรู้

ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้ เป็นสิ่งสำคัญจะนำมาประยุกต์ ใช้ให้เหมาะสม เพื่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การที่ผู้บริหารมีความรู้ในเรื่องทฤษฎีการเรียนรู้จะช่วยให้สามารถควบคุม ดูแล ให้การช่วยเหลือแก่ครูผู้สอนจะนิเทศการสอนได้เป็นอย่างดี

6. หลักการสอนทั่วไป

การสอน เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ วิธีการสอนของครูเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้บริหาร โรงเรียนควรสนับสนุนให้ครูเลือกวิธีสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรม เพื่อให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด โดยอาจมีแนวทางให้ครูจัดการเรียนการสอนดังนี้

- 6.1 สอนทุกเรื่องที่กำหนดไว้ในหลักสูตรและตามอัตราที่หลักสูตรกำหนดไว้
- 6.2 สอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กันไป
- 6.3 เปิดโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรมด้วยตนเองภายใต้การดูแลของครู

6.4 เรียนโดยเน้นกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม

6.5 ให้นักเรียนรู้จักค้นคว้าด้วยตนเอง

6.6 ใช้วิธีการสอนหลายๆ วิธี เช่นสอนแบบบรรยายการสอนแบบอภิปรายการสอน โดยการเรียนรู้ด้วยตนเอง

7. การประเมินผลการเรียนของนักเรียน

เพื่อให้การประเมินผลการเรียนของนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพผู้บริหารโรงเรียน ควรมีบทบาทและหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. ดำเนินการให้ครูมีเครื่องมือที่จะใช้ในการประเมินทุกชนิด
2. จัดให้มี เอกสารการประเมินผลการเรียนทุกชนิดตามระเบียบ
3. ส่งเสริมให้ครูประเมินผลการเรียนของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ
4. นำผลการประเมินมาใช้ในการแนะนำช่วยเหลือและนิเทศเพื่อแก้ไขปัญหา
5. จัดให้มีวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน ที่ใช้ในการสอนซ่อมเสริมและสนับสนุน การปรับปรุงการสอนของครู
6. ส่งเสริมให้มีความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครองเพื่อพัฒนานักเรียน
7. หาความรู้ในเรื่องการประเมินผลเพื่อสามารถเป็นผู้นำให้แก่ครูได้
8. พิจารณาความก้าวหน้าของโรงเรียน โดยพิจารณาจากผลการประเมินรวมของแต่ละชั้น ที่ผ่านมาทุก ๆ ปี

8. การประเมินผลการสอนของครู

ผู้บริหาร โรงเรียนควรประเมินผลการสอนของครู เป็นการตรวจสอบความสามารถของครู เพื่อหาทางปรับปรุงให้มีสมรรถภาพการสอนสูงขึ้นกว่าเดิม

2.1.9 แนวทางการดำเนินงานกิจการโรงเรียนเอกชน ประเภทอาชีวศึกษา

สำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เขตการศึกษา 6 ได้กำหนดให้โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา นำแนวทางการดำเนินงานกิจการ จากระเบียบสู่การปฏิบัติดังนี้

ภายหลังได้รับอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนเอกชน ประเภทอาชีวศึกษาเรียบร้อยแล้ว

ผู้บริหาร ตลอดจนบุคลากรทุกฝ่ายจะต้องร่วมมือร่วมใจกันดำเนินงาน โดย อาศัยปรัชญา แนวคิด ศาสตร์และศิลป์ ในการบริหารและการพัฒนาเพื่อนำพาโรงเรียนให้เจริญรุ่งเรือง ไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งแนวทางในการพัฒนาและปัจจัยสู่ความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพ โรงเรียนนั้น โรงเรียนสามารถเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสม และตามศักยภาพของโรงเรียนนั้น ๆ แต่อย่างไรก็ตาม เพื่อให้ผู้บริหารโรงเรียนสามารถดำเนินงานกิจการ โรงเรียนภายใต้พระราชบัญญัติ โรงเรียนเอกชน

ไม่พียงเท่านั้น พุทธศักราช 2525 กฎหมาย ระเบียบและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง และเพื่อเป็นการส่งเสริม และสนับสนุนให้ผู้บริหาร โรงเรียนได้มีแนวทางในการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานคณะ

กรรมการการศึกษาเอกชนจึงได้เสนอแนะทางในการดำเนินกิจการโรงเรียนเอกชนประเภท อาชีวศึกษา รวม 10 ประเด็น ดังต่อไปนี้ คือ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน 2541 : 1-20)

1. การกำหนดเป้าหมาย แนวคิดหรือปรัชญาของโรงเรียนอย่างเด่นชัด

โรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษาทุกโรงเรียนจำเป็นต้องมีปรัชญาของตนอย่างแจ่มแจ้งและชัดเจน และจะต้องปลูกฝังให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาวิชาชีพ การศึกษาค้นคว้า รวมทั้งการเสริมสร้างทักษะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ขึ้นในตนเอง ภายใต้การสั่งสอนและอบรมบ่มนิสัยอย่างใกล้ชิดต่อเนื่องตลอดเวลาปรัชญาของโรงเรียน จึงเป็นเสมือนหนึ่งเป้าหมายที่โรงเรียนจะต้องบริหารให้ไปสู่จุดนั้น

2. การกำหนดแนวทางการบริหารและการพัฒนาโรงเรียนอย่างชัดเจน

การจัดการศึกษาต้องแข่งขันอย่างสูง ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพโรงเรียนจะต้องมีการบริหารและพัฒนาให้มีคุณภาพสูง จนเป็นที่ยอมรับของนักเรียนและผู้ปกครอง โรงเรียนจะต้องจัดทำเอกสาร ซึ่งแสดงถึงข้อตกลงที่เป็นลายลักษณ์อักษรร่วมกันของ คณะกรรมการโรงเรียนเพื่อเป็นข้อกำหนดในการพัฒนาโรงเรียนตามแผนและระยะเวลาที่กำหนด หรือที่เรียกว่าธรรมนูญโรงเรียน ซึ่งแนวทางในการดำเนินกิจการเกี่ยวกับการบริหาร และการพัฒนาโรงเรียน

3. การดำเนินการเกี่ยวกับงานวิชาการอย่างมีคุณภาพ

เพื่อให้เห็นภาพของภารกิจเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพโรงเรียนจะต้องดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวกับงานวิชาการในส่วนย่อย ๆ 3 ส่วน คือ การจัดการเรียนการสอน การจัดสื่อการสอนและการจัดห้องสมุด

4. การดำเนินการเกี่ยวกับบุคลากรอย่างเหมาะสม

บุคลากร คือ กุญแจสำคัญสูงสุดในการบริหาร ดังนั้น การสรรหาการบำรุง รักษาเป็นเรื่องที่จะต้องใช้ความละเอียดอ่อน รอบคอบและระมัดระวังเป็นพิเศษ ในการบริหารงานบุคลากรอย่างเหมาะสม

5. การดำเนินการด้านอาคารสถานที่

การจัดและใช้อาคารสถานที่อย่างสอดคล้อง พอเพียง เหมาะสมกับสภาพ ส่งผลให้สามารถมอง “ภาพ” ของโรงเรียนได้เด่นชัดยิ่งขึ้น ดังนั้นหากมีการบริหารอาคารสถานที่อย่างเหมาะสม ไม่ละเลยต่อการใช้หลักการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด ก็จะส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารกิจการ โรงเรียนได้อีกทางหนึ่งด้วย

6. การดำเนินการเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์

การเรียนการสอนอย่างพอเพียง และเหมาะสมการจัดหา การใช้ การดูแล บำรุงรักษา วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมืออุปกรณ์อย่างพอเพียง เหมาะสม ถูกหลักวิชา จะทำให้การบริหารวัสดุอุปกรณ์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

7. การดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวกับการเงินและบัญชีอย่างมีระบบ

การบริหารการเงินและบัญชีอย่างมีระบบ มีประสิทธิภาพ จะส่งผลให้ฐานะทางการเงินของโรงเรียนมั่นคงยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนจึงควรจัดระบบการบริหารการเงินและบัญชี ภายใต้นโยบายและหลักการที่เหมาะสมสอดคล้องกับสถานภาพของโรงเรียน

8. การดำเนินการเกี่ยวกับงานธุรการ

งานธุรการ เป็นหัวใจสำคัญของการบริหารกิจการ โรงเรียนที่ผู้บริหารจะละเลยไม่ได้เป็นอันดับแรก โรงเรียนใดมีงานธุรการที่มีประสิทธิภาพ จะส่งผลให้การบริหารส่วนอื่น ๆ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น งานธุรการจึงมีความสำคัญต่อความสำเร็จหรือความเสื่อมถอยของโรงเรียนด้วย

9. การดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวกับงานบริการ

งานบริการในโรงเรียน แบ่งออกได้หลายส่วน ขึ้นอยู่กับสถานภาพของโรงเรียนนั้น ๆ แต่โดยทั่วไปแล้วอาจแบ่งออกเป็นงานหลัก ๆ เช่นงานแนะแนวและปกครอง งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา งานบริการสุขภาพอนามัย งานบริการอาหารกลางวันและน้ำดื่ม เป็นต้น

10. การดำเนินการด้านความสัมพันธ์กับชุมชน

ภายใต้แนวคิดของการพัฒนาโรงเรียน ซึ่งยึดหลักการร่วมพัฒนาเป็นเรื่องที่มีความสำคัญไม่น้อยกว่าการบริหารในด้านอื่น ๆ ความสำเร็จในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน การทำให้โรงเรียนได้รับการยอมรับ เชื้อถือ และศรัทธาจากชุมชน ถือเป็นเป้าหมายสูงสุดของการจัดการศึกษาและการพัฒนาไปสู่จุดที่มุ่งหวัง ดังนั้น การดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

หากโรงเรียนได้ดำเนินการในทุกประเด็นดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ก็ถือได้ว่าโรงเรียนได้มีการสร้างระบบประกันคุณภาพ โรงเรียนแล้วโรงเรียนจะต้องจัดเก็บข้อมูล และหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้เป็นระบบเป็นหมวดหมู่ ที่สามารถตรวจสอบร่องรอยของการดำเนินการตลอดจนสามารถแก้ไขปรับปรุงและพัฒนารูปแบบต่าง ๆ ให้ทันสมัย เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันได้เป็นอย่างดี รวมทั้งต้องมีการประเมินตนเอง มีการจัดทำรายงานความก้าวหน้าประจำปี ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการขอประเมินเพื่อรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาในโอกาสต่อไปนั่นเอง

2.2 การจัดการเรียนการสอน

ในการจัดการสอนนั้น มีสิ่งที่เกี่ยวข้อง และน่าพิจารณาถึงคือ การวางแผนการสอน การเริ่มต้นชั่วโมงแรกและชั่วโมงต่อ ๆ ไป การประเมินผลการสอน และการพัฒนาการเรียนการสอน

การวางแผนการสอน เป็นกิจกรรมในการคิดและทำของผู้สอน เพื่อกำหนดรายละเอียดและเตรียมการก่อนที่จะเริ่มดำเนินการสอนวิชาใดวิชาหนึ่ง โดยทั่วไปจะประกอบด้วยกำหนด

จุดมุ่งหมาย การคัดเลือกเนื้อหา การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน การเลือกตำรา เอกสาร อุปกรณ์ การประเมินผล และการพิมพ์ประมวลการสอนรายวิชา

การสอนชั่วโมงแรกแล้วชั่วโมงต่อ ๆ ไป ชั่วโมงแรกเป็นชั่วโมงสำคัญที่จะสร้างความพึงพอใจ ประทับใจ ถ้าเริ่มต้นด้วยดีแล้วก็จะมีโอกาสที่จะดีในชั่วโมงต่อ ๆ ไปได้ง่าย ผู้เรียนเข้าเรียนชั่วโมงแรกด้วยความหวังความตั้งใจ และความอยากรู้ อยากเห็น ผู้สอนควรจะทำความรู้จักกับผู้เรียน แนะนำตนเองแนะนำวิชา ทำความเข้าใจให้ละเอียดอภิปรายถึงจุดมุ่งหมาย และการประเมินผลการเรียน

ในชั่วโมงต่อ ๆ ไป ควรได้คำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียน อาจเป็นการพูดคุยทักทาย ได้ถามทั่ว ๆ ไป หรือสรุปบททวนสิ่งที่เรียนไปแล้วในชั่วโมงก่อน การเริ่มสอนต่อไปควรบอกหัวข้อและขอบข่ายของเรื่องที่จะสอนระหว่างชั่วโมงควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามหรือซักถามผู้เรียน นอกจากนี้ควรจะได้ควบคุมวินัยในชั้นเรียนแก้ปัญหาเมื่อผู้เรียนไม่สนใจ มีการตรวจสอบเวลาเรียน ฯลฯ ในการจบชั่วโมง ผู้สอนควรจะได้สรุปเนื้อหาตั้งแต่ต้นชั่วโมง เพื่อให้ผู้เรียนได้ภาพรวมอีกครั้ง แล้วผู้สอนอาจจะบอกล่วงหน้าได้ว่า ในชั่วโมงต่อไปจะเรียนเรื่องอะไร

การประเมินผลการสอน เป็นการประเมินให้ทราบว่า การสอนแต่ละครั้ง หรือโดยภาพรวมของผู้สอนแต่ละคนอยู่ในสภาพใด มีปัญหา ข้อขัดข้องอย่างไร เพื่อจะได้ปรับปรุงการสอนให้ดี และมีประสิทธิภาพข้อมูลของกาประเมินอาจได้จากการสัมภาษณ์ สอบถามหรือจากเครื่องมือโสตทัศนูปกรณ์ ส่วนแหล่งข้อมูลอาจได้จากผู้เรียน เพื่อนร่วมงาน ตัวอาจารย์เอง

การพัฒนาการสอน สถานบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันสังคมอย่างหนึ่งที่สังคมตั้งขึ้น เพื่อทำหน้าที่สอน วิจัยและบริหารด้านต่างๆ ให้แก่ชุมชนที่สถาบันนั้น ๆ ตั้งอยู่ โดยเหตุนี้สถาบันอุดมศึกษา จึงต้องตอบสนองต่อความต้องการของสังคม ปรับปรุงและพัฒนาให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะความเปลี่ยนแปลงที่มีผลโดยตรงต่อการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ ความก้าวหน้าทางวิชาการ ความก้าวหน้าทางวิชาการศึกษา ความต้องการใหม่ๆ ของผู้เรียน ฯลฯ

โกวิท ประวาลพุกษ์ (2540 :1) ได้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับการศึกษา เพื่อสร้างสรรค์หรือการศึกษาเพื่อสร้าง (Empowering Education) คือ การศึกษาที่ตอบสนองต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ สร้างค่านิยม แนวทางแบบประชาธิปไตย การจัดการศึกษานี้เป็นรูปแบบการศึกษาใหม่ มีหลักการดังนี้

1. ผู้เรียนเป็นผู้ตัดสินใจเองได้อย่างชาญฉลาด ครูห้ามตัดสินใจแทนนักเรียน เพื่อสร้างประชาธิปไตย เราต้องสร้างให้นักเรียนตัดสินใจเองอย่างสมเหตุสมผลอย่างมีความหมายอย่างชาญฉลาด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คิดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
2. ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือทำเองห้ามให้ความรู้แบบสำเร็จรูป ห้ามครูส่งผ่านความรู้โดยครูเป็นผู้ทำ นักเรียนเป็นผู้ดู

3. ความรู้ทั้งหลายต้องทันสมัยและเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ โดยเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ มีสิ่งใหม่ ๆ เสมอ ๆ นักเรียนของเราจึงต้องทันโลก มีการพัฒนาอยู่เสมอ เพิ่มพูนอยู่เสมอการใช้หลักสูตรเดิมจะไม่ประสบผลสำเร็จต้องมีการพัฒนาแนวทางหรือวิธีการอย่างมีหลักเกณฑ์อยู่เสมอ

4. การศึกษาต้องผนวกคุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรม ในการดำเนินงานอยู่ตลอดเวลา อย่างเน้นแต่ตัวความรู้เพียงอย่างเดียว

สำหรับความหมายของคำว่า “ครู” ท่านพุทธทาสภิกขุ (2535 : 1) อธิบายได้ว่าครูเป็นบุคคลที่ควรยกย่องบูชา เป็นผู้เสียสละ เป็นผู้อุทิศตนที่จะปฏิบัติหน้าที่โดยไม่หวังผลตอบแทน คำของครูอยู่ที่ฐานะเป็นปูชนียบุคคล ซึ่งได้กำหนดบทบาทหน้าที่ของครูไว้ 3 ประการ คือ

1. ครูสอนหนังสือ เป็นครูผู้สอนให้คนรู้หนังสือ สามารถอ่านออกเขียนได้ และสามารถนำไปแสวงหาความรู้เพิ่มเติม เป็นผู้เปิดหูเปิดตาให้คนรอดพ้นจากความมืด

2. ครูสอนอาชีพ เป็นผู้สอนให้คนมีอาชีพ ทำตามความสามารถและความถนัดเพื่อให้รอดพ้นจากความทุกข์และความอดอยาก เพราะมนุษย์ทุกคนต้องการปัจจัย 4 ในการดำรงชีวิตการที่จะได้สิ่งเหล่านี้มาทุกคนจะต้องทำงานต้องมีอาชีพและต้องเรียนรู้จากครู ซึ่งครูในที่นี้มีได้หมายถึงครูในโรงเรียนเสมอไป ทุกสิ่งทุกอย่างที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ถือว่าเป็นครู

3. ครูผู้นำทางจิตใจหรือวิญญาน ครูประเภทนี้สอนให้คนมีความถูกต้อง จิตใจกล่าวคือสอนให้สามารถเอาชนะกิเลสหรือความทุกข์ได้ การสอนของครูประเภทนี้เป็นไปตามความประสงค์ของพระพุทธเจ้า โดยสอนตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้นของชีวิต สอนให้มนุษย์ไปสู่จุดหมายเดียวกัน คือ ความรอดพ้นจากความทุกข์

จากที่กล่าวในข้างต้นว่า ครูเป็นปูชนียบุคคล สมควรยกย่องเกียรติคุณของอาชีพครูให้สูงเด่นในสายตาของมหาชน ดังนั้นจึงควรมีมาตรการป้องกันความเสื่อมเสียที่จะสู่อาชีพครู กองมาตรฐานวิชาชีพครู สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2537 : 7) ได้มีการกำหนดระเบียบคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณฯ และวินัยตามระเบียบประเพณีของครู พ.ศ. 2526 ขึ้นมาเพื่อเป็นกรอบในการปฏิบัติสำหรับผู้ที่อยู่ในอาชีพครูดังนี้คือ

1. เลื่อมใสการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ

2. ยึดมั่นในศาสนาที่ตนนับถือ ไม่ลบหลู่ดูหมิ่นศาสนาอื่น

3. ตั้งใจสั่งสอนศิษย์และปฏิบัติหน้าที่ของตนให้เกิดผลดีด้วยความเอาใจใส่และอุทิศเวลาของตนให้แก่ศิษย์ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่การงานมิได้

4. รักษาชื่อเสียงของตนมิให้ขึ้นชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วห้ามประพฤติการใด ๆ อันอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติและชื่อเสียงของครู เมื่อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมอันดีงามของสถานศึกษาและปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่การงานโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบแบบแผน

ของสถานศึกษา

6. ถ่ายทอดความรู้โดยไม่บิดเบือน และบิดบังอำพราง ไม่นำหรือขอมให้นำผลงานทางวิชาการของตนไปใช้ในทางทุจริต หรือเป็นภัยต่อมนุษยชาติ

7. ให้เกียรติแก่ผู้อื่นทางวิชาการ โดยไม่นำผลงานของผู้ใดมาแบบอ้างเป็นผลงานของตน และไม่เบียดเบียนใช้แรงงาน หรือนำผลงานของผู้อื่นไปเพื่อประโยชน์ส่วนตน

8. ประพฤติตนอยู่ในความซื่อสัตย์และปฏิบัติหน้าที่ของตนด้วยความซื่อสัตย์ สุจริตและปฏิบัติหน้าที่ของตนด้วยความเที่ยงธรรม ไม่แสวงหาประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ

9. สุภาพเรียบร้อยประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์รักษาความลับของผู้ร่วมงานและของสถานศึกษา

นอกจากนี้ คุรุสภาในฐานะองค์กรวิชาชีพครู มีหน้าที่ในการควบคุมสอดส่องจรรยาและวินัยของครู ตลอดจนพัฒนาวิชาชีพครูยังได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู โดยคณะกรรมการส่งเสริมวิชาชีพครูได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐาน ครู (2530 : 14-20) พอสรุปได้ดังนี้

1. ความรอบรู้
2. สอนดี
3. มีคุณธรรมจรรยาบรรณ
4. มุ่งมั่นพัฒนา

1. ความรอบรู้ คือ จะต้องมีความรู้เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการที่เกิดขึ้นในสังคมของตนและของโลก มีความรอบรู้ในวิชาชีพของตน เช่น ปรัชญาการศึกษา ประวัติการศึกษา หลักการศึกษา นโยบายการศึกษา แผนและโครงการพัฒนาการศึกษา และจะต้องมีความรู้อย่างเชี่ยวชาญในเรื่องหลักสูตรวิธีสอน และวิธีประเมินผลการศึกษา ในวิชา หรือกิจกรรมที่ตนรับผิดชอบ

2. สอนดี คือ จะต้องสอนอย่างมีประสิทธิภาพ มีการพัฒนาการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถและความสนใจของนักเรียน อีกทั้งสามารถให้บริการแนะแนวในด้านการศึกษา การครองตน และรักษาสุขภาพอนามัย จัดทำและใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสามารถปรับการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสถานการณ์บ้านเมืองในปัจจุบัน

3. มีคุณธรรมจรรยาบรรณ คือ มีศรัทธาในอาชีพครู ตั้งใจใช้ความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ เพื่อให้บริการแก่นักเรียนและสังคม มีความซื่อสัตย์ต่อหลักการของอาชีพครูมีความรับผิดชอบในด้าน การศึกษาต่อสังคม ชุมชน และนักเรียน มีความรัก ความเมตตา และความปรารถนาดีต่อ นักเรียนอุทิศตน และเวลาเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนได้รับความเจริญเติบโตและการพัฒนาการในทุกด้าน

เอกสารนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรทางการศึกษา หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายวิชาการ โทร. 0-2554-2000 หรือ 0-2554-2001

4. มุ่งมั่นพัฒนา คือ รู้จักสำรวจและปรับปรุงตนเอง สนใจใฝ่รู้และศึกษาหาความรู้ต่าง ๆ รู้จักเพิ่มพูนวิทยฐานะของตนเอง คิดค้นและทดลองใช้วิธีการใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และเป็นประโยชน์ต่อชุมชนด้วย

ในการจัดการสอนที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องทั้งครูผู้สอนและบุคลากรสนับสนุนในโรงเรียนจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่างๆ ที่จะส่งผลให้ นักเรียนเกิดผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น

2.3 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล กระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2536

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พุทธศักราช 2536 ได้กำหนดความมุ่งหมายของหลักสูตร ไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนากำลังคนระดับกลางด้านบริหารธุรกิจ ให้มีความรู้ความสามารถด้านวิชาชีพ เพื่อเป็นนักปฏิบัติการเชิงวิชาการ ในงานบริหารธุรกิจทั่วไปและให้มีความชำนาญในการปฏิบัติงาน เฉพาะสาขา ได้แก่ การตลาด การโฆษณา การเลขานุการ การจัดการ การบัญชี การเงิน คอมพิวเตอร์ธุรกิจ ภาษาธุรกิจ การโรงแรม การท่องเที่ยว และอื่น ๆ ผู้สำเร็จการศึกษาจะมีชื่อเรียกตามความชำนาญเฉพาะสาขานั้น ๆ

2. เพื่อฝึกอบรมให้มีความคิดริเริ่ม มีกิจนิสัยในการค้นคว้า ปรับปรุงตนเองให้ก้าวหน้า อยู่เสมอ สามารถแก้ไขปัญหาด้วยหลักการและเหตุผล ปฏิบัติงานด้วยหลักวิชาการที่มีการวางแผน และควบคุมอย่างรอบคอบ ที่จะก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ตามเป้าหมายอย่างประหยัด รวดเร็ว ตรงต่อเวลา และมีคุณภาพ

3. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต ความขยันหมั่นเพียร ความสำนึกในจรรยาอาชีพ ความรับผิดชอบต่อหน้าที่และสังคม

4. เพื่อสามารถนำความรู้ความชำนาญที่ได้รับนำไปประกอบกิจการของตนเอง และประกอบ สัมมาอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3.1 หลักการของหลักสูตร

การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ จะดำเนินการไปได้ด้วยดี จำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญในการพัฒนากำลังระดับกลางด้านบริหารธุรกิจ ทั้งนี้ ก็เพราะสภาพปัจจุบันกำลังคนระดับกลางด้านบริหารธุรกิจมีไม่เพียงพอ และยังไม่สนองตอบกับความต้องการของตลาดแรงงาน อันเนื่องมาจากสาเหตุด้านอุปการ ฉะนั้นปัจจัยที่จะต้องนำมาพิจารณาเป็นอันดับแรกก็คือ การให้การศึกษากับบุคลากรของประเทศ ให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน องค์ประกอบที่สำคัญจะให้บรรลุเป้าหมายนั้นก็คือการพัฒนาหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงนั่นเอง

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลตระหนักถึงความสำคัญของหลักสูตร จึงได้ทำการพัฒนาหลักสูตรอยู่เสมอ เพื่อให้ได้หลักสูตรที่เหมาะสมในอันที่จะผลิตผู้สำเร็จการศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถ และมีคุณลักษณะที่สอดคล้องกับความต้องการของกำลังคนในปัจจุบัน รวมทั้งคำนึงถึงหลักสูตรที่จะสามารถนำไปใช้ได้เหมาะสมกับสถานการณ์และสภาพของสถานศึกษาด้วย อันจะก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์สมความมุ่งหมายของหลักสูตร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พุทธศักราช 2536 ได้ปรับปรุงและพัฒนาโดยอาศัยข้อมูลหลัก 4 ประการ คือ

1. การปรับปรุงหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จัดทำโดยคณะผู้บริหารการศึกษา นักวิชาการจากคณะบริหารธุรกิจและจากวิทยาเขตสายบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผู้แทนจากหน่วยราชการรัฐวิสาหกิจ และนักธุรกิจผู้ใช้บุคลากรจากสถาบันฯ

2. การรวบรวมข้อมูลที่ได้รับจากการวิจัย การสำรวจความต้องการของตลาดแรงงาน รวมทั้งลักษณะงานที่ต้องการเป็นข้อมูลในการพัฒนาในเนื้อหาของหลักสูตรรายวิชาและการจัดโครงสร้างของหลักสูตรนี้

3. ข้อคิดเห็นจากการประชุมสัมมนาคณาจารย์ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ข้อคิดเห็นจากการประชุมสัมมนาคณาจารย์ทางการบริหารธุรกิจระดับอุดมศึกษาทั่วประเทศ รวมทั้งสภาวะสังคม เศรษฐกิจ ธุรกิจ การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีในปัจจุบันและอนาคตเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรให้มีทิศทางเดียวกัน

4. ข้อคิดเห็นจากการสำรวจ และการอภิปรายของผู้ชำนาญการ นักวิชาการด้านบริหารธุรกิจ และผู้เชี่ยวชาญในวงการธุรกิจ

จากข้อมูล 4 ประการนี้ จึงได้มีการปรับปรุงหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ในเรื่องของโครงสร้าง สัดส่วน โปรแกรมการเรียนสอนและ รวมทั้งพัฒนาหลักสูตรรายวิชา

2.3.2 โครงสร้างหลักสูตร

ความมุ่งหมายของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ได้พัฒนาให้สอดคล้องกับปรัชญาการจัดการศึกษาของสถาบันฯ ในการที่จะพัฒนากำลังคนระดับกลางด้านบริหารธุรกิจ โดยมุ่งที่จะให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถประกอบอาชีพทางด้านบริหารธุรกิจ โดยแบ่งเป็นวิชาชีพเฉพาะ/วิชาเอกต่าง ๆ เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความสามารถในวิชาเอกนั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้หลักสูตรยังได้วางแนวทางของแต่ละวิชาชีพเฉพาะ/วิชาเอกไว้ 2 แนวทาง คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก. แนวทางกว้าง เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาได้มีความรู้ความสามารถนำไปประกอบอาชีพ ได้มากกว่าหนึ่งวิชาชีพเฉพาะ/วิชาเอก โดยเลือกวิชาชีพเฉพาะ/วิชาเอกอื่นเป็นวิชาโท หรืออาจเลือกรายวิชาต่าง ๆ ในลักษณะทั่วไปก็ได้

ข. แนวทางเฉพาะงาน เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาได้มีความรู้ความสามารถความชำนาญเฉพาะงานเพื่อนำไปประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดีในวิชาชีพเฉพาะ/วิชาเอกนั้น ๆ

หลักสูตรนี้เปิดโอกาสให้ผู้เข้าศึกษาได้เลือกแผนการเรียนต่าง ๆ ได้ 10 วิชาชีพเฉพาะ/วิชาเอก และอาจเลือกแนวทางกว้างหรือเฉพาะงาน ตามโครงสร้างหลักสูตรดังนี้

1. วิชาพื้นฐาน	ไม่น้อยกว่า	20	หน่วยกิต
2. วิชาชีพ	"	63	หน่วยกิต
- วิชาชีพพื้นฐาน	"	24	หน่วยกิต
- วิชาชีพเฉพาะ/วิชาเอก	"	27	หน่วยกิต
- วิชาชีพเลือก	"	12	หน่วยกิต
3. วิชาเลือกเสรี	"	3	หน่วยกิต
จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า			86 หน่วยกิต

2.3.3 วิชาชีพเฉพาะ/วิชาเอก

หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาบริหารธุรกิจ แบ่งออกเป็นวิชาชีพเฉพาะ/วิชาเอก 10 วิชา ดังนี้

1. วิชาการตลาด	(กต)	6. วิชาการเงิน	(กง)
2. วิชาการโฆษณา	(กม)	7. วิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	(คธ)
3. วิชาการเลขานุการ	(กล)	8. วิชาภาษาธุรกิจ	(ภช)
4. วิชาการจัดการ	(กจ)	9. วิชาการโรงแรม	(รร)
5. วิชาการบัญชี	(กบ)	10. วิชาการท่องเที่ยว	(ทท)

2.3.4 วิชาชีพเลือก

ผู้เข้าศึกษาสามารถเลือกวิชาชีพเลือกได้ 3 แนวทาง คือ

1. ผู้ที่ศึกษาในวิชาชีพเฉพาะ/วิชาเอกใด อาจเลือกวิชาชีพเลือกในวิชาชีพเฉพาะ/วิชาเอกนั้น ๆ ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต

2. ผู้ที่ศึกษาในวิชาชีพเฉพาะ/วิชาเอกใด อาจเลือกรายวิชาในวิชาเฉพาะ/วิชาเอกใด อาจเลือกรายวิชาในวิชาชีพเฉพาะ/วิชาเอกอื่นเป็นวิชาโทไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต

3. ผู้ที่ศึกษาในวิชาชีพเฉพาะ/วิชาเอกใด อาจเลือกวิชาชีพเลือกลักษณะทั่วไปในรายวิชาที่อยู่ในรายวิชาชีพเฉพาะ/วิชาเอกใด ๆ ก็ได้ ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต

2.3.5 แผนการเรียน

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ได้กำหนดแผนการเรียนในรูปแบบต่าง ๆ โดยมีชื่อเรียกแผนการเรียนตามวิชาชีพเฉพาะ/วิชาเอกที่เลือกศึกษา

2.3.6 คุณวุฒิการศึกษา

ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาบริหารธุรกิจใช้อักษรย่อ "ปวส." และระบุวิชาชีพเฉพาะ/วิชาเอก ต่อท้ายดังต่อไปนี้

1. ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	-	การตลาด
ใช้อักษรย่อ	ปวส.	-
2. ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	-	การโฆษณา
ใช้อักษรย่อ	ปวส.	-
3. ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	-	การเลขานุการ
ใช้อักษรย่อ	ปวส.	-
4. ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	-	การจัดการ
ใช้อักษรย่อ	ปวส.	-
5. ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	-	การบัญชี
ใช้อักษรย่อ	ปวส.	-
6. ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	-	การเงิน
ใช้อักษรย่อ	ปวส.	-
7. ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	-	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
ใช้อักษรย่อ	ปวส.	-
8. ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	-	ภาษาธุรกิจ
ใช้อักษรย่อ	ปวส.	-
9. ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	-	การโรงแรม
ใช้อักษรย่อ	ปวส.	-
10. ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	-	การท่องเที่ยว
ใช้อักษรย่อ	ปวส.	-

2.3.7 การจัดการศึกษา

ปีการศึกษาหนึ่งแบ่งเป็น 2 ภาคการศึกษาปกติ และอาจจัดให้มีการศึกษาภาคฤดูร้อนได้

ในภาคการศึกษาปกติภาคการศึกษาหนึ่งมีเวลาเรียน 18 สัปดาห์ สำหรับภาคฤดูร้อนให้จัด 6-9 สัปดาห์ โดยเพิ่มจำนวนคาบเรียนในแต่ละสัปดาห์ของแต่ละรายวิชาให้มีจำนวนคาบเรียนครบตามหลักสูตรและควรถือหลักการจัดแผนการเรียนในแต่ละภาคการศึกษา ดังนี้

1. จัดแบ่งรายวิชาแต่ละภาคการศึกษาโดยกระจายภาระของผู้สอนและผู้เรียนให้เหมาะสม

2. จัดตามลำดับรายวิชาก่อนหลังตามเกณฑ์หลักสูตร

3. ภาคการศึกษาหนึ่ง ๆ ควรจัดดังนี้

3.1 หน่วยกิต ไม่เกิน 25 หน่วยกิต

3.2 จำนวนคาบเรียน ไม่เกิน 30 คาบต่อสัปดาห์

4. วิทยาเขตหรือสถานศึกษาหนึ่ง ๆ ไม่จำเป็นต้องใช้แผนการเรียนเหมือนกัน

5. การเปิดหลักสูตรวิชาชีพเฉพาะ/วิชาเอก ต้องขออนุมัติสถาบันฯ

6. การเปิดวิชาชีพเลือกเป็นวิชาโท ต้องขออนุมัติจากผู้อำนวยการวิทยาเขตหรือสถาบันฯ

7. การเปิดรายวิชาที่ไม่ระบุไว้ในหนังสือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ต้องเสนอสถาบันฯ พิจารณา

2.3.8 การบริหารหลักสูตร

การบริหารหลักสูตรในแต่ละสถานศึกษา ให้มีคณะผู้ทำงานด้านบริหารหลักสูตร ประกอบด้วย

1. ให้ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และ/หรือ หัวหน้าคณะวิชาเป็นประธานหัวหน้าแผนกวิชาเป็นกรรมการมีหน้าที่ควบคุม การจัด โปรแกรมการเรียนในแต่ละวิชาชีพเฉพาะ/วิชาเอก

2. แต่ละแผนกวิชาอาจมีสาขางานหลายสาขาหรืออาจแบ่งส่วนงานในแผนกวิชาเป็นหมวดวิชาตามสาขางานนั้น ๆ

3. การแบ่งความรับผิดชอบรายวิชาในคณะให้ระบุด้วยรหัสรายวิชาโดยมีระบบ ดังนี้

คณะวิชา

ภาควิชา

กลุ่มวิชา

XX - X XX - X XX

ลำดับวิชา

ปีที่ควรศึกษา

2.3.9 หลักสูตรรายวิชา

การจัดหลักสูตรรายวิชา จะต้องประกอบด้วยเนื้อหาวิชานั้น ๆ จำนวนหน่วยเรียน ระยะเวลาในการศึกษา และบทเรียน ซึ่งมุ่งถึงการฝึกทักษะในพฤติกรรมการเรียนรู้ ให้มีสมรรถฐาน (Competency) ครอบคลุม พุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัย ตามหลักการศึกษาระบบสมรรถฐาน (Competency Based Education) และเน้นถึงคุณลักษณะที่จำเป็นทั้งในด้านเจตคติหรือกิจนิสัย

2.3.10 การกำหนดหน่วยกิตและเวลาเรียนของแต่ละรายวิชา

1. ชั่วโมงเรียนทฤษฎี 1 คาบเรียนต่อสัปดาห์ เท่ากับ 1 หน่วยกิต
2. ชั่วโมงปฏิบัติการในห้องเรียน หรือ ห้องทดลอง หรือ ห้องปฏิบัติการ 2-3 คาบเรียน ต่อสัปดาห์ เท่ากับ 1 หน่วยกิต
3. ชั่วโมงฝึกงานในกิจการอุตสาหกรรมหรือธุรกิจ ณ แหล่งประกอบการไม่น้อยกว่า 200 ชั่วโมง ไม่มีหน่วยกิต
4. หน่วยกิตตลอดหลักสูตรต้องไม่ต่ำกว่า 80 หน่วยกิต และไม่เกิน 88 หน่วยกิต

2.3.11 การจัดชั่วโมงเรียน

การจัดชั่วโมงเรียนเป็นไปตามเกณฑ์หลักสูตรที่สถาบันฯ กำหนดไว้

2.3.12 เกณฑ์การศึกษา ได้กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

1. คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษาต่อ

1.1 เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในสาขาวิชาที่หลักสูตรกำหนด หรือเทียบเท่า

1.2 เป็นผู้ผ่านการสอบคัดเลือก และ/หรือ คัดเลือกตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

1.3 เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติเฉพาะอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ในระเบียบการสอบคัดเลือก และ/หรือ คัดเลือกตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

สถานศึกษาหรือวิทยาเขตอาจรับโอนนักศึกษา ปวส. ที่ยังไม่สำเร็จการศึกษาเข้าศึกษาต่อได้ แต่ทั้งนี้จะต้องเป็นไปตามระเบียบปฏิบัติว่าด้วยการรับโอนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2527 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

2. การขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

ผู้ที่ได้ผ่านการสอบคัดเลือก และ/หรือ คัดเลือกแล้ว จะต้องขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาในสังกัดสถานศึกษาหรือวิทยาเขตนั้น พร้อมทั้งชำระเงินค่าขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาตามระเบียบของสถานศึกษา และเมื่อนักศึกษาถูกถอนทะเบียน

จากการเป็นนักศึกษา อันเนื่องจากผลการเรียนหรือประพฤติตนขัดต่อระเบียบใด ๆ ของสถานศึกษาหรือวิทยาเขต นักศึกษาจะกลับมีสภาพเป็นนักศึกษาได้ใหม่ ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือวิทยาเขต และให้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาใหม่

3. การลงทะเบียนเรียน

นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนในรายวิชาต่าง ๆ ตามแผนการเรียนของหลักสูตรที่สถานศึกษาหรือวิทยาเขตได้จัดไว้ โดยได้รับความเห็นชอบของสถาบันฯ หรือสถานศึกษา

4. ระหว่างการศึกษา

นักศึกษาจะต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่สถาบันฯ และสถานศึกษา หรือวิทยาเขตกำหนด ผู้ที่ขาดคุณสมบัติหรือปฏิบัติผิดระเบียบจะได้รับการลงโทษตามกรณีที่ได้ ระบุไว้ในระเบียบข้อบังคับนั้น ๆ

5. การประเมินผลการศึกษา

การประเมินผลและการตัดสินผลสำเร็จการศึกษา ให้เป็นไปตามระเบียบสถาบันฯ ว่าด้วยการประเมินผลการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

6. เกณฑ์หลักสูตร

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ประกอบด้วยวิชา วิชาเฉพาะ/วิชาเอกต่าง ๆ ซึ่งนักศึกษาอาจเลือกศึกษาแผนการเรียนในแนวกว้างหรือแนวเฉพาะงาน ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับหลักสูตรที่จัดในแต่ละสถานศึกษาหรือวิทยาเขต นอกจากนี้ สถานศึกษาหรือ วิทยาเขตยังสามารถจัดแผนการเรียนให้สนองความต้องการของท้องถิ่น หรือสอดคล้องกับสภาพ และลักษณะ

ความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันได้ แต่ต้องเป็นตามเกณฑ์ของหลักสูตร ที่ระบุไว้ในแต่ละวิชาเฉพาะ/วิชาเอก

โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

กลุ่มวิชา	หน่วยกิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ
1. วิชาพื้นฐาน	20	17	6
2. วิชาชีพ			
2.1 วิชาชีพพื้นฐาน	24	22	4
2.2 วิชาเฉพาะ/วิชาเอก	27	23	8
2.3 วิชาชีพเลือก	12	12	0
3. วิชาเลือกเสรี	3	3	0
รวม	86	77	18

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

วิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

1. ชื่อหลักสูตร

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง - คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

2. ชื่อย่อวุฒิ

ปวส. - คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรณีสืบค้นเท่านั้น ไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ก็ตามมีโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำคุกปรับ

3. ความมุ่งหมาย

เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความสามารถและมีความเข้าใจถึงการวิจัยข้อมูลธุรกิจด้านเทคนิค และวิธีการใช้ข้อมูลให้เป็นประโยชน์ในการดำเนินงานของฝ่ายบริหาร ทั้งในด้านการวางแผนการควบคุมและการตัดสินใจ มีความเชี่ยวชาญในการเขียนคำสั่งเพื่อป้อนเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ มีความคุ้นเคยกับเครื่องคอมพิวเตอร์สมัยใหม่ ผู้ที่ศึกษาจบหลักสูตรแล้วจะสามารถออกไปประกอบอาชีพ ในตำแหน่งผู้ชำนาญการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ สามารถที่คิดหาหรือตัดแปลงวิธีการที่เหมาะสมเพื่อนำเอาคอมพิวเตอร์ไปใช้ในหน่วยงานต่างๆ เช่น วงการธุรกิจเอกชน รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานราชการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. วุฒิผู้เข้าศึกษา

ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
วิชาการตลาด

กลุ่มวิชา	หน่วยกิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ
1. วิชาพื้นฐาน	20	17	6
2. วิชาชีพ			
2.1 วิชาชีพพื้นฐาน	24	22	4
2.2 วิชาชีพเฉพาะ/วิชาเอก	27	23	3
2.3 วิชาชีพเลือก	12	12	0
3. วิชาเลือกเสรี	3	3	0
รวม	86	77	18

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
วิชาการตลาด

1. ชื่อหลักสูตร

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง - การตลาด

2. ชื่อย่อวุฒิ

ปวส. - การตลาด

3. ความมุ่งหมาย

เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความสามารถ

1. เป็นนักวิชาการปฏิบัติการในงานบริหารธุรกิจทั่วไปที่เกี่ยวกับกิจกรรมการตลาด

2. ปฏิบัติงานในหน้าที่พนักงานขาย พนักงานจัดหา พนักงานพัสดุ พนักงานวิจัยและสถิติ ผู้ประกอบการธุรกิจ ผู้ช่วยนักวิชาการตลาด และผู้ช่วยผู้บริหารการตลาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในห้องเรียนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกหรือเผยแพร่ข้อมูลใดๆไปยังผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต

3. ปฏิบัติงานด้วยหลักวิชาการที่มีการวางแผนงานอย่างรอบคอบและมีประสิทธิภาพ ขีดหลักการและเหตุผล มีจิตสำนึกในความรับผิดชอบอย่างสูง
 4. เป็นผู้ที่มีระเบียบวินัย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ทันสมัย รักความก้าวหน้า มีความขยันหมั่นเพียร ความซื่อสัตย์สุจริต ความสำนึกในจรรยาบรรณ คุณธรรมและหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคม
4. วุฒิผู้เข้าศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

วิชาการบัญชี

กลุ่มวิชา	หน่วยกิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ
1. วิชาพื้นฐาน	20	17	6
2. วิชาชีพ			
2.1 วิชาชีพพื้นฐาน	24	22	4
2.2 วิชาชีพเฉพาะ/วิชาเอก	27	23	8
2.3 วิชาชีพเลือก	12	12	0
3. วิชาเลือกเสรี	3	3	0
รวม	86	77	18

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

วิชาการบัญชี

1. ชื่อหลักสูตร หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง - การบัญชี
2. ชื่อย่อวุฒิ ปวส. - การบัญชี
3. ความมุ่งหมาย เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความสามารถ
 1. ปฏิบัติการเชิงวิชาการในงานบริหารธุรกิจทั่วไปเกี่ยวกับการดำเนินงาน การติดต่อประสานงาน การตรวจสอบงานการควบคุม ตลอดจนสามารถรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และติดตามประเมินผลงาน เพื่อเสนอหัวหน้าหน่วยงาน หรือผู้บริหาร
 2. ปฏิบัติงานในหน้าที่พนักงานบัญชีและการเงิน พนักงานพัสดุ พนักงานวิจัยและสถิติ ผู้ช่วยหัวหน้าพนักงานบัญชี ผู้ช่วยผู้ตรวจสอบบัญชี ผู้ประกอบการขนาดย่อม และสามารถปฏิบัติงานตามสาขางานที่เลือกศึกษา

3. ปฏิบัติงานอย่างมีคุณภาพด้วยหลักวิธีการที่มีการวางแผน และควบคุมงานอย่างรอบคอบ ประหยัด รวดเร็ว ตรงต่อเวลา แก้ปัญหาด้วยหลักการและเหตุผล และรับผิดชอบต่อหน้าที่
 4. มีคุณธรรม ระเบียบวินัย มีความขยันหมั่นเพียร ความซื่อสัตย์สุจริต ความสำนึกในจรรยาบรรณของนักบัญชี และหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคม
4. วุฒิผู้เข้าศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
วิชาการบัญชี หรือเทียบเท่า

2.4 พฤติกรรมการสอนของครู

การสอนเป็นงานหลักของสถาบันการศึกษา พฤติกรรมการสอนของครูช่วยส่งเสริมพฤติกรรมที่ดีให้แก่ผู้เรียน และได้มีนักวิชาการหลายๆ ท่านได้ให้ความหมายของคำว่า “พฤติกรรมการสอน” ไว้ดังนี้

คำว่า “พฤติกรรมการสอน” ประกอบด้วยคำหลักสองคำ คือ “พฤติกรรม” กับ “การสอน” เพื่อช่วยให้เข้าใจความหมายของพฤติกรรมการสอนได้ถูกต้องตรงกัน จึงเสนอความหมายของคำ ดังกล่าว ดังที่ กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2526 : 112) ให้ความหมายของคำว่า พฤติกรรม และการสอนไว้ดังต่อไปนี้

พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือกิจกรรมทุกอย่างของมนุษย์ทั้งที่เป็นการแสดงออกซึ่งสังเกตได้ และที่ถูกควบคุมไม่แสดงออกมาให้เห็น ได้แก่ เมื่อครูเป็นผู้แสดงออก เป็นพฤติกรรมของครู และเมื่อนักเรียนเป็นผู้แสดงออก เป็นพฤติกรรมของนักเรียน

การสอน หมายถึง กระบวนการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นในตัวนักเรียนตามจุดมุ่งหมายของวิชาต่างๆ ในหลักสูตร

ดังนั้น เมื่อนำทั้งสองคำมารวมกันเป็นพฤติกรรมการสอนจึงหมายถึง การกระทำ หรือกิจกรรมที่ครูแสดงออกเพื่อมุ่งพัฒนานักเรียนในด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในการสอนแต่ละครั้ง หรืออาจกล่าวได้ว่า การกระทำที่ครูแสดงออกอันมีผลต่อการเรียนของนักเรียน

แพคด์ และคนอื่นๆ (พะเยาว์ ปาลวัฒน์. 2525 : 18 อ้างอิงมาจาก Page and others. 1977 : 337) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการสอน ซึ่งเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนว่าเป็นอิทธิพลระหว่างครูกับนักเรียนที่มีต่อกันอันมีผลต่อประสิทธิภาพของการเรียนรู้ พฤติกรรมในชั้นเรียนแสดงให้เห็นสภาพปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนและชี้ให้เห็นบรรยากาศของชั้นเรียน

โดยทั่วไปว่า ครูและนักเรียนมีทัศนคติต่อกันอย่างไร นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชั้นเรียนเพียงใด ปฏิบัติต่าง ๆ ดังกล่าวเป็นเครื่องชี้ให้เห็นลักษณะอิทธิพลของครูในชั้นเรียน

การศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครูจึงเป็นการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ (Interaction Analysis) ระหว่างครูกับนักเรียน โดยยึดพฤติกรรมโต้ตอบ (Verbal Interaction) ของครูกับนักเรียนที่เกิดขึ้นในห้องเรียนเป็นหลัก การวิเคราะห์แบบนี้ต้องอาศัยระเบียบวิธีการสังเกต (Systematic Observation) ซึ่งจัดประเภทพฤติกรรมของครูและนักเรียนไว้สำหรับบันทึกในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ ของการเรียนการสอน

โอเบอร์ และคนอื่น ๆ (ชะไนย สงวนทรัพย์, 2529 : อ้างอิงมาจาก Ober and others. 1971 : 2 - 3) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูไว้ดังนี้

1. เพื่อปรับปรุงวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน
2. เพื่อวางแผนการเรียนการสอนและการดำเนินการเรียนการสอน
3. เพื่อวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอน

วิทฮอลล์ (ชะไนย สงวนทรัพย์, 2529 : 19 - 20 อ้างอิงมาจาก Withall. 1971 : 35 - 36) เป็นคนแรกที่ได้คิดค้นวิธีการสังเกตพฤติกรรมในห้องเรียนอย่างมีระบบ แบบแผน ซึ่งกล่าวว่าในการเรียนการสอนทั่วไปนั้น คำพูดของครูจะมีเป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

1. ครูมีเป้าหมายที่จะสนับสนุนคำพูดของครูเอง ดังนั้นครูจึงเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน
2. ครูมีเป้าหมายที่จะสนับสนุนคำพูดของนักเรียน ดังนั้นนักเรียนจึงเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอนหรือเนื้อหาวิชาเป็นศูนย์กลาง

Flander (ชะไนย สงวนทรัพย์, 2529 : 20 อ้างอิงมาจาก Flanders. 1970 : 33 - 34) ได้พัฒนาวิธีการสังเกตพฤติกรรมการสอนของครู เพื่อวัดประสิทธิผลทางการสอนของครู เรียกว่าแบบวิเคราะห์พฤติกรรมทางวาจาในชั้นเรียน โดยอาศัยข้อสมมติฐานเบื้องต้นที่ว่า

1. พฤติกรรมทางวาจา เป็นพฤติกรรมหลักของการเรียนการสอน และมีลักษณะเป็นปฏิริยาโต้ตอบระหว่างครูกับนักเรียน

2. พฤติกรรมของครูในชั้นเรียน เป็นตัวแทนของพฤติกรรมโดยส่วนรวมของครู

3. ในชั้นเรียนนอกจากจะมีพฤติกรรมทางวาจา ทั้งในส่วนที่เป็นของครูและส่วนที่เป็นของนักเรียน ยังมีสภาวะของความเงียบ หรือการหยุดชะงักลงชั่วคราว ในระหว่างที่มีการเรียนการสอน ฉะนั้นจึงรวมเอาความเงียบ หรือความสับสนที่เกิดขึ้นเข้าไว้เพื่อความสมบูรณ์จากความหมายและหลักการศึกษาวาจาของครูที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การสอนของครูเป็นพฤติกรรมที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ดังที่ ริชชาร์ท เสนีวงศ์ ณ อยุธยา (2526 : 228) กล่าวว่า พฤติกรรมการสอนของครูเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อคุณภาพของการศึกษา ซึ่งส่งผลให้เห็นเด่นชัดในรูปของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยพฤติ

กรรมที่ครูแสดงออกในการสอน จะส่งเสริมหรือลดทอนการเรียนรู้ของนักเรียนมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการสอนของครู ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อคติศักดิ์ เจริญพิทักษ์ (2526 : 40) ได้กล่าวไว้ว่า พฤติกรรมการสอนที่มีประสิทธิภาพของครูควรมีลักษณะดังนี้

1. เป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่าย
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของการเรียนการสอน
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่ผู้สอนต้องการ
4. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ความพอใจ ความสนุกสนานและเจตคติที่ดี
5. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี โดยการคำนึงถึง
 - 5.1 การปรับบทเรียนให้เหมาะสมกับความสามารถและวัยของผู้เรียน
 - 5.2 บทเรียนมีประโยชน์ต้องสอดคล้องกับการปฏิบัติในชีวิตประจำวันของผู้เรียน
 - 5.3 บทเรียนต้องเป็นเรื่องที่ผู้เรียนสนใจ
 - 5.4 บทเรียนต้องมีกิจกรรมหลายๆ อย่างประกอบ
 - 5.5 บทเรียนมีอุปกรณ์การสอนประกอบ
6. เป็นกระบวนการร่วมมือระหว่างครูกับนักเรียน

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนของครูที่สามารถสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ดังที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่าการสอนของครูเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยวิธี ต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ที่เป็นหน้าที่หลักของครูผู้สอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ถ้าวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของครูย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัย 3 ประการ ดังนี้

- 2.4.1 พฤติกรรมก่อนการสอน
- 2.4.2 พฤติกรรมระหว่างการสอน
- 2.4.3 พฤติกรรมหลังการสอน

2.4.1 พฤติกรรมก่อนการสอน

จาร์ส นองมาก (2541 : 36-39) กล่าวถึงกิจกรรมของครูก่อนเริ่มสอนก็คือการตัดสินใจต่าง ๆ เป็นการเตรียมการไว้ล่วงหน้า การตัดสินใจของครูในแต่ละเรื่องเกี่ยวกับการสอน ย่อมส่งผลไปถึงพฤติกรรมการเรียน ทศนคติ และสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของนักเรียนอย่างหลีกเลี่ยงไม่พ้น ครูจึงต้องตระหนักและพยายามทุกวิถีทางเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียน สิ่งที่คุณต้องคำนึงถึงก่อนเริ่มอาจแยกกล่าวเป็นเรื่อง ๆ ได้ดังต่อไปนี้

1. เนื้อหาที่สอนแม้หลักสูตรจะกำหนดขอบข่ายของรายวิชาเอาไว้แล้วแต่การพิจารณาเลือกเนื้อหาสอนนักเรียนเท่าที่เป็นอยู่จะขึ้นอยู่กับความถนัด ความสนใจและอารมณ์ของครู ซึ่งถ้าเป็นเช่นนี้มาก ๆ ผู้ที่พลอยรับกรรมก็คือนักเรียน เพราะเขาจะไม่มีโอกาสได้เรียนครบเนื้อหาตาม

ที่กำหนดในหลักสูตร ความจริงแล้วในการตัดสินใจเกี่ยวกับการเลือกเนื้อหาจะต้องพิจารณาถึงความยากง่ายสำหรับนักเรียนในกลุ่มมากกว่าความรู้สึคนึกคิดว่าส่วนตัวของครู

2. การจัดแบ่งเวลา การกำหนดในเรื่องของเวลาที่จะต่อเนื่องจากการเลือกเนื้อหาที่เรียนในข้อแรก การใช้เวลาเพื่อการสอนเนื้อหาต่าง ๆ ของครูจะแปรผันไปตามแต่ละคน โดยเฉพาะการสอนในลักษณะประจำชั้น ความแปรผันในเรื่องเวลาจะสูงกว่าการสอนในลักษณะประจำวิชา การกำหนดการในส่วนที่เกี่ยวกับเวลาที่ดีที่สุด ก็คือ การแบ่งเวลาสอนให้เป็นไปตามกรอบที่กำหนดในหลักสูตร แม้จะแปรผันไปบ้างก็ไม่ควรจะให้แตกต่างกันมาก

3. ทิลา คือ ความเร็ว ช้าในการสอน ครูบางคนสอนเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดภายในครึ่งภาคเรียน ในขณะที่อีกคนหนึ่งจบภาคเรียนแล้ว ยังสอนไม่ครบตามหลักสูตร ครูแต่ละคนอาจให้นักเรียนทำการบ้านในเนื้อหาเดียวกัน มากน้อยต่างกัน สิ่งที่น่าจะใช้เป็นเกณฑ์ในการสอนก็คือความสามารถของนักเรียน

4. การแบ่งกลุ่ม การจัดกลุ่มในการทำงานเป็นกิจกรรมสำคัญที่หลีกเลี่ยงไม่พ้นในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนเพราะการตัดสินใจเรื่องขนาดและองค์ประกอบของแต่ละกลุ่มย่อมมีผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน อย่างไรก็ตามการการจัดกลุ่มที่เหมาะสมคงจะต้องมุ่งให้นักเรียนแต่ละคนได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถของตนไปได้อย่างเต็มที่

5. การจัดกิจกรรม การมอบหมายให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การอ่าน การทำงานร่วมกัน หรือการทำงานที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนเองและพฤติกรรมของครู กิจกรรมการเรียน การสอนในห้องแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ แบบให้ท่องจำแบบ นกแก้วนกขุนทอง กับแบบที่ให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าหาคำตอบหรือเหตุผลของตนเอง ซึ่งจะต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมในแต่ละโอกาสผลการวิจัยระบุชัดเจนว่า ประเด็นสำคัญของการจัดกิจกรรมก็คือ ข้อจำกัดในการที่จะนำมาเชื่อมโยงกับการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งครูผู้สอนจะต้องพิจารณาถึงประเด็นสำคัญในเรื่องของระยะเวลาจำนวนนักเรียน โอกาสที่นักเรียนจะได้มีส่วนร่วม รวมถึงผลกระทบต่อพฤติกรรมของนักเรียนอีกด้วยหลักเกณฑ์ในการเลือกเนื้อหาของทาบ (Taba, Hilda, 1962 : 267-268) กล่าวว่า

1. ต้องเป็นแก่นสารและเชื่อถือได้
2. ต้องมีความสำคัญต่อการเรียนรู้
3. ต้องมีความสมดุลระหว่างความกว้างและความลึกของข้อมูล
4. ต้องสามารถสนองจุดประสงค์ได้หลายอย่าง
5. ต้องสอดคล้องกับวุฒิภาวะและประสบการณ์ของผู้เรียน
6. ต้องสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน

ส่วนเกณฑ์ในการเลือกเนื้อหาวิชาของ สุจริต เพียรชอบ (2521 : 26-28) มีดังนี้

1. มีความทันสมัยและความถูกต้องในเนื้อหาวิชา

2. มีความเหมาะสมกับวัย ลักษณะ ตลอดจนความต้องการและความสนใจของผู้เรียน
3. ความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในสังคม
4. เป็นประโยชน์แก่ชีวิตผู้เรียนทั้งในปัจจุบันและอนาคตมาก
5. ความกว้างและความลึกของเนื้อหาวิชาควรมีสัดส่วนที่พอดีกัน
6. เป็นเนื้อหาวิชาที่ช่วยให้ผู้เรียนเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ควรเน้นในเรื่องการสื่อสาร สุนทรียภาพ จริยธรรมและวัฒนธรรมด้วย

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2527 : 11) ได้ให้แง่คิดในเรื่องหลักเกณฑ์ในการเลือกเนื้อหาวิชาดังนี้

1. เนื้อหาวิชาที่จะให้แก่เด็กจะต้องให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงของชีวิตและชุมชนนั้น
2. เนื้อหาวิชาเป็นความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
3. เนื้อหาวิชาจะต้องสอดคล้องกับสิ่งที่จะอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อันจะก่อให้เกิดการเรียนการสอนแก่เด็ก
4. เนื้อหาวิชาจะต้องได้รับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงได้

นิภาพรรณ วิโรทัยสกุล (2539 : 88 - 91) ได้วิจัยคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูธุรกิจ ตามทัศนะของนักศึกษาสายวิชาการบริหารธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูธุรกิจทั้ง 5 ด้าน ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก มีดังต่อไปนี้

1. ด้านวิชาการ ได้แก่ มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี มีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่ สันทัดกว้างขวางและถูกต้อง สามารถอธิบายปัญหา คอบปัญหาวิชาที่สอนอย่างชัดเจนถูกต้อง นำความคิด และแนวทางใหม่ ๆ มาใช้ในการแก้ปัญหาลงมือสอน สนใจศึกษาค้นคว้าหาความรู้ทางวิชาการอยู่เสมอ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการสอน สามารถนำเหตุการณ์ทางธุรกิจที่เกิดขึ้นจริง มาเป็นตัวอย่างประกอบการอธิบายในวิชาที่สอน ศึกษาอบรมดูงานอย่างสม่ำเสมอ และสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากประสบการณ์ถ่ายทอดให้นักศึกษา ให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งความรู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน วิเคราะห์แนวโน้มทางธุรกิจในด้านที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนได้อย่างมีหลักการ

2. ด้านการสอน ได้แก่ นำความรู้หรือวิทยาการใหม่ ๆ มาประกอบการสอน กระตุ้นให้ ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน และมีส่วนร่วมในการเรียน การสอนเลือกใช้วิธีการสอนแบบต่าง ๆ ได้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและความแตกต่างในการเรียนรู้ของผู้เรียนสอนด้วยความตั้งใจและมีความมั่นใจในการสอน สอนการประยุกต์ทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติ เปิดโอกาสให้นักศึกษา แสดงความคิดเห็น และอธิบายเกี่ยวกับการสอนของครู จัดหาหรือเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถให้ความรู้

3. ด้านบุคลิกภาพ ได้แก่ สร้างบรรยากาศความเป็นกันเอง ยิ้มแย้มแจ่มใส มองโลกในแง่ดี อารมณ์ดีอยู่เสมอ ควบคุม และระงับอารมณ์ได้ดี การพูดจาดี เข้าใจง่ายมีเหตุผลรับฟังความคิดเห็น

น่าเชื่อถือมีความสามารถในการสร้างสัมพันธ์ที่ดีและปรับตัวเข้ากับทุกคนมีความกระตือรือร้นพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา สุภาพอ่อนโยน ใฝ่หาความรู้ ตรงต่อเวลา กล้าแสดงออก มีความขยันหมั่นเพียรในการทำงานระเบียบเรียบร้อย รอบคอบ

4. ด้านคุณธรรมของครู ได้แก่ มีความเที่ยงธรรม เข้าใจจิตใจและความรู้สึกของนักเรียนสามารถเข้ากับนักเรียนได้ ยินดีช่วยเหลือนักเรียนทุกคน เมื่อนักเรียนประสบปัญหาทั้งด้านส่วนตัวและด้านการเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความเมตตากรุณาต่อศิษย์ ประพฤติตนเป็นตัวอย่างที่ดี รับผิดชอบในหน้าที่การสอนมีความจริงใจปฏิบัติตนเป็นที่ไว้วางใจซื่อสัตย์สุจริตต่อตนเองและผู้อื่นสามารถรับฟังคำวิจารณ์ข้อบกพร่อง ปฏิบัติต่อนักเรียนและวางตนได้อย่างเหมาะสมไม่หลงงมงายในอบายมุขทั้งปวง รักและศรัทธาในวิชาชีพตัดสินใจด้วยข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นความจริงรักษาระเบียบวินัยอย่างเข้มงวด

5. ด้านความเป็นผู้นำ ได้แก่ มีมนุษยสัมพันธ์ มีความรับผิดชอบ มีความมั่นใจและกล้าตัดสินใจ และตัดสินใจได้ถูกต้อง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความฉลาดไหวพริบปฏิภาณดี มีวิจรรณญาณ มีความคิดสุขุมรอบคอบ ความสามารถในการพูดเจรจาจาใจบุคคล มีความมุ่งมั่นในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ มีความเชื่อมั่นในตนเอง แก้ปัญหาได้รวดเร็วและเหมาะสม มองการณ์ไกลมีการวิเคราะห์สถานการณ์และเตรียมการวางแผน มีระเบียบวินัยมีความเข้มแข็งและหนักแน่น

ส่วนสุจริต เพียรชอบ (2521 : 26-28) ได้เสนอวิธีการเลือกเนื้อหาไว้หลายวิธี ดังต่อไปนี้
 ประการที่ 1 คณะกรรมการหรือคณะของผู้ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรมาร่วมกัน อภิปราย พิจารณาตัดสินว่า วิชาใดควรหรือไม่ควรที่จะบรรจุไว้ในหลักสูตร

ประการที่ 2 คือการทดลองนำเนื้อหาที่ตัดสินใจตามเกณฑ์ไปทดลองใช้เสียก่อน

ประการที่ 3 คือการวิเคราะห์ โดยอาศัยข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งอาจได้มาจากแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การวิจัย ที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์ของผู้ปฏิบัติ (ครูผู้สอน) นิเทศ หรือผู้เชี่ยวชาญทางหลักสูตร

ประการที่ 4 ความคิดเห็นของบุคคลหลาย ๆ อาชีพ หลาย ๆ กลุ่ม อาจได้จากการสัมมนา ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่าง ๆ ก็ได้ นอกจากนี้ สุมิตร คุณานุกร (2523 : 102) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับลำดับในการจัดเนื้อหาวิชาไว้ 4 แบบ คือ

1. การจัดเนื้อหาตามลำดับจากง่ายไปหายาก (Simple to Complex)
2. การจัดตามลำดับความจำเป็นที่ต้องเรียนก่อนหลัง (Prerequisite Learning)
3. การจัดตามลำดับจากส่วนรวมไปสู่ส่วนย่อย (The whole to the part)

4. การจัดตามลำดับของกาลเวลา (Chronological Sequence)

สงัด อุทรานันท์ (2525 : 102) กล่าวถึง ลักษณะพฤติกรรมก่อนการสอนของครูไว้ว่า
 “เป็นพฤติกรรมที่ไม่เจาะจงเฉพาะพฤติกรรมที่อาจารย์แสดงในห้องเรียน แต่รวมถึงพฤติกรรม

ภายนอกห้องเรียน และพฤติกรรมส่วนตัวของอาจารย์ด้วย ที่ครอบคลุมถึงพฤติกรรมของอาจารย์ ทั้ง ขณะสอนที่อยู่ในโรงเรียน” สอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้วิจัยหลายท่าน อาทิ

บุญช่วย จันทร์พรหมมา (2524 : 22) ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในด้านพฤติกรรมก่อนการ สอนของอาจารย์ไว้ ดังต่อไปนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ก่อนสอน โดยวิเคราะห์ผลที่จะเกิดขึ้นแก่ผู้เรียนวัตถุประสงค์ที่ กำหนดขึ้นมีทั้งแบบที่กำหนดไว้กว้าง ๆ และกำหนดเป็นจุดมุ่งหมาย เฉพาะที่ เรียกว่า จุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม (Behavioral Objective) อาจารย์ผู้สอนต้องคำนึงถึงนักเรียนว่ามีความสามารถที่ ทำอะไร ได้บ้าง โดยยึดหลักสูตรเป็นสำคัญ

2. การประเมินความสามารถของผู้เรียนก่อนสอน เพื่อจะได้นำความรู้ใหม่หรือสิ่งที่เรียน นั้นประสมประสานกับความรู้ความสามารถของนักเรียน ได้ดีและสามารถแบ่งกลุ่มผู้เรียนตามความ สามารถเดิมได้ด้วย

3. การเตรียมกระบวนการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ ที่กำหนดไว้ สิ่งที่ต้องคำนึงเป็นหลักสำคัญ คือ ความต้องการของผู้เรียน การจูงใจ การฝึกหัด หรือ ทักษะการจัดลำดับขั้นก่อนหลังให้สัมพันธ์กับการเลือกวัสดุการสอนที่จะช่วยประกอบบทเรียนและ การเลือกวิธีสอน (Model of Instruction) ที่เหมาะสมที่สุด

สำหรับกระทรวงศึกษาธิการ (2525 : 66-69) ยังได้เสนอแนะในการเตรียมตัวของผู้สอน ไว้ดังนี้

2.2 การเตรียมตัวในระยะยาว หรือการเตรียมตัวโดยทั่วไป เป็นการเตรียมตัวก่อนเปิดภาค เรียน เพื่อศึกษางานทั้งหมดที่ต้องทำโดยการศึกษาจากเอกสารต่าง ๆ หรือเข้ารับการอบรม เช่น ศึกษาหลักสูตร แผนการสอน คู่มือครู หนังสือเรียน แบบฝึกหัด ตลอดจนสื่อการเรียนการสอนอื่น ๆ ให้เข้าใจ และศึกษาวิธีการวัดผลและการประเมินผลการเรียนพร้อมทั้งแบบฟอร์มต่าง ๆ ที่ใช้ในการ วัดผลและประเมินผล

2.2 การเตรียมตัวในระยะสั้น หรือการเตรียมตัวในแต่ละวันตามลำดับขั้น คือ ดูกำหนดการสอนและตารางสอน เพื่อศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับความคิดรวบยอด จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอนและเวลาที่สอนในการกำหนดขั้นตอนในการดำเนินการ สอน

สมบูรณ์ สงวนญาติ (2534 : 49) ให้ข้อเสนอแนะในการจัดระบบการเรียนการสอนจะต้อง เข้าใจเนื้อหา ทราบวัตถุประสงค์ในการสอนมีความเข้าใจสภาพผู้เรียนแล้วจึงกำหนดวิธีสอนที่ เหมาะสม ซึ่งจะเป็นแนวทางในการกำหนดสื่อและกิจกรรมการเรียนอาจใช้หลักเกณฑ์ง่าย ๆ ดังนี้

1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
2. ตรงกับเนื้อหา

3. น่าสนใจ
4. เหมาะกับวัยผู้เรียน
5. สะดวกต่อการใช้และเก็บรักษา

นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่า มีนักวิทยาศาสตร์หลายท่านได้เสนอแนะให้ครูได้ตระหนักถึงหน้าที่สำคัญประการหนึ่งคือ การใช้เวลาว่างเพื่อการจัดทำสื่อการเรียนการสอนดังเช่น

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2537 : 191) ได้กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอนเป็นวัสดุอุปกรณ์และกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูและนักเรียนจะต้องทำเพื่อเป็นแนวทางในการเรียนรู้ ครูจะต้องจัดทำและจัดหาไว้ให้เรียบร้อย

บุญสม สุขุมาลพงษ์ (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาเอกนาฏศิลป์ในสถาบันราชภัฏ อุตรธานี รวม 9 ด้าน คือ ด้านการเตรียมการสอน ด้านการเสนอเนื้อหาในการสอน ด้านการใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน ด้านการมอบหมายงาน ด้านการเสริมแรงทางการเรียน ด้านการประเมินผลการเรียนการสอนและนำข้อมูลย้อนกลับด้านการช่วยเหลือผู้เรียนเพิ่มเติมด้านการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน และด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ตามทัศนะของนักศึกษา พบว่า

1. นักศึกษามีทัศนะต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาเอกนาฏศิลป์ เป็นรายด้านและในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง
2. บุคลากรประจำการและบัณฑิตวิชาเอกนาฏศิลป์ มีทัศนะต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ เป็นรายด้าน และในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง
3. บุคลากรประจำการและบัณฑิตวิชาเอกนาฏศิลป์ มีทัศนะต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์เป็นรายด้านและในภาพรวม อยู่ในระดับมาก
4. นักศึกษาที่มีพื้นความรู้วิชาเอกนาฏศิลป์ต่างกัน มีทัศนะต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ เป็นรายด้านและในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน
5. บุคลากรประจำการที่มีพื้นความรู้วิชาเอกนาฏศิลป์ต่างกัน มีทัศนะต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
6. บัณฑิตวิชาเอกนาฏศิลป์ที่มีพื้นความรู้วิชาเอกนาฏศิลป์ต่างกัน มีทัศนะเป็นรายด้านและในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน
7. เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านมอบหมายงาน ด้านการเสริมแรงทางการเรียน ด้านการประเมินผลการเรียนการสอนและนำข้อมูลย้อนกลับ และด้านการช่วยเหลือผู้เรียนเพิ่มเติม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จึงพอสรุปได้ว่า ด้านพฤติกรรมก่อนการสอน เป็นการเตรียมความพร้อมของครูเพราะทำให้ครูได้เตรียมเนื้อหาสาระกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีสอน สื่อการสอน และเตรียมเครื่องมือวัดผลและประเมินผลได้เหมาะสม ซึ่งจะอำนวยความสะดวกให้แก่ครูผู้สอนดังนี้

1. ช่วยให้การสอนของครูดีขึ้น เพราะอาจารย์ได้คำนึงความมุ่งหมายของบทเรียน หัววิธีที่จะทำให้นักเรียนง่ายขึ้นด้วยการใช้อุปกรณ์การสอนและการจัดกิจกรรมที่เหมาะสม
2. ช่วยให้ครูผู้สอนด้วยความมั่นใจยิ่งขึ้น
3. ช่วยให้ครูเลื่อมใสศรัทธาในตัวครู
4. ช่วยให้การสอนของครูเป็นระเบียบ เนื้อหาวิชาต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน
5. เป็นหลักฐานให้ครูทราบว่า นักศึกษาได้เรียนอะไรและพร้อมที่จะเรียนอะไร
6. ช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

2.4.2 พฤติกรรมระหว่างการสอน

ในทัศนะของ จำรัส นองมาก (2541 : 39-46) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมระหว่างการสอนของครูไว้ว่า เป็นพฤติกรรมที่จะเข้ามาเกี่ยวข้องกับนับตั้งแต่คงอยู่ให้ห้องเรียนเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามภาระกิจของตน ความจริงแล้วกิจกรรมในชั้นนี้อาจแบ่งได้เป็นสองประเภท คือ

ประเภทที่ 1 เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเป็นการดำเนินงานให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายและรายละเอียดของเนื้อหาวิชา

ประเภทที่ 2 เกี่ยวกับการสร้างบรรยากาศเป็นการจัดสภาพแวดล้อมของห้องเรียน ที่จะส่งผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

ประเภทที่ 1 การจัดการเรียนการสอน มีองค์ประกอบสำคัญต่อไปนี้

1. เวลาเพื่อการทำงาน เวลาที่นักเรียนใช้เพื่อการทำงาน (Engaged time หรือ Time on task) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนเป็นอย่างสูง แต่ตามสภาพความเป็นจริงการใช้เวลาเพื่องานของนักเรียนมีความแปรผันอย่างมากตามความแตกต่างของครูสัดส่วนของเวลาที่ใช้เพื่อการทำงานประเภทที่ต่ำกว่า 50 % ของเวลาที่กำหนดให้เรียนก็ยังมีอยู่เป็นจำนวนมาก พอ ๆ กับประเภทที่สูงกว่า 90% ของเวลาที่กำหนดให้เรียน เช่น ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ 1 ชั่วโมง ครูให้เด็กทำงานกระจายกันตั้งแต่ไม่ถึง 30 นาที จนถึง กว่า 45 นาที เป็นต้น

ในชั่วโมงเรียนทางภาษา คณิตศาสตร์ หรือวิทยาศาสตร์ไม่ว่าจะเป็นในระดับชั้นใดก็ตาม เวลาในการทำงานของนักเรียนจะเป็นตัวพยากรณ์ที่สำคัญในการทำนายผลสัมฤทธิ์ของเขาการใช้เวลาเพื่องานยิ่งเด็กนักเรียนที่มีความสามารถระดับใดตัวแปรเรื่องเวลาทำงาน ก็ยังเป็นตัวทำนายที่ดีได้ ครูจึงต้องตระหนักในเรื่องนี้อยู่เสมอ

2. การบริหารเวลา เวลานั้นจะต้องควบคุมให้เป็นไปตามที่กำหนดและทำให้สูญเสียไปน้อยที่สุด เวลาที่สูญเสียไปในโรงเรียน เช่น เวลาเปลี่ยนชั่วโมงเรียนหรือเวลาที่ต้องรอให้นักเรียน

เข้าห้องพร้อมกันมีผู้คิดคำนวณ เวลาเรียนที่กำหนดต่อวันไว้ 300 นาที เหลือแล้วจะสูญเสียไปเพราะ การเปลี่ยนห้องเรียนของนักเรียนถึง 76 นาที การบริหารเวลาจึงเป็นเรื่องสำคัญมาก การป้องกันไม่ ให้สูญเสียไปเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็จะทำให้มีเวลาเพิ่มมากขึ้นได้เช่นการที่ครูเขียนรายการปฏิบัติงานให้ นักเรียนครบจนกระดานดำโดยไม่ต้องรอให้นักเรียนมาพร้อมกันแล้วจึงบอกจะสามารถประหยัดเวลา ไปได้ 6 นาทีต่อวัน / ห้อง ถ้ามีนักเรียนห้องละ 30 คน นักเรียนก็จะมีเวลาทำงานเพิ่มขึ้นรวมกัน แล้วถึงวันละ 180 นาทีเป็นต้น

3. การให้โอกาสนักเรียนได้รับความสำเร็จ อัตราที่นักเรียนได้มีโอกาสประสบความสำเร็จ สำเร็จในระหว่างการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน จะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับผลสัมฤทธิ์ของ นักเรียนการมอบหมายงานให้นักเรียนได้ปฏิบัติในระหว่างเรียนให้เขามีโอกาสประสบความสำเร็จ สูง (หรือให้มีโอกาสผิดน้อย) จะเป็นทางหนึ่งที่เสริมให้นักเรียนมีกำลังใจที่จะพยายามบากบั่นต่อไป ให้ทำดียิ่ง ๆ ขึ้น ในขณะที่เดียวกันจำนวนครั้งที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมในห้องล้มเหลวก็จะมี ความสัมพันธ์ในทางลบกับผลที่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของเขา ดังนั้นตัวแปรในเรื่องนี้จึงนับว่ามีความ สำคัญที่ครูไม่ควรมองข้ามและต้องช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสประสบความสำเร็จอยู่ตลอดเวลา

4. การควบคุมชั้นเรียน การควบคุมชั้นเรียนที่ดีที่สุดก็คือการให้นักเรียนได้กำหนด แนวปฏิบัติระหว่างอยู่ในห้องเรียนด้วยตัวเองจากการศึกษาวิจัยพบว่า ในการสังเกตห้องเรียน จำนวนร้อยละ ๗-๑๑ ห้องที่มีเด็กอายุ 8-11 ปี พบว่านักเรียนทำงานตามลำพังตนเองประมาณ 50% ของเวลา ทั้งหมด เวลาที่ทำงานกับครู เพื่อนหรือผู้ช่วยเหลืออื่น ๆ

5. ในห้องเรียนมีไม่มากเท่าใด ห้องเรียนที่ครูกระฉับกระเฉงกระตุ้นให้นักเรียน ได้ทำงานประสานงานกับผู้อื่นจะเป็นห้องเรียนที่มีประสิทธิภาพการประสานสัมพันธ์ระหว่างครูกับ นักเรียนจะปรากฏให้เห็นเมื่อครูต้องการตรวจสอบว่านักเรียนทำงานตามที่มอบหมายให้ถูกต้องหรือไม่ สอบปัญหาของเขาและให้ข้อเสนอแนะหลังจากการทำงานเป็นต้น การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่าง ครูกับนักเรียน ยิ่งมากเท่าใดยิ่งเสริมให้นักเรียนได้รับผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นเท่านั้นการให้รู้จุดมุ่งหมาย หรือโครงสร้างของบทเรียน จากการวิเคราะห์การทำงานของครูในการจัดการเรียนการสอน พบ ความจริงว่าครูที่ขาดคุณภาพ คือครูประเภทที่ไม่สามารถสื่อสารให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นเกี่ยวกับจุดหมายหรือขอบเขตของบทเรียนที่ให้นักเรียนเรียน นอกจากนั้นยังพบอีกว่านักเรียนจะให้ความ สนใจยิ่งขึ้นถ้าครูใช้เวลา

6. ในการอภิปรายเรื่องจุดหมายหรือโครงสร้างของบทเรียนและหรือแนวทางที่นักเรียนจะ ปฏิบัติในการเรียนวิชานั้น ๆ ด้วยการดำเนินงานในลักษณะนี้ของครู เด็ก นักเรียนจะเกิดอัตราความ สำเร็จ และความสนใจต่อการเรียนสูง

7. การตั้งคำถาม การถามเป็นเทคนิคการสอนสำคัญประการหนึ่งที่นักการศึกษาได้ใช้มา ตั้งแต่โบราณ จากการวิจัยพบว่าในระดับประถมศึกษา ครูถามนักเรียนถึง 150 คน ถามต่อชั่วโมงใน วิชาวิทยาศาสตร์และสังคมศึกษา ในระดับมัธยมศึกษาถามกันวันหนึ่ง ๆ เป็นร้อย ๆ คำถาม การ

ตั้งคำถามของครูในโรงเรียนส่วนใหญ่เป็นการถามที่ใช้ความรู้ระดับต่าง ๆ ตามสมรรถภาพสมอง ส่วนใหญ่ก็เป็นคำถามประเภทวัดความจำ ความเข้าใจ และนำไปใช้ไม่ค่อยมีคำถามประเภท วิเคราะห์ สังเคราะห์ หรือประเมินค่ามากนัก ความจริงการใช้คำถามง่าย ๆ ก็ช่วยกระตุ้นให้นักเรียน ให้ความร่วมมือได้อย่างดีโดยเฉพาะในหมู่นักเรียนที่เรียนช้า หรือสถานภาพทางเศรษฐกิจต่ำก็จะ ช่วยให้เขาทำได้ถูกและมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ของเขาเช่นเดียวกัน แต่การถามโดยใช้คำถาม ที่แสดงสมรรถภาพสมองในระดับสูงจะมีส่วนช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาศักยภาพของตนเองให้ กว้างขวางยิ่งขึ้นและโอกาสที่เด็กจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงก็จะเพิ่มตามมาด้วยนอกจากนั้น การที่ครูได้พิจารณาข้อคำตอบที่นักเรียนตอบคำถามของครู โดยให้เวลาเขาได้แสดงออกอย่างจริงจัง จะเป็นการเพิ่มความสมบูรณ์ของคำตอบเพิ่มความมั่นใจในการตอบเพิ่มความหลากหลายของคำ ตอบ และเพิ่มระดับคุณภาพของคำตอบอีกด้วย

ประเภทที่ 2 การสร้างบรรยากาศ บรรยากาศในที่นี้หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมของ ห้องเรียนที่จะส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อนักเรียนมีสาระสำคัญแต่ละเรื่องดังนี้

1. การกระตุ้นให้นักเรียนตั้งความหวังไปสู่ความสำเร็จการตั้งความหวังของนักเรียน นับว่ามีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียนมาก โดยเฉพาะเมื่อครูชี้แนะเป้าหมายในระหว่างเรียนให้ นักเรียนทราบ ถ้าตั้งความหวังไว้สูงแต่มีทางบรรลุได้ผลสัมฤทธิ์ก็จะสูง แต่ถ้าครูตั้งความหวัง เอาไว้ต่ำ ผลสัมฤทธิ์ก็จะลดลงตามไปด้วยได้มีผู้วิจัยและสรุปผลเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนที่ ตั้งความหวังสูงกับต่ำ ว่านักเรียนที่จัดอยู่ในประเภทเรียนช้า หรือมีผลงานต่ำ (Lo performers) จะ นิ่งอยู่ห่างครู ชอบทำงานเป็นกลุ่มมากกว่าเป็นรายบุคคล ไม่ค่อยขี้ม ไม่ค่อยสบตากับครูตอบคำถาม น้อย ถ้าตอบคำถามก็ตอบสั้น ๆ ไม่สมบูรณ์ ไม่ค่อยได้รับการยกย่องให้เป็นตัวอย่างเกิดความสับสน ในการปฏิบัติงานบ่อย ๆ เป็นต้น ลักษณะดังกล่าวนี้จะแตกต่างกันข้ามจากผู้ที่ตั้งความ คาดหวังในการทำงานไว้สูง การตั้งความหวังไม่เฉพาะแต่สำหรับนักเรียนในห้องเรียนเท่านั้น ความ หวังของครู และผู้บริหารก็สามารถซึมซาบไปได้ทั้งโรงเรียนสามารถทำให้บรรยากาศทั่วไปใน โรงเรียนดีขึ้นไป การศึกษากับนักเรียนมัธยมพบว่า นักเรียนประสบความสำเร็จสูงในโรงเรียน ซึ่ง คณะครูแสดงออกถึงความคาดหวังว่าสัดส่วนของนักเรียนใน โรงเรียนจะสอบเข้ามหาวิทยาลัยของ รัฐได้สูงการตั้งความคาดหวังนอกจากจะมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้วยังมีอิทธิพลทาง ด้านอื่นอีกด้วยเช่นนักเรียนที่ทางโรงเรียนมุ่งหวังให้รักษาทรัพยากรของท้องถิ่นจะมีความประพฤติ ดีมาโรงเรียนเป็นประจำไม่กระทำตนเป็นคนก้าวร้าว เป็นต้น

2. การจัดสภาพแวดล้อมในการทำงานให้สะดวกปลอดภัยและเป็นระบบความเป็น ระเบียบเรียบร้อยในโรงเรียน ความปลอดภัยการติดต่อประสานงานระหว่างครู โรงเรียน และระบบ ต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องภายในโรงเรียน ซึ่งมุ่งเสริมให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อนักเรียนนับว่า มีอิทธิพล ทั้งนั้น การกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน ถ้ามีแนวปฏิบัติที่ชัดเจน มีเหตุผลเสมอต้นเสมอปลาย

จะไม่เพียงแต่ช่วยขจัดปัญหาความประพฤติของนักเรียนเท่านั้น ยังสามารถส่งเสริมให้นักเรียนรู้สึกภาคภูมิใจ และเกิดความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ต่อ โรงเรียนและชุมชนอีกด้วย การป้องกัน และแก้ปัญหาเกี่ยวกับความประพฤติครูจะต้องรู้วิธีการจัดการในสภาพที่เป็นปัญหาเนื่องจากพฤติกรรมของนักเรียนแต่ละคนที่แตกต่างกันเพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนไปได้โดยราบรื่น การใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ นับว่ามีส่วนช่วยมากในการจัดการให้บริการและจัดสภาพแวดล้อมทางการศึกษา ให้สามารถเอาชนะปัญหาในเรื่องพฤติกรรมหลากหลายของนักเรียนได้ก็จะช่วยให้สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยส่วนรวมได้เป็นอย่างดี

3. การปลูกฝังการร่วมแรงร่วมใจ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำเป็นต้องให้มีการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนในกลุ่มโดยไม่มีการแบ่งแยกในเรื่องสถานภาพสังคม เชื้อชาติ ศาสนา เพศ และความแตกต่าง ทางความสามารถ แนวทางปลูกฝังในเรื่องนี้ก็คือเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมโดยให้เขาได้ทำและประสบความสำเร็จได้ดีด้วยวิธีที่ต้องพึ่งพาอาศัยกัน และกันเท่านั้น การแก้ปัญหาด้วยกลุ่มที่จะทำให้เกิดความร่วมมือกันนั้นแต่ละคนจะมีข้อมูลในมือแตกต่างกัน และในการแก้ปัญหาทั้งหมดจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลซึ่งกันและกัน ต่างคนจึงต้องมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการแก้ปัญหานั้น การร่วมแรงร่วมใจกันจึงเป็นผลตามมาในการแก้ปัญหา

กรมอาชีวศึกษา (2527 : 4) ได้กำหนดการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยอาชีวศึกษาไว้ดังนี้ การเรียนการสอนภาคทฤษฎีมุ่งให้ผู้เรียนได้รับความรู้พื้นฐานเพื่อใช้แก้ปัญหาการปฏิบัติงาน กิจกรรมการเรียน การสอนที่ควรใช้มีหลายวิธี ได้หลายวิธี ได้แก่ การบรรยาย การอภิปราย การศึกษาค้นคว้า ส่วนการเรียนการสอนภาค ปฏิบัติมุ่งให้ผู้เรียนฝึกทักษะวิชาชีพกิจกรรมการเรียนการสอนที่จำเป็น คือการสาธิต การปฏิบัติจริงและการฝึกงาน

ส่วน สมบูรณ์ สงวนญาติ (2534 : 12) ได้กล่าวถึงการกำหนดกระบวนการสอนว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงจุดประสงค์เป็นหลักแล้วพิจารณาหาจุดทางการสอนให้เหมาะสมว่าจะใช้วิธีสอนแบบใดใช้อะไรเป็นสื่อ และควรมีกิจกรรมการเรียนการสอนอะไรบ้างอะไรควรทำก่อนหลัง เพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหาและวัยของผู้เรียน จะสามารถนำเขาไปสู่เป้าหมายได้ และสมบูรณ์ สงวนญาติ (2540 : 20-30) ยังได้แสวงหาระบบการสอนใหม่ ๆ ไว้ดังนี้

1. การสอนแบบโปรแกรม เป็นการสอนที่มีการจัดระบบการสอนไว้ล่วงหน้าเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง จากการลงมือประกอบกิจกรรมอย่างกระฉับกระเฉง ได้รับข้อคิดเห็นที่ เกิดความภาคภูมิใจในความสำเร็จ และมีโอกาสได้ใคร่ครวญตามที่ละเอียดตามลำดับขั้นและก้าวไปข้างหน้าตามความสามารถ ความสนใจ และความสะดวก ของแต่ละคน บางทีเรียกว่าโปรแกรมสำเร็จรูป

2. การสอนแบบโรงเรียนไม่แบ่งชั้น เป็นการสอน โดยคำนึงถึงความสามารถของนักเรียน แต่ละคนเป็นหลัก หลักสูตรจึงแบ่งเป็นระดับ

3. การสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ ชีดหลักที่ว่า ผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในการประกอบกิจกรรมการเรียนและแก้ปัญหา โดยใช้สื่อประสมเป็นเครื่องมือ นักเรียนที่เก่งและอ่อนจะมีโอกาสช่วยเหลือกัน

4. การสอนเป็นคณะ เป็นการสอนที่มีครูตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปร่วมกันรับผิดชอบในการสอนนักเรียนกลุ่มเดียวกัน มีการวางแผนการสอนดำเนินการสอนและประเมินผลการสอนร่วมกัน เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น การสอนแบบจุลภาคเป็นการสอนในสถานการณ์จริงในลักษณะที่ย่นย่อ ทั้งขนาดห้องเรียน เวลา และทักษะ เป็นการสอนที่มุ่งจะนำพื้นฐานการสอนที่เข้าใจแจ่มชัด และเน้นการฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งในขณะสอนจะมีเครื่องมือบันทึกพฤติกรรมการสอน เพื่อให้ผู้สอนสามารถวิเคราะห์และประเมินผลการสอน สำหรับปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น

5. การสอนแบบจุลภาค เป็นการสอนในสถานการณ์จริงในลักษณะที่ย่นย่อ ทั้งขนาดห้องเรียน เวลาและทักษะ เป็นการสอนที่มุ่งจะนำพื้นฐานการสอนที่เข้าใจแจ่มชัดแล้วมาทดลองสอนกับนักเรียนกลุ่มน้อยประมาณ 3-10 คน โดยใช้เวลาประมาณ 5-15 นาที สอนเนื้อหาสั้น ๆ เพียงหัวข้อเดียว และเน้นการฝึกทักษะใดทักษะหนึ่ง โดยเฉพาะขณะสอนจะมีเครื่องมือ บันทึกพฤติกรรมการสอน เพื่อให้ผู้สอนสามารถวิเคราะห์ และประเมินผลการสอนสำหรับปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น

6. การสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ เป็นการเรียนการสอนที่ยึดกลุ่มเป็นหลักในการดำเนินกิจกรรมการเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนรู้จักทำงานเป็นกลุ่มไวต่อความรู้สึกของผู้อื่น ใจกว้างกล้าแสดงออก รู้จักปรับตัว และรู้จักบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของการเป็นผู้นำและผู้ตาม

7. โครงการส่งเสริมสมรรถภาพการสอน เป็นวิธีการจัดระบบการเรียนการสอน เพื่อลดเวลาที่ครูต้องสอนนักเรียน หรือเกี่ยวข้องกับนักเรียนให้น้อยกว่าที่เคยใช้อยู่ในปัจจุบัน โดยไม่ทำให้คุณภาพทางการศึกษาของนักเรียนลดลงกว่าเดิม โดยมีแนวความคิดว่า นักเรียนไม่จำเป็นต้องเรียนกับครูเสมอไป ถ้าจัดสื่อการเรียนที่เหมาะสมเขาจะสามารถเรียนด้วยตัวเองได้

...ในทัศนะของ สจ๊วต อูทรานันท์ (2525 : 10) กล่าวไว้ว่า “พฤติกรรมกรรมการเรียนการสอนเป็นกระบวนการที่แยกออกจากกันไม่ได้ การเรียนคือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้ หรือการที่บุคคลลงอกงามทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาสำหรับการสอน ซึ่งหมายถึง การช่วยให้ผู้เรียนได้บรรลุจุดมุ่งหมายหรือการกระทำทุกอย่าง ที่ส่งเสริมให้เกิดความงอกงามขึ้นทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา...

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปถัมภ์ กันขะมี (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูสอนวิชาชีพ ประเภทวิชาอุตสาหกรรม ตามทัศนะของนักศึกษาผู้ใหญ่ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ในเขตภาคเหนือ จำแนกตามสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างคือ อายุ วุฒิทางการเรียน เวลาเรียน สถานภาพในการทำงาน และประสบการณ์ในการทำงาน ตามลำดับ ผลการศึกษาพบว่า

1. พฤติกรรมด้านการสอน ด้านลักษณะส่วนตัวของครูที่กระทำอยู่และที่พึงประสงค์โดยส่วนรวมเห็นว่าครูผู้สอนกระทำดีอยู่แล้วและประสงค์ให้กระทำอยู่
2. พฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านการสอน และด้านลักษณะส่วนตัวของครู จำแนกตามอายุ วุฒิทางการศึกษา เวลาเรียน และสถานภาพในการทำงาน ไม่แตกต่างกัน
3. พฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านการสอน และด้านลักษณะส่วนตัวของครู จำแนกตามเวลาเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. พฤติกรรมที่กระทำอยู่ และพฤติกรรมการสอนและด้านลักษณะส่วนตัวของครู จำแนกตามสถานภาพในการทำงานและประสบการณ์การทำงาน ไม่แตกต่างกัน
5. พฤติกรรมที่กระทำอยู่ ด้านการสอน จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ประกาศิต จันโทริ (2536:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ อุตสาหกรรมศิลป์ ในวิทยาลัยครู สหวิทยาลัยอีสานเหนือ ตามทัศนะของอาจารย์และนักศึกษา รวม 8 ด้าน คือ ด้านการเตรียมการสอนและการดำเนินการสอน ด้านการใช้สื่อและอุปกรณ์การสอน ด้านการจูงใจและเสริมแรงทางการเรียน ด้านการกำหนดงานและมอบหมายงานภาคปฏิบัติ ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านการจัดและบริหารโรงฝึกงาน

การจัดและบริหาร โรงฝึกงาน ด้านบุคลิกภาพและคุณธรรมของครู และด้านมนุษยสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า

1. อาจารย์มีทัศนะต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่ใช้ปฏิบัติการสอนนักศึกษาภาคปกติและการสอนบุคลากรประจำการในแต่ละด้าน และโดยภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากและมีอันดับสอดคล้องกันทุกด้าน
2. พฤติกรรมการสอนที่อาจารย์เห็นว่าใช้ปฏิบัติอยู่ในระดับมากเป็นอันดับสูงสุดคือ ด้านบุคลิกภาพและคุณธรรมของครู และอันดับรองลงมาคือ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ส่วนด้านการใช้สื่อและอุปกรณ์การสอน อาจารย์เห็นว่าใช้ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางและอันดับสุดท้าย
3. นักศึกษาภาคปกติและบุคลากรประจำการ มีทัศนะต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่อาจารย์ใช้ปฏิบัติการสอนในแต่ละด้านและโดยส่วนรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง และมีอันดับที่สอดคล้องกันทุกด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. พฤติกรรมการสอนที่นักศึกษาภาคปกติและบุคลากรประจำการเห็นว่าอาจารย์ใช้ปฏิบัติการสอนเป็นอันดับสูงสุดคือ ด้านบุคลิกภาพและคุณธรรมของครูอันดับรองลงมาคือ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ส่วนด้านการใช้สื่อและอุปกรณ์การสอน เห็นอาจารย์ใช้ปฏิบัติเป็นอันดับสุดท้าย

5. นักศึกษาภาคปกติและบุคลากรประจำการ มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่ต้องการให้อาจารย์ใช้ปฏิบัติการสอนในแต่ละด้านและโดยส่วนรวมทุก ด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งพฤติกรรมการสอนที่นักศึกษาภาคปกติต้องการให้อาจารย์ใช้ปฏิบัติการสอนเป็นอันดับสูงสุดคือ ด้านบุคลิกภาพและคุณธรรมของครู รองลงมาคือ ด้านการจัดและบริหารโรงฝึกงาน และอันดับสุดท้ายคือ ด้านการวัดผลและประเมินผล

6. พฤติกรรมการสอนที่บุคลากรประจำการต้องการให้อาจารย์ใช้ปฏิบัติการสอนเป็นอันดับสูงสุดคือ ด้านบุคลิกภาพและคุณธรรมของครู รองลงมาคือด้านมนุษยสัมพันธ์ด้านการงูใจและเสริมแรงทางการเรียน ต้องการให้อาจารย์ใช้ปฏิบัติเป็นอันดับสุดท้าย

7. นักศึกษาภาคปกติและบุคลากรประจำการ มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่อาจารย์ใช้ปฏิบัติการสอนรวมทุกด้านแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาภาคปกติและบุคลากรประจำการ มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนที่อาจารย์ใช้ปฏิบัติการสอน รวมทุกด้านแตกต่างกัน

8. เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาภาคปกติและบุคลากรประจำการ มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอน ที่อาจารย์ใช้ปฏิบัติการสอนแตกต่างกัน มีอยู่ 5 ด้าน คือต้องการเตรียมการสอนและการดำเนินการสอนด้านการงูใจและเสริมแรงทางการเรียน ด้านการกำหนดงานและมอบหมายงานภาคปฏิบัติ ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านบุคลิกภาพและคุณธรรมของครูพฤติกรรมการสอนด้านอื่น ๆ อีก 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

9. นักศึกษาภาคปกติและบุคลากรประจำการ มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่ต้องการให้อาจารย์ใช้ปฏิบัติการสอนรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

10. เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาภาคปกติและบุคลากรประจำการมีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ ที่ต้องการให้อาจารย์ใช้ปฏิบัติการสอนแตกต่างกันในด้านการใช้สื่อและอุปกรณ์การสอน ส่วนพฤติกรรมการสอนด้านอื่น ๆ อีก 7 ด้านไม่แตกต่างกัน

จึงอาจกล่าวได้ว่า การสอนถ้าจะให้บรรลุจุดมุ่งหมายนั้น ต้องขึ้นอยู่กับทักษะของอาจารย์ รวมทั้งความรู้ความเข้าใจ ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและการสอนของแต่ละวิชา หลักสูตรทุกหลักสูตรจะไม่บรรลุวัตถุประสงค์ถ้าไม่มีการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นสถานศึกษาทุกแห่งต้องมีวิธีการจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน และจัดประสบการณ์ทั้งหลายให้กับผู้เรียน สำหรับการจัดการเรียนการสอนนั้น เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2527 : 156) อธิบายว่า "การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินงานเพื่อให้เกิดการเรียนการสอนตามหลักสูตร หรือแผนการสอน ส่วนการเรียนการสอนที่ประสบผลดี หมายถึง การที่ผู้เรียนทุกคนหรือเกือบทุกคนสามารถเกิดผล

สัมฤทธิ์ในระดับสูง” สุมิตร คุณานุกร (2518 : 146) ให้ความหมายของการจัดการเรียนการสอนว่า “การจัดการเรียนการสอนเป็นกระบวนการที่นำไปสู่ความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอน คือ การบรรยาย การอภิปราย การฝึกภาคปฏิบัติ การแก้ปัญหา และการทดลอง”

เมธี ปิถันธนานนท์ (2533 : 45-50) เสนอแนะวิธีการสอนวิชาชีพ ไว้ดังนี้

วิธีที่ 1 เป็นการสอนแบบบรรยาย เป็นวิธีสอนง่ายที่สุดที่ควรใช้ร่วมกับวิธีอื่นจะเป็นประโยชน์มาก

วิธีที่ 2 สอนด้วยโสตทัศนูปกรณ์ เป็นการสอนโดยใช้สื่อต่าง ๆ เช่น วีดีโอ สไลด์แผ่น โปร่งใส เป็นต้น วิธีการสอนแบบนี้ได้รับความสำเร็จสูง เพราะนักศึกษาสนใจขณะนี้กรมอาชีวศึกษาให้การสนับสนุนอย่างยิ่ง

วิธีที่ 3 เป็นการสอนแบบสาธิต นักศึกษาสามารถเห็นการกระทำได้ นิยมสอนเชิงปฏิบัติการและมีประโยชน์อย่างยิ่งในการสอนเพื่อฝึกทักษะ

วิธีที่ 4 สอนโดยให้ผู้เรียนปฏิบัติเอง เช่น การมอบหมายงานพิเศษ เป็นการสอนที่ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ

วิธีที่ 5 สอนแบบสร้างสถานการณ์จำลอง เช่น สร้างสถานการณ์จำลองให้นักศึกษาเข้าฝึกงาน เป็นต้น

วิธีที่ 6 เป็นการสอนแบบตั้งคำถาม มักจะใช้ร่วมกับการสอนแบบอื่นจะมีผลสัมฤทธิ์สูง เนื้อหาวิชานั้นประกอบไปด้วยภาคทฤษฎีและปฏิบัติได้จริงมิใช่มีความรู้ในทางทฤษฎีเท่านั้น

ผลจากการเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของอาจารย์จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของอาจารย์นั้น มีอิทธิพลต่อนักเรียนเป็นอย่างมาก และมีผลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ และพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนในชั้นเรียนอีกด้วย

สำหรับหลักการศึกษาวุฒิศาสตร์ของอาจารย์ ตามทัศนะของธีรบุรุษ เสนิงส์ ณ อยุธยา (2526 :40) ซึ่งพบว่า พฤติกรรมการสอนของอาจารย์เป็นองค์ประกอบ ที่สำคัญต่อคุณภาพของการศึกษาซึ่งส่งผลให้เห็นเด่นชัดในรูปของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยพฤติกรรมที่อาจารย์แสดงออกในการสอน จะส่งเสริมหรือลดทอนการเรียนรู้ของนักเรียนมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์ส่วนการดำเนินการสอนในทัศนะของจินตนา ยูนิพันธ์ (2537 : 161-163) ได้แบ่งออกเป็นขั้นสรุป และขั้นประเมินผล ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นการจัดกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนที่ช่วยกระตุ้นหรือเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียนนั้น ๆ ได้มากที่สุด โดยกิจกรรมที่นำเข้าสู่บทเรียนจะต้องสอดคล้องและต่อเนื่องกับกิจกรรมขั้นสอน เวลาที่ผู้สอนจะใช้ในการเข้าสู่บทเรียนควรใช้เวลาประมาณ 3-5 นาที และไม่ควรเกิน 10 นาที กิจกรรมที่ใช้ในการนำเข้าสู่บทเรียนอาจประกอบด้วยกิจกรรมอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

- 1.1 การทบทวนเรื่องที่เรียนมาแล้ว
- 1.2 การสนทนาเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องที่สอน
- 1.3 การตัดข่าวจากหนังสือพิมพ์ ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องที่สอน
- 1.4 การใช้สไลด์ แผ่นโปสเตอร์ ภาพยนตร์ หรืออุปกรณ์การสอนอย่างอื่น
- 1.5 การสร้างสถานการณ์จำลอง หรือการแสดงบทบาทจำลอง
- 1.6 การให้ผู้เรียนเล่าประสบการณ์ของตน

2. **ขั้นสอน** เป็นการจัดกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความคิดการแก้ปัญหาทักษะทางกายหรือเจตคติตรงตามจุดประสงค์ ของบทเรียน หรือจุดประสงค์ปลายทาง ซึ่งถือว่าเป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง ๆ และมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในบทเรียนนั้น ๆ เวลาที่ใช้ในขั้นนี้จะมากกว่ากิจกรรมอื่น ๆ ทั้งหมด นอกจากการสอน ผู้สอนจะดำเนินการส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้ควบคู่กันไป

3. **ขั้นสรุป** เป็นการรวบรวมย่อความ เพื่อความสะดวกแก่การจดจำและการจดบันทึก การสรุปจะกระทำทันทีที่การสอนเสร็จสิ้น เป็นการสรุปแนวคิดและสาระสำคัญของการสอนในบทเรียนนั้น ๆ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในสาระสำคัญ และเป็นการย้ำให้ผู้เรียนได้เห็นความสำคัญในเรื่องราวที่สอน อาจกระทำโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ร่วมกันสรุปบทเรียน

4. **ขั้นประเมินผล** เป็นการดำเนินการปฏิบัติตามแผนการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่กำหนดไว้ในการเตรียมการสอน ซึ่งอาจจะประเมินขณะสอน โดยการสังเกต การอภิปราย การรายงานผลการตอบคำถาม สังเกตจากการสรุปบทเรียนโดย ผู้เรียน การทำแบบฝึกหัดและการประเมินหลังจากการสอนตรวจผลการทำแบบฝึกหัดสังเกต การเล่นเกมซ่อนเสริมการเรียน

Woodlight (วูดไลท์ . อังโน นิภาพรรณ วิโรทัยสกุล, 2539 : 45-46) ได้วิจัยการพัฒนาประสิทธิภาพการสอนของครู กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา คือ ผู้บริหารผู้เชี่ยวชาญและนิสิตมหาวิทยาลัย ซาน เดียร์โก (San Diego University) แผนกบริหารธุรกิจ พบว่าครูที่มีประสิทธิภาพจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ จะมีความสามารถเรียงลำดับไว้ดังนี้คือ มีทักษะในการสื่อความหมายอธิบายเรื่องยากให้เข้าใจง่าย มีเจตคติที่ดีต่อนักเรียน มีความรู้ทางวิชาการดี จัดลำดับขั้นตอนการถ่ายทอดวิชาการดี ใฝ่ใจทางวิชาการ ยุติธรรมในการประเมินผลยึดหยุ่นในการสอนส่งเสริมให้เด็กคิดได้ด้วยตนเอง มีบุคลิกลักษณะดีพูดดี เอาใจใส่การสอนดี ขอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน เป็นนักวิเคราะห์ที่ดี ควบคุมตนเองได้ดี ให้ความกระจำและความร่วมมือในการอภิปรายของ นักเรียน มีความสนใจกว้างขวาง รอบรู้มอบหมายการงานชัดเจน ใช้การประเมินผล ปรับปรุงให้เด็กก้าวหน้า กระตุ้นให้เด็กสนใจการเรียน และชื่นชมผลสำเร็จของเด็กเปิดกว้างในการสื่อความหมาย มีอารมณ์ขัน ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง จัดบรรยากาศการเรียนอย่างเป็นกันเอง ส่งเสริมให้เด็กทำงานของเขาอย่างดีที่สุด เชื่อมั่นในตนเอง มีความรับผิดชอบ ตรวจตราการมาเรียนของเด็กเสมอ สนใจการสอนและสอนสนุก แนะนำแนวทางการคิดการค้นคว้าการเปรียบเทียบ ช่วยเหลือแนะนำมากกว่า

แนะนำ รู้จักใช้ถ้อยคำในการวิจารณ์ รู้เนื้อหาหลักสูตรวิชาครู สุขภาพดี มีเกียรติเชื่อถือได้ ช่วยวางแผนการเรียนแก่เด็กเป็นครูชั้นอาชีพ เชื่อและยอมรับความแตกต่างของเด็ก ส่วนความเห็นของนักเรียนนั้นมุ่งหวังให้ครูมีความรู้แปลกใหม่มาสอน เป็นนักพูดที่ดี ยุติธรรมในการประเมินผล ส่งงานชัดเจนใส่ใจในวิชาการ บอกจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน เปิดโอกาสให้นักเรียนคิดด้วยตนเอง สำหรับผู้บริหารให้ความสำคัญในเรื่องการกระตุ้นให้เด็กทำงานด้วยตนเองให้มากที่สุด สามารถอธิบายเรื่องยากให้เป็นเรื่องง่าย ส่งเสริมให้เด็กคิดด้วยตนเอง และส่งเสริมความก้าวหน้าของเด็กโดยใช้ข้อมูลย้อนกลับ และสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม เห็นว่าคุณลักษณะของอาจารย์ที่มีความสำคัญ ได้แก่

1. มีความรู้กว้างขวางถูกต้องทันสมัย และรู้อย่างแท้จริง
2. มีความสนใจและอยากจะสอน
3. ทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีชีวิตชีวา
4. กระตือรือร้นในวิชาที่สอน
5. อธิบายเข้าใจง่าย ยกตัวอย่างชัดเจน
6. ส่งเสริมนักศึกษาให้แสดงความคิดเห็น
7. ส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่ม
8. ชอบช่วยเหลือนักศึกษาทั้งในและนอกห้องเรียน

ดังนั้น พฤติกรรมระหว่างสอน จึงพอสรุปได้ว่าครูจะต้องใช้เทคนิคและวิธีสอนต่าง ๆ ทั้งแบบที่ครูเป็นศูนย์กลาง และนักศึกษาเป็นศูนย์กลาง ซึ่งเป็นหน้าที่โดยตรงของอาจารย์ที่จะต้องศึกษาวิธีสอน และกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบต่าง ๆ มาดำเนินการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะธรรมชาติของเนื้อหาวิชา กระบวนการเรียนการสอนและต้องเหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักศึกษาเพราะการดำเนินการเรียนการสอนของหลักสูตรในปัจจุบันนั้น เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักศึกษา และนักศึกษากับนักศึกษด้วยกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเกิดประสบการณ์ตามปณิธานของหลักสูตรอาชีวศึกษา คือ คิดเป็น ทำเป็น จัดการเป็น บริการเป็น และประกอบอาชีพได้ด้วยตัวของนักศึกษาเอง

2.4.3 พฤติกรรมหลังการสอน

จาร์ส นองมาก (2541 : 46-48) กล่าวว่า หลังจากเสร็จสิ้นการสอนแล้ว ก็คงมาถึงกระบวนการที่จะสอบวัดหรือประเมินผลการเรียนของนักเรียนรวมทั้งการแนะนำให้นักเรียนปรับปรุงแก้ไขเพื่อปฏิบัติจัดทำให้ดีขึ้น ต่อไปแต่ละเรื่องอาจนำมากล่าวโดยสรุปได้ ดังนี้

1. การสอบ การสอบมุ่งเพื่อต้องการประเมินตัวนักเรียน ครูและการทำงานโดยสรุปส่วนรวมของโรงเรียนการสอนมีรูปแบบและวิธีการแตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ เช่น ถ้าครูต้องการจะรู้ว่านักเรียนรู้อะไร แค่ไหน ก็สอบวัด โดยใช้ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือถ้าต้องการประเมินผลโดยภาพรวมว่าผลสัมฤทธิ์ของ

2. นักเรียนสอดคล้องตามที่หลักสูตรกำหนดหรือไม่ ก็อาจใช้ข้อสอบมาตรฐาน เป็นต้น การสอบถือเป็นกิจกรรมสำคัญในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน จากผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนจะมีประสิทธิภาพ ต่อเมื่อครูได้นำผลการสอบมาใช้เป็นเครื่องมือในการปรับปรุงการสอนอย่างจริงจัง

ตัวอย่างของการสอบ ที่ส่งผลโดยตรงต่อการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนอีกอย่างหนึ่งคือ การสอบเพื่อวินิจฉัยการสอบในลักษณะนี้จะมีข้อทดสอบจำนวนมาก ๆ ข้อในการวัดเนื้อหาแต่ละเรื่อง เมื่อนักเรียนทำไปแล้วตรวจพบว่าผิดพลาด ในเนื้อหาใดมากก็แสดงว่านักเรียนยังไม่เข้าใจเนื้อหานั้นเท่าที่ควร ครูก็จะได้จัดการสอนซ่อมเพราะเรื่องตรงตามสภาพที่เป็นจริงของนักเรียน

3. การให้เกรด การให้เกรดหรือระดับคะแนน ซึ่งตัดสินจากผลการสอบเป็นขั้นตอนที่ต้องดำเนินการ โดยต่อเนื่องในโรงเรียน มีผู้ให้ความเห็นว่าผลการเรียนของนักเรียนจะต่ำ ถ้าเปิดเผยเกรดให้นักเรียนรู้ความจริงแล้ว อาจจะตรงกันข้าม การที่เด็กรู้ระดับคะแนนของตัวเอง จะเป็นเรื่องจูงใจ อย่างดีให้นักเรียนขยันเรียนในวิชานั้นเพิ่มขึ้นการให้เกรดโดยอาศัยเกณฑ์จากการปฏิบัติงานของนักเรียนเป็นสำคัญจะมีความสัมพันธ์กับการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน และทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีอีกด้วย

4. การให้ข้อมูลเพื่อปรับปรุงแก้ไข การให้ข้อมูลย้อนกลับในการปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมบางอย่างของนักเรียน นับเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนรู้จักตัวเอง และจะเกี่ยวเนื่องไปถึงผลสัมฤทธิ์และทัศนคติของเขาอีกด้วยแต่สิ่งหนึ่งที่ต้องระมัดระวังในการให้ข้อมูล เพื่อการแก้ไขคืออารมณ์ของผู้ให้ข้อมูล ต้องปราศจากความลำเอียง ความอิจฉาริษยา หรือกลั่นแกล้งด้วยวิธีการต่าง ๆ นานา เป็นต้น

ส่วนการวิจัยของสมนึก กัททิษธนีย์ (2525 : 39) ได้ทำวิจัย เรื่องพฤติกรรมด้านการประเมินไว้ดังต่อไปนี้ พฤติกรรมด้านการประเมินผลในการสอนวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร มีความมุ่งหมายเพื่อการศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านการประเมินผลการสอน แยกตามเพศ วุฒิ ประสบการณ์การสอนและวิธีสอน ประชากรเป็นอาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสาคิด สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ กรุงเทพมหานคร ที่ทำการสอนวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 5 โรงเรียน จำนวน 41 คน โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการประเมินผลในการสอนผลการวิจัย พบว่า เมื่อจำแนกเป็นประเภทพฤติกรรม ประเมินผลโดยใช้เทคนิคขบวนการต่าง ๆ มากที่สุด และประเมินผลจากคำถามของนักเรียนประเภทความรู้ ความจำ น้อยที่สุดเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่าอาจารย์ใช้วิธีถามแล้วนักเรียนตอบพร้อมกันมากที่สุดใช้การประเมินผลโดยการทดสอบนักเรียนในช่วงเวลาที่สอนน้อยที่สุด และพฤติกรรมด้านการประเมินผลของอาจารย์นั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับ เพศวุฒิ ประสบการณ์การสอนและวิชาที่สอนจะเห็นได้ว่า การประเมินผลพฤติกรรมการสอนนั้น กระทำได้หลายวิธี นอกจาก

การประเมินผลโดยการวิจัยดังได้กล่าวมาแล้วเรายังสามารถประเมินผลโดยการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ (Interactive on Analysis) ระหว่างอาจารย์กับนักเรียน โดยพฤติกรรมโต้ตอบ (Verbal Interaction) ของอาจารย์กับนักเรียนที่เกิดขึ้นในห้องเรียนเป็นหลักการวิเคราะห์แบบนี้ต้องอาศัยระเบียบวิธีการสังเกต (Systematic Observation) ซึ่งจัดประเภทพฤติกรรมของอาจารย์และนักเรียนไว้สำหรับบันทึกในช่วงเวลาหนึ่งๆ ของการเรียนการสอน

...เทือก กุสุมา ณ อรุณยา (2507 : 5) กล่าวว่า “ครูดีคือครูที่ไม่สอน แต่รู้จักให้เด็กสอนตนเอง” การสอนโดยการบอกให้เด็กตรง ๆ มีประโยชน์น้อย และเห็นว่าครูไทยนั้นสอนมากไปด้วยซ้ำจึงควรสอนให้น้อยลง แต่แนะนำมากขึ้นเกี่ยวกับลักษณะของครูที่ดีแบบไทยคิดว่าควรมีความรู้ สอนดี และประพฤติดี แต่ถ้าพิจารณาตามแบบฝรั่งก็จะมุ่งไปที่บุคลิกภาพ ซึ่งก็ยังไม่หาข้อยุติไม่ได้ อย่างไรก็ตาม แมื่อด้านอื่น ๆ จะมีเพียงไรก็ตามถ้าสอนไม่ดีจะเป็นครูที่ดีไม่ได้...

วีรศักดิ์ วีระชาติพิทักษ์ชน (2529 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษาและนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. ความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษาและนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนวิชาพลศึกษาแสดงให้เห็นว่าอยู่ในระดับมาก หรือในระดับบ่อยครั้ง เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ คุณลักษณะส่วนตัวในการสอน การปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม การดำเนินการสอน การเตรียมการสอน การจูงใจและเสริมแรงการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน การใช้อุปกรณ์การสอนและสถานที่

2. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างอาจารย์พลศึกษาและนักศึกษาเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมการสอนของอาจารย์พลศึกษา พบว่าไม่แตกต่างกัน

สุเทพ เมฆ (2531 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความพึงพอใจในการเรียนการสอนของนักเรียนและครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทพาณิชย์กรรม ในเขตการศึกษา 12 ผลการศึกษาพบว่า บรรยากาศการเรียนการสอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทพาณิชย์กรรม ในเขตการศึกษา 12 เป็นที่น่าพอใจ และเมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า นักเรียนมีความพอใจกับบรรยากาศการวัดผล วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ส่วนครูมีความพอใจมากกับบรรยากาศการวัดผล ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และเมื่อเปรียบเทียบนักเรียนต่างระดับชั้นมีความพอใจแตกต่างกันบ้างในบางองค์ประกอบ ส่วนครูหญิงและชายมีความพอใจในบรรยากาศการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน นอกนั้น ครูและนักเรียนมีความพึงพอใจแตกต่างกันบ้างในเรื่องหลักสูตรความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนและอาคารสถานที่

สำหรับชาวตะวันตก นั้นมีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของครูมากมายด้วยกัน ในที่นี้จะยกมาพิจารณา 2 ท่าน คือ

Gilbert (1951 : 8 - 56) มีความเห็นว่า ครูดีจะต้องประกอบไปด้วยลักษณะดังนี้ คือ

1. รู้วิชาที่สอนเป็นอย่างดี
2. ชอบวิชาที่สอน
3. ชอบเด็ก
4. รู้จักเด็ก
5. ใจกว้าง
6. ความรู้กว้างขวาง
7. มีอารมณ์ขัน
8. จำแม่น
9. มีความหวัง
10. เมตตาธรรม

ส่วน Ohles (1970 :38-39) มีความเห็นว่า นักเรียนชอบครูที่เป็นกัลยาณมิตรให้ความช่วยเหลือนักเรียน พ่อแม่ผู้ปกครองชอบครูที่ทำงานเก่ง ฉลาดและเอาใจใส่ดูแลเด็กเสมอผู้บริหารชอบครูที่ไม่บ่นแม้งานจะหนักคณะกรรมการบริหารชอบครูที่มีความรู้ มั่นคง ไม่มีอันตรายและเงินเดือนถูก

ผู้วิจัยพบว่า พฤติกรรมการสอนของครูที่ดีดังกล่าว ได้มีผู้ทำการศึกษาค้นคว้ามากมาย อาทิ ธนู แสงวงศ์ (2525 : 85-100) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของครูที่ดีไว้ ดังนี้

1. มีความสัมพันธ์กับนักเรียนดี อาจารย์จะต้องสนใจ เอาใจใส่ปัญหาของนักเรียน คอยตอบ ปัญหาให้กระจ่าง แน่เนาว ไม่แสดงอารมณ์รุนแรง ไม่เยาะเย้ย รู้จักรงับอารมณ์ มีน้ำใจ นักกีฬา อดทน วางตัวเหมาะสมกับเด็ก ไม่สนิทสนมเกินไปไม่ทำให้ขายหน้า รู้จักชมเชยเปิดโอกาสให้นักเรียนประเมินผลการสอนและตัดสินใจของนักเรียนด้วยเหตุผล

2. มีความรักในอาชีพครูมีส่วนช่วยแนะนำเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนเสมอรับฟังคำแนะนำ ปรับปรุงตนเองเสมอ ทนสมัยต่อความรู้และกิจกรรมของครู เห็นว่าอาชีพครูดี สอนไม่อมกุ่มีร่วมมือสนับสนุนสมาคมการศึกษาหรือวิชาชีพที่สนใจทำคนให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการ มีความสามารถในอาชีพ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการสอน

3. มีจรรยาครู ไม่แพร่ข่าวลือ เชื่อสัจย์ต่ออาชีพ ไม่ขโมยผลงานของคนอื่น ไม่ให้ร้าย ผู้อื่น มีมารยาทในการติดต่อราชการตามลำดับสายงานไม่อ้างอิงศาสนา ทำให้ศาสนาอื่นเสียหาย ปรับปรุงตัวเองเสมอไม่กวดวิชานักเรียนของตนเอง รักษาความลับของ นักเรียนไม่โฆษณาชวนเชื่อ ไม่นำผู้อื่นมาโน้มน้าให้นักเรียนฟัง ไม่เรียกร้องเงินเดือนเพื่อตัวเอง ไม่ควรทำงานน้อยพอสมาราคา ค่าจ้าง ไม่ใช้อิทธิพลส่วนตัวในทางราชการ และปฏิบัติตามสัญญา ที่ทำไว้กับราชการอย่าง เกร่งครัด

4. มีความซื่อตรงเชื่อมั่นในตนเอง มีความคิดริเริ่มกระตือรือร้น รู้จักผ่อนหนักเป็นเบา มีน้ำใสใจจริงสุภาพอ่อนโยน รู้จักร่วมมือ ไม่ทำกิริยาอาการอันน่ารำคาญ พุดชัดแต่ไม่ตะโกน ตรงต่อเวลา ให้คะแนนเที่ยงตรง เข้าใจกฎระเบียบ และปฏิบัติโดยเคร่งครัดรู้จักรักษากลิ่นปากและกลิ่นตัว

5. มีความสุภาพเรียบร้อย โทนหมวดเคราเรียบร้อย เสื้อผ้าสะอาดเรียบร้อย ร้องเท้าขัดมัน สะอาด สวมเสื้อผ้าเหมาะกับกาลเทศะรักษาท่าทางให้สง่างาม ไม่สูบบุหรี่ หรือเคี้ยวหมากฝรั่งหรืออาหารระหว่างสอน รักษานิ้วมือ เล็บให้สะอาดอยู่เสมอ รักษาซ่อมพินให้สะอาดเรียบร้อยแต่งกายสุภาพ รูปทรงและสีของเครื่องแต่งกายเหมาะกับการเป็นอาจารย์

ครูที่ดี ย่อมแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมการสอนที่ดีด้วยเช่นกัน ดังเช่นชาลวซ์ ซีรีไสยเพชร (อ้างในกรัณย์ เสงพานิช, 2528 : 27) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมการสอนของครูที่ดี ไว้ดังนี้

1. ต้องมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพครู
2. ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ทางวิชาครู และวิชาสามัญเป็นพื้นฐาน
3. มีบุคลิกดีซึ่งประกอบ รูปร่างหน้าตา การแต่งกาย น้ำเสียง เป็นที่น่าเลื่อมใสของศิษย์และผู้ปกครองในชุมชน
4. มีอารมณ์ขัน ร่าเริง และสุภาพ สามารถสร้างบรรยากาศในการเรียน ได้ดี
5. ต้องมีมนุษยสัมพันธ์ดี เข้าใจผู้เรียน และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ตามลำพังได้
6. มีเมตตา เห็นใจ เข้าใจ ให้ความยุติธรรมต่อศิษย์ โดยคิดเสมอว่าศิษย์ เป็นพี่น้องของตน
7. ต้องมีคุณธรรม ทั้งประพฤติเป็นแบบอย่างแก่ศิษย์
8. สามารถแก้ปัญหาในการสอน และการอบรมสั่งสอนศิษย์
9. ต้องเป็นผู้ยอมรับฟังข้อคิด คำวิจารณ์ของผู้อื่นและมีประชาธิปไตย
10. ต้องเป็นผู้รักความก้าวหน้าในอาชีพ หมั่นศึกษาหาความรู้เข้ารับการอบรมในวิชาการที่จะช่วยขยายประสิทธิภาพแก่ศิษย์ให้มีคุณภาพ สูงขึ้น
11. ต้องเป็นผู้มีศิลปะในการสร้างความบันเทิง เล่านิทานซึ่งเป็นเครื่องมือ ประกอบการที่จะใช้อบรมสั่งสอนศิษย์ให้ดี
12. ชอบที่จะสร้างบรรยากาศในห้องเรียน ให้มีลักษณะอบอุ่นน่าอยู่ เหมือนบ้าน
13. มีความกระตือรือร้นในการทำงาน
14. มีจิตใจเป็นนักประชาธิปไตย

Grilbert (อ้างในสงวน สุทธิเลิศอรุณ 2525 : 89) ซึ่งมีความคิดเห็นว่า ครูที่ดีจะต้องประกอบไปด้วยพฤติกรรม ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. รู้วิชาที่สอนเป็นอย่างดี
2. ชอบวิชาที่สอน
3. ชอบเด็ก

4. รู้จักเด็ก
5. ใจกว้าง
6. ความรู้กว้างขวาง
7. มีอารมณ์ขัน
8. จำแม่น
9. มีความหวัง
10. เมตตาธรรม

ผลการวิจัยของ Beck (1964 : 346-347) พบว่า พฤติกรรมของครูที่ค้ำจุนได้จำแนกความสำคัญโดยเรียงตามลำดับ ดังนี้

1. คุณสมบัติทางด้านความเอาใจใส่นักเรียน เช่น ช่วยเหลือนักเรียนให้ได้รับความพอใจในด้านอารมณ์และสังคม
2. คุณสมบัติที่จะให้ความรู้แก่นักเรียนได้ คือ สามารถช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ ช่วยเหลือนักเรียนให้สัมฤทธิ์ผลทางวิชาการในด้านต่าง ๆ ตามความมุ่งหมายที่วางไว้
3. มีระเบียบวินัย สามารถควบคุมบรรยากาศของห้องเรียนให้ดำเนินไปด้วยดี
4. คุณสมบัติในการส่งเสริมกำลังใจนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสนใจและมีความกระตือรือร้นในการเรียน

ส่วน ก่อ สวัสดิพานิชย์ (2513 : 42-45) ได้แสดงทัศนเกี่ยวกับครูที่แตกต่างไปโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ครูต้องรักเด็ก เข้าใจเด็ก และเห็นอกเห็นใจเด็ก
 2. ครูต้องมีความรู้ในวิชาที่ตนสอนอย่างลึกซึ้ง
 3. ครูต้องสามารถจัดหลักสูตรหรือบทเรียนให้เหมาะสมกับวุฒิของเด็ก
 4. ครูต้องเชี่ยวชาญในการสอนวิชาประเภทต่าง ๆ
 5. ครูต้องเอาใจใส่ เด็กทั้งตัวมิใช่เอาใจใส่แต่เพียงเด็กจะเรียนวิชานั้นวิชานี้ได้หรือไม่
 6. ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็กในด้านวัฒนธรรม กิจนิสัย สุขนิสัย และอุปนิสัย
- จากลักษณะครูดี ตามทัศนะของบุคคลต่าง ๆ ที่ได้เสนอไปแล้วจะเห็นว่าจะมีทั้งความแตกต่างและคล้ายคลึงกันแต่อย่างไรก็ตามสามารถสรุปได้ว่าครูดีนั้นจะต้องเป็นผู้ที่

1. มีความรู้ดี
2. สอนดี
3. ประพฤติดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำออกจำหน่ายหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต
 จึงอาจกล่าวได้ว่า พฤติกรรมของอาจารย์ที่ดีที่สังคมต้องการ ที่กล่าวมาแล้ว ทั้งหมดพอสรุปได้ดังนี้ อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. คุณสมบัติส่วนตัว ประกอบไปด้วย บุคลิกภาพ สุขภาพแข็งแรง มีความรู้ดี สอนดี รู้จักเสียสละ มีความประพฤติดี มีคุณธรรม มีความกระตือรือร้น มีมนุษยสัมพันธ์ดีและปรับตัวเข้ากับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสมรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์เป็นนักประชาธิปไตย ยึดมั่นในศาสนาและสถาบันพระมหากษัตริย์

2. คุณสมบัติที่นักเรียนต้องการ ประกอบด้วย การให้ความช่วยเหลือดูแล เอาใจใส่นักเรียนทั้งด้านการเรียนและส่วนตัว ให้ความสนิทสนมเป็นกันเอง กับนักเรียนมีอารมณ์ดีมีเมตตา กรุณา ตลอดจนยกย่องชมเชยและให้รางวัลแก่นักเรียน

ดังนั้น พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่ดีต้องเป็นบุคคลที่เพียบพร้อมในองค์ประกอบหลัก 4 ประการ คือ ความมีวิญญานครู ภูมิรู้ ภูมิธรรม และภูมิฐาน จึงจะสามารถวางพื้นฐานชีวิตให้แก่ศิษย์ของตนเองได้เป็นอย่างดี

จึงพอสรุปได้ว่า พฤติกรรมหลังการสอน มีความสำคัญต่อการจัดกระบวนการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง เพราะการวินิจฉัยปัญหาทางการเรียนของนักเรียน และการหาวิธีจูงใจในการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ต่าง ๆ ในด้านการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งครูควรสนใจที่จะศึกษา เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการสอน ของตนเอง โดยการพัฒนาคนไปสู่ความเป็นผู้มีพฤติกรรมการสอนที่ดีเหมือนเดิม

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ที่มุ่งศึกษาพฤติกรรม การสอนของครู ตามความคิดเห็นของนักศึกษา โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ผู้วิจัยได้ นำเสนอวิธีการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 3.2.1 การสร้างเครื่องมือ
 - 3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ได้แก่ นักศึกษา สาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ปี การศึกษา 2542 จำนวน 4 โรงเรียน จำนวน 3,756 คน ดังแสดงในตารางที่ 1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานศึกษา

ลำดับที่	สถานศึกษา	จำนวนนักศึกษา			รวม ประชากร
		การ บัญชี	การ ตลาด	คอมพิวเตอร์ ธุรกิจ	
1.	โรงเรียนเทคโนโลยีชะวัก	420	243	505	1,168
2.	โรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรี	407	177	247	831
3.	โรงเรียนเทคนิคพิษณุโลก	249	283	507	1,039
4.	โรงเรียนไทยอโยธยาบริหารธุรกิจ	90	118	510	718
รวมทั้งสิ้น		1,166	821	1,769	3,756

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่นักศึกษา สายวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตการศึกษา 6 ปี การศึกษา 2542 จำนวน 4 โรงเรียน ได้มาโดยตารางกำหนดตัวอย่างของ Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาเทียบบัญญัติไตรยางค์ แล้วสุ่มแบบแบ่งชั้น และสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายได้กลุ่ม ตัวอย่าง ดังนี้

ตารางที่ 3.2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานศึกษา

ลำดับที่	สถานศึกษา	จำนวนนักศึกษา			รวมกลุ่ม ตัวอย่าง
		การ บัญชี	การ ตลาด	คอมพิวเตอร์ ธุรกิจ	
1.	โรงเรียนเทคโนโลยีละโว้	39	23	47	109
2.	โรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรี	38	17	23	78
3.	โรงเรียนเทคนิคพณิชยการอยุธยา	23	26	47	96
4.	โรงเรียนไทยอโยธยาบริหารธุรกิจ	9	11	48	68
รวมทั้งสิ้น		109	77	165	351

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้วิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง เป็นแบบสอบถามรวม 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการสอนของครูจำนวน 3 ด้าน คือ พฤติกรรมก่อนการสอน พฤติกรรมระหว่างการสอน และพฤติกรรมหลังการสอน จำนวน ทั้งหมด 38 ข้อ ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ คือ

5 หมายถึง การปฏิบัติมากที่สุด

4 หมายถึง การปฏิบัติมาก

3 หมายถึง การปฏิบัติปานกลาง

2 หมายถึง การปฏิบัติน้อย

1 หมายถึง การปฏิบัติน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น ยกเว้นที่มีเหตุผลเบี่ยงเบนค่า และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหากนำไปใช้นอกเหนือจากที่มีในแบบสอบถามตอนที่ 2

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครู
2. ศึกษาแบบสอบถามงานวิจัยของ สุภาภรณ์ กิตติประเสริฐ (2537 : 223 - 233) ประคอง บุญเจิม (2537 : 272-278) และหน่วยศึกษานิเทศก์ (2541 : 98-103)
3. สร้างแบบสอบถามฉบับร่างตามลักษณะตัวแปรตาม
4. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อตรวจสอบแนะนำ และปรับปรุงแก้ไข
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องของภาษา รวม 5 คน
 - 5.1 นายจิรพจน์ สุนาถวิชัยกุล ผู้อำนวยการโรงเรียนเทคโนโลยีละโว้
 - 5.2 นางนฤมล โล่ห์ทองคำ หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ กลุ่มโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เขตการศึกษา 6
 - 5.3 นายสมศักดิ์ ต้นศิวนทโรดม ผู้อำนวยการ ระดับ 9 สำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เขตการศึกษา 6
 - 5.4 ผศ.สุภิตร์ อนุศาสน์ คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏเทพสตรี
 - 5.5 ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม อาจารย์คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
6. นำแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปทดลองใช้

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. หลังจากแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามอย่างละเอียดแล้ว เพื่อให้แบบสอบถามชุดนี้มีความเชื่อมั่น (Reliability) สำหรับการวิจัย ผู้วิจัยจึงนำไปทดลองใช้ (Try-out) กับบุคคลที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คนที่โรงเรียนช่างเทคนิคพาณิชย์การฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี
2. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วไปหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีของ Cron-bach ที่เรียกว่า “สัมประสิทธิ์อัลฟา” (α - Coefficient) ได้ค่าของความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .89 และเป็นรายด้าน ดังนี้ ด้านพฤติกรรมก่อนการสอน ค่าความเชื่อมั่น .96 ด้านพฤติกรรมระหว่างการสอน ค่าความเชื่อมั่น .94 และด้านพฤติกรรมหลังการสอน ค่าความเชื่อมั่น .79

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. บันทึกเสนอขออนุญาตให้งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามถึง สำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เขตการศึกษา 6 เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากนักศึกษา โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังกล่าวที่กำหนดไว้
2. นำหนังสือเสนอต่อสำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม เขตการศึกษา 6 เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ แล้วนำหนังสือที่ผ่านการพิจารณาแล้วมาขอความร่วมมือจากสถานศึกษา เพื่อเก็บข้อมูลในสถานศึกษา
3. การส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยนำส่งด้วยตนเอง
4. การรวบรวมแบบสอบถาม ผู้วิจัยเดินทางไปรวบรวมด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 19 – 25 ตุลาคม 2542 หลังจากนั้นผู้วิจัยจะนัดมารับแบบสอบถามอีกครั้งหนึ่งภายใน 1 สัปดาห์
5. ส่งแบบสอบถามไปทั้งหมด 351 ฉบับ ได้รับคืนเป็นฉบับสมบูรณ์ 351 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

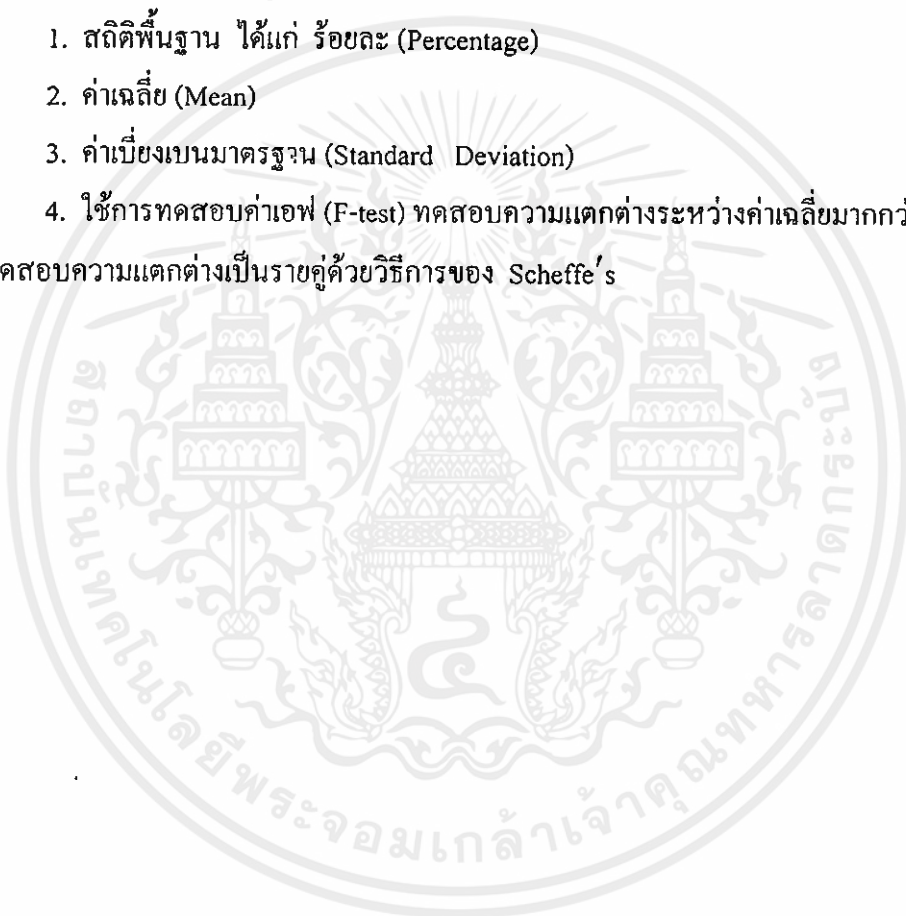
1. วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ (Statistical Package for the Social Sciences/personal Computer Plus) โดยการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้
 - 1.1 ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตาราง
 - 1.2 ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ การหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และค่า F-test โดยทำเป็นรายด้าน และภาพรวมทุกด้านแล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง พร้อมคำบรรยายประกอบ
 - 1.3 ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ให้แสดงความคิดเห็นนอกเหนือจากที่มีในแบบสอบถามตอนที่ 2 นำมาวิเคราะห์ด้านเนื้อหา โดยการหาค่าความถี่ของข้อคำถาม และจัดกลุ่มตามประเด็นของเนื้อหา นำเสนอตามลำดับความถี่สูงสุดในรูปแบบตาราง
2. เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้
 - 4.50 - 5.00 หมายถึง การปฏิบัติระดับมากที่สุด

- 3.50 - 4.49 หมายถึง การปฏิบัติระดับมาก
- 2.50 - 3.49 หมายถึง การปฏิบัติระดับปานกลาง
- 1.50 - 2.49 หมายถึง การปฏิบัติระดับน้อย
- 1.00 - 1.49 หมายถึง การปฏิบัติระดับน้อยที่สุด

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ดังต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ (Percentage)
2. ค่าเฉลี่ย (Mean)
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
4. ใช้การทดสอบค่าเอฟ (F-test) ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่ม และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe's

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาธุรกิจ จำนวน 3 ด้าน คือ พฤติกรรมก่อนการสอน พฤติกรรมระหว่างการสอน และพฤติกรรมการสอนตามความคิดเห็นของนักศึกษา ผู้วิจัยจะเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางแบ่งเป็น 5 ตอน คือ

4.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6

4.3 ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 จำนวน 3 ด้านจำแนกตามสาขาวิชา

4.4 ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 จำนวน 3 ด้าน จำแนกตามสถานศึกษา

4.5 ตอนที่ 5 เป็นข้อคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6

4.1 ตอนที่ 1

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

มีรายละเอียดตั้งแต่ตารางที่ 4.1 - 4.2 ดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชาที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
การบัญชี	109	31.10
การตลาด	77	21.90
คอมพิวเตอร์	165	47.00
รวม	351	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบัญชี จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 31.10 นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 21.90 และนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 47.00

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามสถานศึกษา

สถานศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
โรงเรียนเทคโนโลยีละโว้	109	31.10
โรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรี	78	22.20
โรงเรียนเทคนิคพิษณุโลก	96	27.40
โรงเรียนไทยอโยธยาบริหารธุรกิจ	68	19.40
รวม	351	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักศึกษาที่เรียนอยู่ในโรงเรียนเทคโนโลยีละโว้ จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 31.10 โรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 22.20 โรงเรียนเทคนิคพิษณุโลก จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 27.40 และโรงเรียนไทยอโยธยาบริหารธุรกิจ จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 19.40 เรียงตามลำดับดังนี้

1. โรงเรียนเทคโนโลยีละโว้ จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 31.10
2. โรงเรียนเทคนิคพิษณุโลก จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 27.40
3. โรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 22.20
4. โรงเรียนไทยอโยธยาบริหารธุรกิจ จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 19.40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ตอนที่ 2

ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ในด้านพฤติกรรมก่อนการสอน พฤติกรรมระหว่างการสอน และพฤติกรรมหลังการสอน มีรายละเอียดตั้งแต่ตารางที่ 4.3 - 4.6 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ด้านพฤติกรรมก่อนการสอน

พฤติกรรมก่อนการสอน	(n = 351)		ระดับปฏิบัติ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. บอกรับข้อสงสัยเนื้อหาวิชาที่สอน	3.79	.69	มาก	5
2. มีการชี้แจงจุดประสงค์การเรียนการสอนให้นักศึกษาทราบ	3.94	.77	มาก	3
3. มีการชี้แจงขั้นตอนการเรียนการสอนให้นักศึกษา	3.86	.77	มาก	4
4. มีการชี้แจงแหล่งหนังสือ ตำราที่นักศึกษาจะค้นคว้าเพิ่มเติมได้	3.24	.86	ปานกลาง	9
5. ได้อธิบายเกณฑ์การประเมินผลการเรียนการสอนในรายวิชาที่สอน	4.03	.81	มาก	1
6. จัดเตรียมเอกสารหรืออุปกรณ์เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่สอน	3.64	.84	มาก	6
7. มีการจัดเตรียมวัสดุฝึก อุปกรณ์เครื่องมือฝึกปฏิบัติในวิชาที่สอน	3.27	.90	ปานกลาง	8
8. มีการจัดห้องเรียนภาคปฏิบัติโดยการติดป้ายชี้แจงขั้นตอนการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ในการปฏิบัติอย่างถูกต้อง	3.19	1.02	ปานกลาง	10
9. มีการเตรียมการจัดทำแผ่นภาพ แสดงความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์วัสดุฝึก	2.86	.95	ปานกลาง	11
10. ตรวจสอบความพร้อมอุปกรณ์การเรียนการสอนก่อนที่จะทำการสอน	3.29	.96	ปานกลาง	7
11. ปฏิบัติงานตรงต่อเวลา	3.95	.90	มาก	2
รวม	3.55	.55	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครู สาขาวิชา บริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ด้านพฤติกรรมก่อนการสอน ในภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครู สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ด้านพฤติกรรมก่อนการสอน อยู่ในระดับมาก 6 ข้อ นอกนั้นอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูง 3 อันดับเรียงตามลำดับดังนี้

1. ได้อธิบายเกณฑ์การประเมินผลการเรียนการสอนในรายวิชาที่สอนค่าเฉลี่ย 4.03
 2. ปฏิบัติงานตรงต่อเวลา ค่าเฉลี่ย 3.95
 3. มีการชี้แจงจุดประสงค์การเรียนการสอนให้นักศึกษาทราบ ค่าเฉลี่ย 3.94
- สำหรับค่าเฉลี่ยต่ำ 3 อันดับเรียงค่าตามลำดับดังนี้
1. มีการเตรียมการจัดทำแผ่นภาพแสดงความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์วัสดุฝึก ค่าเฉลี่ย 2.86
 2. มีการจัดห้องเรียนภาคปฏิบัติโดยการติดป้ายชี้แจงขั้นตอนการใช้อุปกรณ์มือ และอุปกรณ์ในการปฏิบัติอย่างถูกต้อง ค่าเฉลี่ย 3.19
 3. มีการชี้แจงแหล่งหนังสือ ตำราที่นักศึกษาจะค้นคว้าเพิ่มเติมได้ ค่าเฉลี่ย 3.24

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาการบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตการศึกษา 6 ด้านพฤติกรรมระหว่างการสอน

พฤติกรรมระหว่างการสอน	(n = 351)		ระดับปฏิบัติ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. มีการสร้างบรรยากาศเตรียมความพร้อมก่อนการเรียน 5- 10 นาที	3.64	.92	มาก	11
2. จัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้	3.44	.94	ปานกลาง	13
3. มีอารมณ์ขันและนำมาใช้กับนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม	3.79	.90	มาก	8
4. มีการชี้แจงวัตถุประสงค์การสอนในแต่ละครั้ง	3.40	.69	ปานกลาง	15
5. อาจารย์วางตนเป็นกันเองกับนักศึกษา	3.86	.83	มาก	5
6. มีการทบทวนหรือเชื่อมโยงเนื้อหาเก่ากับเนื้อหาใหม่ก่อนการเรียนการสอน	3.79	.82	มาก	7
7. ใช้วิธีการสอนหลายวิธี	3.43	.84	ปานกลาง	14
8. ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	3.87	.79	มาก	3
9. มีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมในขณะที่ทำการสอน	3.46	.86	ปานกลาง	12
10. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนในเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับจุดประสงค์ในการเรียนนั้น ๆ	3.76	.88	มาก	9
11. สอนเนื้อหาตรงตามแผนการสอน	4.04	.79	มาก	2
12. มีความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน	3.87	.82	มาก	4
13. ติดตามความก้าวหน้าของงานที่มอบหมาย	3.80	.82	มาก	6
14. แนะนำให้นักศึกษาเตรียมพร้อมในหัวข้อในคาบเรียนครั้งต่อไป	3.69	.86	มาก	10
15. มีการวัดผลระหว่างเรียนโดยสังเกตพฤติกรรม ได้แก่การตอบคำถาม การทำงาน การสรุปงาน และการทำแบบฝึกหัด	4.17	.84	มาก	1
รวม	3.73	.55	มาก	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้ทำเป็นประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ด้านพฤติกรรมระหว่างการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ด้านพฤติกรรมระหว่างการสอนอยู่ในระดับมาก 11 ข้อ นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูง 3 อันดับแรก ได้แก่

1. มีการวัดผลระหว่างเรียน โดยสังเกตพฤติกรรมได้แก่การตอบคำถาม การทำงาน การสรุปงาน และการทำแบบฝึกหัด ค่าเฉลี่ย 4.17
 2. สอนเนื้อหาตรงตามแผนการสอน ค่าเฉลี่ย 4.04
 3. ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ย 3.87
- สำหรับค่าเฉลี่ยต่ำ 3 อันดับเรียงตามลำดับดังนี้
1. มีการชี้แจงวัตถุประสงค์การสอนในแต่ละครั้ง ค่าเฉลี่ย 3.40
 2. ใช้วิธีการสอนหลายวิธี ค่าเฉลี่ย 3.43
 3. จัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ย 3.44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาการบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตการศึกษา 6 ด้านพฤติกรรมหลังการสอน

พฤติกรรมหลังการสอน	(n= 351)		ระดับปฏิบัติ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. จัดให้มีการทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียนรู้	4.02	.83	มาก	2
2. มีการตรวจผลงานของนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ	3.93	.79	มาก	3
3. เมื่อตรวจผลงานแล้วมีการอธิบายแนวทางการปรับปรุงแก้ไขแก่นักศึกษา	3.75	.75	มาก	6
4. เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามปัญหาให้มีความเข้าใจในบทเรียนนอกชั้นเรียนได้	4.06	.82	มาก	1
5. ติดตามความก้าวหน้าของงานที่มอบหมาย	3.75	.75	มาก	7
6. มีความยุติธรรมในการให้คะแนน	3.82	.92	มาก	5
7. แจ้งผลความก้าวหน้าทางการเรียนแก่นักศึกษา	3.62	.90	มาก	8
8. ให้คำปรึกษาปัญหาแก่นักศึกษา	3.87	.95	มาก	4
9. จัดสอนซ่อมเสริมนอกเวลาเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้แก่นักศึกษา	3.05	1.05	ปานกลาง	12
10. ให้นักศึกษาจัดเก็บอุปกรณ์การสอนให้เรียบร้อย.	3.58	.96	มาก	9
11. ประเมินผลการสอนเพื่อปรับปรุงวิธีสอนให้เหมาะสม	3.50	.89	ปานกลาง	10
12. แจ้งการวัดผลและประเมินผลด้วยความรวดเร็วและถูกต้อง	3.47	.98	ปานกลาง	11
รวม	3.70	.55	มาก	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาการบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตการศึกษา 6 ด้านพฤติกรรมหลังการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาการบริหารธุรกิจด้านพฤติกรรมหลังการสอนอยู่ในระดับมาก 10 ข้อ นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูง 3 อันดับเรียงตามลำดับดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่าการพิมพ์ใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าเฉลี่ย 4.06

2. จัดให้มีการทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ย 4.01

3. มีการตรวจผลงานของนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ ค่าเฉลี่ย 3.93
สำหรับค่าเฉลี่ยต่ำ 3 อันดับเรียงตามลำดับดังนี้
 1. จัดสอนซ่อมเสริมนอกเวลาเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้แก่นักศึกษา ค่าเฉลี่ย 3.05
 2. แจ้งการวัดผลและประเมินผลด้วยความรวดเร็วและถูกต้อง ค่าเฉลี่ย 3.47
 3. ประเมินผลการสอนเพื่อปรับปรุงวิธีสอนให้เหมาะสม ค่าเฉลี่ย 3.49

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อพฤติกรรม การสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 เป็นรายด้านและรวมทุกด้าน

พฤติกรรมการสอนเป็นรายด้าน	(n = 351)		ระดับปฏิบัติ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. พฤติกรรมก่อนการสอน	3.55	.55	มาก	3
2. พฤติกรรมระหว่างการสอน	3.73	.53	มาก	1
3. พฤติกรรมหลังการสอน	3.70	.55	มาก	2
รวม	3.67	.49	มาก	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 3 ด้าน เมื่อเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูง-ต่ำ เรียงตามลำดับดังนี้

1. พฤติกรรมระหว่างการสอน ค่าเฉลี่ย 3.73
2. พฤติกรรมหลังการสอน ค่าเฉลี่ย 3.70
3. พฤติกรรมก่อนการสอน ค่าเฉลี่ย 3.55

4.3 ตอนที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้ในวงวิชาการเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีการนำเอกสารฉบับนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 จำนวน 3 ด้าน จำแนกตามสาขาวิชา

4.3.1 ด้านพฤติกรรมก่อนการสอน

ตารางที่ 4.7 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ด้านพฤติกรรมก่อนการสอน จำแนกตามสาขาวิชา

พฤติกรรมก่อนการสอน	วิชาการ บัญชี (n=109)		วิชา การตลาด (n=77)		วิชา คอมพิวเตอร์ (n=165)		F
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. บอกขอบข่ายเนื้อหาวิชาที่สอน	3.87	0.65	3.71	0.72	3.80	0.70	0.71
2. มีการชี้แจงจุดประสงค์การเรียนการสอนให้นักศึกษาทราบ	4.14	0.73	3.79	0.73	3.86	0.80	5.53**
3. มีการชี้แจงขั้นตอนการเรียนการสอนให้กับนักศึกษา	4.04	0.71	3.69	0.88	3.83	0.75	4.97**
4. มีการชี้แจงแหล่งหนังสือ ตำราที่นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมได้	3.29	0.88	3.13	0.87	3.25	0.84	0.85
5. ได้อธิบายเกณฑ์การประเมินผลการเรียนการสอนในรายวิชาที่สอน	4.25	0.74	3.95	0.76	3.92	0.86	5.93**
6. จัดเตรียมเอกสารหรืออุปกรณ์เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่สอน	3.74	0.85	3.51	0.90	3.63	0.80	1.81
7. มีการจัดเตรียมวัสดุฝึก อุปกรณ์เครื่องมือฝึกปฏิบัติในวิชาที่สอน	3.33	0.85	3.19	0.90	3.27	0.93	0.51
8. มีการจัดห้องเรียนภาคปฏิบัติโดยการคิดป้ายชี้แจงขั้นตอนการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ในการปฏิบัติอย่างถูกต้อง	3.23	1.01	2.92	1.00	3.30	1.03	3.67*
9. มีการเตรียมการจัดทำแผ่นภาพแสดงความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์วัสดุฝึก	2.89	0.98	2.74	0.94	2.90	0.96	0.77
10. ตรวจสอบความพร้อมอุปกรณ์การเรียนการสอน ก่อนที่จะทำการสอน	3.51	0.94	3.22	0.91	3.18	0.96	4.37*
11. เป็นคนตรงต่อเวลา	4.00	0.84	3.90	0.90	3.93	0.94	0.33
รวม	3.66	0.52	3.43	0.57	3.54	0.54	4.13*

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ด้านพฤติกรรมก่อนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ข้อ คือ

2. มีการชี้แจงจุดประสงค์การเรียนการสอนให้นักศึกษาทราบ
 3. มีการชี้แจงขั้นตอนการเรียนการสอนให้กับนักศึกษา
 5. ได้อธิบายเกณฑ์การประเมินผลการเรียนการสอนในรายวิชาที่สอน
- ส่วนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ข้อ คือ
8. มีการจัดห้องเรียนภาคปฏิบัติโดยการติดยาชี้แจงขั้นตอนการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ในการปฏิบัติอย่างถูกต้อง
 10. ตรวจสอบความพร้อมอุปกรณ์การเรียนการสอนก่อนที่จะทำการสอน
- ส่วนข้ออื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้ทราบว่ารายคู่ใดบ้างมีความแตกต่างกัน จึงนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe' ดังผลในตาราง 4.8 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ด้านพฤติกรรมก่อนการสอน จำแนกตามสาขาวิชา

ด้านพฤติกรรมก่อนการสอน	วิชา			
	การตลาด	คอมพิวเตอร์	การบัญชี	
	\bar{X}	3.43	3.54	3.66
วิชาการตลาด	3.43	-	0.10	0.23*
วิชาคอมพิวเตอร์	3.54	-	-	0.12
วิชาการบัญชี	3.66	-	-	.

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.8 พบว่า นักศึกษาโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ที่เรียนสาขาวิชาการบัญชี และสาขาวิชาการตลาด มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมก่อนการสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

4.3.2 ด้านพฤติกรรมระหว่างการสอน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชา
บริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ด้านพฤติกรรม
ระหว่างการสอนจำแนกตามสาขาวิชา

พฤติกรรมระหว่างการสอน	วิชาการบัญชี		วิชาการตลาด		วิชา คอมพิวเตอร์		F
	(n=109)		(n=77)		(n=165)		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. มีการสร้างบรรยากาศเตรียมความพร้อมก่อน การเรียน 5 - 10 นาที	3.74	0.88	3.91	0.88	3.46	0.94	7.31**
2. จัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในห้องเรียน เอื้อต่อการเรียนรู้	3.65	0.97	3.35	0.96	3.35	0.89	4.04*
3. มีอารมณ์ขันและนำมาใช้กับนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม	3.96	0.82	3.84	0.89	3.64	0.94	4.47**
4. มีการชี้แจงวัตถุประสงค์การสอนในแต่ละครั้ง	3.56	0.67	3.31	0.75	3.34	0.66	4.27*
5. อาจารย์วางตนเป็นกันเองกับนักศึกษา	4.03	0.76	3.95	0.71	3.65	0.88	7.80**
6. มีการทบทวนหรือเชื่อมโยงเนื้อหาเก่ากับ เนื้อหาใหม่ก่อนเรียนการสอน	4.03	0.75	3.75	0.83	3.65	0.83	7.33**
7. ใช้วิธีการสอนหลายวิธี	3.65	0.76	3.36	0.90	3.32	0.84	5.69**
8. ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน การสอน	4.02	0.71	3.71	0.81	3.81	0.82	3.58*
9. มีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมในขณะที่ทำการสอน.	3.46	0.86	3.46	0.91	3.47	0.85	0.02
10. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนในเนื้อหาวิชา สอดคล้องกับจุดประสงค์ในการเรียนนั้น ๆ	3.92	0.82	3.81	0.80	3.64	0.93	3.57*
11. สอนเนื้อหาตรงตามแผนการสอน	4.33	0.67	3.84	0.89	3.93	0.77	11.81**
12. มีความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน	4.15	0.68	3.66	0.85	3.78	0.84	10.31**
13. ติดตามความก้าวหน้าของงานที่มอบหมาย	3.95	0.73	3.78	0.82	3.72	0.86	2.76
14. แนะนำให้นักศึกษาเตรียมพร้อมในหัวข้อ ในคาบเรียนครั้งต่อไป.	3.84	0.83	3.55	0.95	3.67	0.83	2.70
15. มีการวัดผลระหว่างเรียนโดยสังเกตพฤติกรรม ได้แก่ การตอบคำถาม การทำงาน การสรุป งานและการทำแบบฝึกหัด	4.32	0.73	4.08	0.90	4.10	0.86	2.80
รวม	3.91	0.44	3.69	0.58	3.64	0.52	9.38**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
จากตารางที่ 4.9 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชา
บริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา ด้านพฤติกรรมระหว่างการสอน แตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ข้อ คือ

1. มีการสร้างบรรยากาศเตรียมความพร้อมก่อนการเรียน 5 – 10 นาที
5. อาจารย์วางตนเป็นกันเองกับนักศึกษา
6. มีการทบทวนหรือเชื่อมโยงเนื้อหาเก่ากับเนื้อหาใหม่ก่อนการเรียนการสอน
7. ใช้วิธีการสอนหลายวิธี
11. สอนเนื้อหาตรงตามแผนการสอน
12. มีความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน

และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 5 ข้อ คือ

2. จัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้
 3. มีอารมณ์ขันและนำมาใช้กับนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม
 4. มีการชี้แจงวัตถุประสงค์การสอนในแต่ละครั้ง
 8. ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน
 9. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนในเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับจุดประสงค์ในการเรียนนั้นๆ
- ส่วนข้ออื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อเช่นเดียวกัน

เพื่อให้ทราบว่ารายข้อใดบ้างมีความแตกต่างกัน จึงนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ เชฟเฟ่ (Scheffe') ดังผลในตาราง 4.10 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ด้านพฤติกรรมระหว่างการสอน จำแนกตามสาขาวิชา

ด้านพฤติกรรมระหว่างการสอน	วิชา คอมพิวเตอร์	วิชาการตลาด	วิชาการบัญชี	
	\bar{X}	3.64	3.69	3.91
วิชาคอมพิวเตอร์	3.64	-	0.05	0.27*
วิชาการตลาด	3.69	-	-	0.22*
วิชาการบัญชี	3.91	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.10 พบว่า นักศึกษาโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ที่เรียนสาขาวิชาการบัญชี และนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมระหว่าง

การสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบัญชี และนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

4.3.3 ด้านพฤติกรรมหลังการสอน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ด้านพฤติกรรมหลังการสอน จำแนกตามสาขาวิชา

พฤติกรรมหลังการสอน	การบัญชี (n=109)		การตลาด (n=77)		คอมพิวเตอร์ (n=165)		F
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. จัดให้มีการทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียนรู้	4.07	0.80	4.07	0.71	3.96	0.89	0.81
2. มีการตรวจผลงานของนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ	4.12	0.70	3.79	0.78	3.87	0.82	4.88**
3. เมื่อตรวจผลงานแล้วมีการอธิบายแนวทางปรับปรุงแก้ไขแก่นักศึกษา	3.89	0.66	3.69	0.82	3.71	0.82	1.63
4. เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามปัญหาให้มีความเข้าใจในบทเรียนนอกชั้นเรียนได้	4.35	0.73	3.87	0.92	3.96	0.78	10.74**
5. ติดตามความก้าวหน้าของงานที่มอบหมาย	3.92	0.64	3.61	0.85	3.71	0.84	4.36*
6. มีความยุติธรรมในการให้คะแนน	4.17	0.78	3.71	0.79	3.62	0.76	13.05**
7. แจ้งผลความก้าวหน้าทางการเรียนแก่นักศึกษา	3.79	0.94	3.57	0.82	3.53	0.90	1.82
8. ให้คำปรึกษาปัญหาแก่นักศึกษา	4.12	0.73	3.71	1.02	3.77	1.01	5.88*
9. จัดสอนซ่อมเสริมนอกเวลาเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้แก่นักศึกษา	3.13	1.01	2.83	1.15	3.11	1.01	2.26
10. ให้นักศึกษาจัดเก็บอุปกรณ์ การสอนให้เรียบร้อย	3.73	0.87	3.18	1.10	3.67	0.90	8.89**
11. ประเมินผลการสอนเพื่อปรับปรุงวิธีสอนให้เหมาะสม	3.66	0.84	3.39	0.93	3.44	0.90	2.79
12. แจ้งการวัดผลและประเมินผลด้วยความรวดเร็วและถูกต้อง	3.65	0.88	3.38	1.10	3.40	0.97	2.67
รวม	3.88	0.45	3.57	0.62	3.65	0.56	9.27**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ด้านพฤติกรรมหลังการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ข้อ คือ

2. มีการตรวจผลงานของนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ
 4. เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามปัญหาให้มีความเข้าใจในบทเรียนนอกชั้นเรียนได้
 5. ติดตามความก้าวหน้าของงานที่มอบหมาย
 6. มีความยุติธรรมในการให้คะแนน
 10. ให้นักศึกษาจัดเก็บอุปกรณ์การสอนให้เรียบร้อย
- และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ข้อ คือ
8. ให้คำปรึกษาปัญหาแก่นักศึกษา
- ส่วนข้ออื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อเช่นเดียวกัน

เพื่อให้ทราบว่ารายคู่ใดบ้างมีความแตกต่างกัน จึงนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe') ดังผลในตาราง 4.12 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของนักศึกษาต่อพฤติกรรมหลังการสอน ของครูสายวิชาการธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ด้านพฤติกรรมหลังการสอน จำแนกตามสาขาวิชา

ด้านพฤติกรรมหลังการสอน	วิชาการตลาด	วิชาคอมพิวเตอร์	วิชาการบัญชี
	\bar{X}		
	3.57	3.65	3.88
วิชาการตลาด	3.57	-	0.31**
วิชาคอมพิวเตอร์	3.65	-	0.23**
วิชาการบัญชี	3.88	-	-

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.12 พบว่า นักศึกษาโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ที่เรียนสาขาการบัญชี และนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาดมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหลังการสอนของครูสายวิชาการธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบัญชี และนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครู สาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ใน 3 ด้าน จำแนกตาม สาขาวิชา

พฤติกรรมการสอน	การบัญชี		การตลาด		คอมพิวเตอร์		F
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. พฤติกรรมก่อนการสอน	3.66	0.52	3.43	0.57	3.54	0.54	4.13*
2. พฤติกรรมระหว่างการสอน	3.91	0.44	3.69	0.58	3.64	0.52	9.39**
3. พฤติกรรมหลังการสอน	3.88	0.45	3.57	0.62	3.65	0.56	9.27**
รวม	3.83	0.41	3.58	0.54	3.61	0.48	8.73**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 โดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพื่อให้ทราบว่ารายคู่ใดบ้างมีความแตกต่างกัน จึงนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ เชฟเฟ่ (Scheffe') ดังผลในตาราง 4.14 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครู สาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 โดยรวมทุกด้าน จำแนกตามสาขาวิชา

ด้านพฤติกรรมการสอน	วิชาการตลาด	วิชาคอมพิวเตอร์	วิชาการบัญชี	
	\bar{X}	3.58	3.61	3.83
วิชาการตลาด	3.58	-	0.03	0.25**
วิชาคอมพิวเตอร์	3.61	-	-	0.22**
วิชาการบัญชี	3.83	-	-	-

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.14 พบว่า นักศึกษาโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ที่เรียนสาขาการบัญชี และนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาดมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการสอนโดยรวมของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ

นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบัญชี และนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

4.4 ตอนที่ 4

เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาคือพฤติกรรมการสอนของครู สาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 จำนวน 3 ด้าน จำแนกตามสถานศึกษา

4.4.1 ด้านพฤติกรรมก่อนการสอน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาคือพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ด้านพฤติกรรมก่อนการสอน จำแนกตาม สถานศึกษา

พฤติกรรมก่อนสอน	ร.ร. เทคโนโลยี ละครวี		ร.ร.เทคโนโลยี ลพบุรี		ร.ร.เทคนิค พาณิชยการ อยุธา		ร.ร.ไทย อโยธยา บริหารธุรกิจ		F
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. บอกรับข้อสงสัยหรือข้อสงสัยที่สอน	3.50	0.68	3.97	0.56	3.98	0.65	3.79	0.74	11.97**
2. มีการชี้แจงจุดประสงค์การเรียนการสอนให้นักศึกษาทราบ	3.84	0.83	4.22	0.68	3.88	0.74	3.88	0.76	4.40**
3. มีการชี้แจงขั้นตอนการเรียนการสอนให้กับนักศึกษา	3.64	0.79	4.05	0.77	3.95	0.73	3.88	0.74	5.07**
4. มีการชี้แจงแหล่งหนังสือ ตำราที่นักศึกษาจะค้นคว้าเพิ่มเติมได้	3.16	0.90	3.33	0.89	3.25	0.78	3.24	0.85	0.66
5. ได้อธิบายเกณฑ์การประเมินผล การเรียนการสอนในรายวิชาที่สอน	3.97	0.88	4.22	0.68	4.19	0.74	3.68	0.84	7.44**
6. จัดเตรียมเอกสารหรืออุปกรณ์เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่สอน	3.29	0.82	3.87	0.84	3.81	0.77	3.68	0.80	10.31**
7. มีการจัดเตรียมวัสดุฝึก อุปกรณ์เครื่องมือฝึกปฏิบัติในวิชาที่สอน	2.95	0.83	3.51	0.92	3.25	0.88	3.54	0.84	9.13**
8. มีการจัดห้องเรียนภาคปฏิบัติโดยการคิดป้อนชี้แจงขั้นตอนการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ในการปฏิบัติอย่างถูกต้อง	2.92	1.06	3.42	1.13	3.21	0.91	3.35	0.91	4.65**
9. มีการเตรียมการจัดทำแผ่นภาพแสดงความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์วัสดุฝึก	2.60	0.92	3.19	1.07	2.73	0.86	3.09	0.88	8.17**
10. ตรวจสอบความพร้อมอุปกรณ์การเรียนการสอน ก่อนที่จะทำการสอน	2.95	0.92	3.71	0.93	3.29	0.91	3.37	0.91	10.41**
11. เป็นคนปฏิบัติงานตรงต่อเวลา	3.55	0.94	4.29	0.77	4.21	0.75	3.81	0.86	16.09**
รวม	3.31	0.55	3.80	0.51	3.61	0.49	3.57	0.50	14.67**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาย วิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ด้านพฤติกรรมก่อนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียนสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 10 ข้อ คือ

1. บอกขอขบ่ายเนื้อหาวิชาที่สอน
 2. มีการชี้แจงจุดประสงค์การเรียนการสอนให้นักศึกษาทราบ
 3. มีการชี้แจงขั้นตอนการเรียนการสอนให้กับนักศึกษา
 5. ได้อธิบายเกณฑ์การประเมินผลการเรียนการสอนในรายวิชาที่สอน
 6. จัดเตรียมเอกสารหรืออุปกรณ์เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่สอน
 7. มีการจัดเตรียมวัสดุหรืออุปกรณ์เครื่องมือฝึกปฏิบัติในวิชาที่สอน
 8. มีการจัดห้องเรียนภาคปฏิบัติโดยการคิดป้ายชี้แจงขั้นตอนการใช้เครื่องมือ และอุปกรณ์ในการปฏิบัติอย่างถูกต้อง
 9. มีการเตรียมการจัดทำแผ่นภาพแสดงความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์วัสดุฝึก
 10. ตรวจสอบความพร้อมอุปกรณ์การเรียนการสอน ก่อนที่จะทำการสอน
 11. เป็นคนปฏิบัติงานตรงต่อเวลา
- และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ข้อ คือ
4. มีการชี้แจงแหล่งหนังสือ ตำราที่นักศึกษาจะค้นคว้าเพิ่มเติมได้

เพื่อให้ทราบว่า รายคู่ใดบ้างมีความแตกต่างกัน จึงนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe') ดังผลในตาราง 4.16 ต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.16 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของนักศึกษาต่อพฤติกรรมก่อนการสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชน เขตการศึกษา 6 โดยรวม จำแนกตามสถานศึกษา

โรงเรียน		ร.ร. เทคโนโลยี ละโว้	ร.ร. ไทยอโยธยา บริหารธุรกิจ	ร.ร.เทคนิค พาณิชย์การอยุธยา	ร.ร. เทคโนโลยี ลพบุรี
	X	3.31	3.57	3.61	3.80
ร.ร.เทคโนโลยีละโว้	3.31	-	0.27	0.31**	0.49**
ร.ร.ไทยอโยธยาบริหารธุรกิจ	3.57		-	0.04	0.23
ร.ร.เทคนิคพาณิชย์การอยุธยา	3.61			-	0.18
ร.ร.เทคโนโลยีลพบุรี	3.80				-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.16 พบว่า นักศึกษาโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ที่เรียนโรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรี และโรงเรียนเทคโนโลยีละโว้ มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมก่อนการสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักศึกษาที่เรียนโรงเรียนเทคนิคพาณิชย์การอยุธยา และนักศึกษาที่เรียนโรงเรียนเทคโนโลยีละโว้ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.2 ด้านพฤติกรรมระหว่างการสอน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.17 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ด้านพฤติกรรมระหว่างการสอน จำแนกตามสถานศึกษา

พฤติกรรมระหว่างการสอน	ร.ร.เทคโนโลยี อะโรว์		ร.ร.เทคโนโลยี ทพบุรี		ร.ร.เทคนิคพิเศษ การอยุธยา		ร.ร.โทชอโยทยา บริหารธุรกิจ		F
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. มีการสร้างบรรยากาศเตรียมความพร้อมก่อนการเรียน 5-10 นาที	3.35	0.92	4.00	0.91	3.78	0.80	3.53	0.95	9.26**
2. จัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้	2.99	0.84	4.03	0.99	3.47	0.83	3.46	0.76	21.92**
3. มีอารมณ์ขันและนำมาใช้กับนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม	3.49	0.91	4.21	0.69	3.84	1.01	3.71	0.73	10.84*
4. มีการชี้แจงวัตถุประสงค์การสอนในแต่ละครั้ง	3.55	0.73	3.40	0.63	3.25	0.73	3.38	0.60	3.33**
5. อาจารย์วางตนเป็นกันเองกับนักศึกษา	3.72	0.80	4.19	0.70	3.77	0.91	3.71	0.81	6.58**
6. มีการทบทวนหรือเชื่อมโยงเนื้อหาเก่ากับเนื้อหาใหม่ก่อนการเรียนการสอน	3.62	0.90	4.00	0.74	3.95	0.83	3.59	0.67	5.97**
7. ใช้วิธีการสอนหลายวิธี	3.16	0.80	3.83	0.81	3.42	0.87	3.43	0.74	10.64**
8. ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	3.72	0.77	3.97	0.79	4.06	0.77	3.72	0.79	4.71**
9. มีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมในขณะที่ทำการสอน	3.21	0.86	3.82	0.91	3.51	0.81	3.40	0.74	8.32**
10. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนในเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับจุดประสงค์ในการเรียนนั้น ๆ	3.69	0.81	3.92	0.92	3.80	0.88	3.63	0.84	1.72
11. สอนเนื้อหาตรงตามแผนการสอน	3.81	0.89	4.28	0.66	4.19	0.74	3.91	0.73	7.65**
12. มีความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน	3.69	0.90	4.17	0.73	3.89	0.81	3.80	0.71	5.71**
13. ติดตามความก้าวหน้าของงานที่มอบหมาย	3.54	0.83	4.10	0.80	4.00	0.77	3.62	0.69	11.18**
14. แนะนำให้นักศึกษาเตรียมพร้อมในหัวข้อในคาบเรียน ครั้งต่อไป	3.46	0.92	3.97	0.77	3.70	0.85	3.74	0.80	5.72**
15. มีการวัดผลระหว่างเรียนโดยสังเกตพฤติกรรม ได้แก่การตอบคำถาม การงานการสรุปรงานและการทำแบบฝึกหัด	3.92	0.90	4.30	0.77	4.39	0.79	4.10	0.76	6.46**
รวม	3.53	0.54	4.01	0.43	3.80	0.52	3.65	0.46	15.90**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชา บริหารธุรกิจ ด้านพฤติกรรมระหว่างการสอน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียนสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 13 ข้อ คือ

1. มีการสร้างบรรยากาศเตรียมความพร้อมก่อนการเรียน 5-10 นาที
2. จัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้
3. มีการชี้แจงวัตถุประสงค์การสอนในแต่ละครั้ง
4. อาจารย์วางตนเป็นกันเองกับนักศึกษา
5. มีการทบทวนหรือเชื่อมโยงเนื้อหาเก่ากับเนื้อหาใหม่ก่อนการเรียนการสอน
6. ใช้วิธีการสอนหลายวิธี
7. ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน
8. มีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมในขณะที่ทำการสอน
9. สอนเนื้อหาตรงตามแผนการสอน
10. มีความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน
11. ติดตามความก้าวหน้าของงานที่มอบหมาย
12. แนะนำให้นักศึกษาเตรียมพร้อมในหัวข้อในคาบเรียนครั้งต่อไป
13. มีการวัดผลระหว่างเรียนโดยสังเกตพฤติกรรม ได้แก่ การตอบคำถาม การทำงาน การสรุปงานและการทำแบบฝึกหัด

และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ข้อ คือ

3. มีอารมณ์ขันและนำมาใช้กับนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม
- ส่วนข้ออื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อเช่นเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อให้ทราบว่า รายคู่ใดบ้างมีความแตกต่างกัน จึงนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ เชฟเฟ่ (Scheffe') ดังผลในตาราง 4.18 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.18 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อ พฤติกรรม ระหว่างการสอนของครูสายวิชาการธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 โดยรวม จำแนกตามสถานศึกษา

โรงเรียน	ร.ร.เทคโนโลยี ละโว้		ร.ร.ไทยอาชีพ บริหารธุรกิจ		ร.ร.เทคนิค พาณิชย์การอยุธยา		ร.ร.เทคโนโลยี ลพบุรี	
	\bar{X}							
ร.ร.เทคโนโลยีละโว้	3.53	-	0.12	-	0.28**	-	0.47**	-
ร.ร. ไทยอาชีพบริหารธุรกิจ	3.65		-	-	0.16	-	0.29	-
ร.ร. เทคนิคพาณิชย์การอยุธยา	3.80			-	-	-	0.20	-
ร.ร.เทคโนโลยีลพบุรี	4.01						-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.18 พบว่า นักศึกษาโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ที่เรียน โรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรี และนักศึกษาที่เรียนโรงเรียนเทคโนโลยีละโว้ มีความคิดเห็นต่อ พฤติกรรมระหว่างการสอนของครู สายวิชาการธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 และนักศึกษาที่เรียนโรงเรียนเทคนิคพาณิชย์การอยุธยา และนักศึกษาที่เรียนโรงเรียน เทคโนโลยีละโว้ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นไม่ แตกต่างกัน

4.3.3 ด้านพฤติกรรมหลังการสอน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.19 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชา
บริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ด้านพฤติกรรมหลัง
การสอน จำแนกตามสถานศึกษา

พฤติกรรมหลังการสอน	ร.ร. เทคโนโลยี ละโว้		ร.ร. เทคโนโลยี ถนอม		ร.ร.เทคนิค พนมชองการ อยุธยา		ร.ร.อโยธยา บริหารธุรกิจ		F
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. จัดให้มีการทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียนรู้	4.01	0.82	3.89	0.82	4.08	0.89	4.09	0.75	1.04
2. มีการตรวจผลงานของนักศึกษาอย่าง สม่ำเสมอ	3.77	0.77	4.09	0.67	3.99	0.85	3.93	0.82	2.79*
3. เมื่อตรวจผลงานแล้วมีการอธิบายแนวทาง ปรับปรุงแก้ไขแก่นักศึกษา	3.60	0.76	4.01	0.67	3.67	0.78	3.82	0.83	5.19**
4. เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามปัญหาให้มี ความเข้าใจในบทเรียนนอกชั้นเรียนได้	3.92	0.85	4.26	0.78	4.24	0.79	3.81	0.74	6.60**
5. ติดตามความก้าวหน้าของงานที่มอบหมาย	3.64	0.75	4.05	0.64	3.75	0.82	3.59	0.67	6.25**
6. มีความยุติธรรมในการให้คะแนน	3.55	0.96	4.12	0.93	4.09	0.85	3.50	0.74	12.37*
7. แจ้งผลความก้าวหน้าทางการเรียนแก่นัก ศึกษา	3.41	0.82	3.89	0.98	3.65	0.91	3.62	0.86	4.30**
8. ให้คำปรึกษาปัญหาแก่นักศึกษา	3.62	0.99	4.19	0.76	3.87	1.03	3.90	0.85	5.89**
9. จัดสอนซ่อมเสริมนอกเวลาเรียน เพื่อ พัฒนาการเรียนรู้แก่นักศึกษา	2.74	1.02	3.41	1.16	2.80	0.90	3.50	0.87	13.47**
10. ให้นักศึกษาจัดเก็บอุปกรณ์ การสอน ให้ เรียบร้อย	3.34	1.00	4.06	0.92	3.48	0.94	3.54	0.78	9.96**
11. ประเมินผลการสอนเพื่อปรับปรุงวิธีสอน ให้เหมาะสม	3.30	0.88	3.87	0.90	3.53	0.92	3.32	0.71	7.59**
12. แจ้งการวัดผลและประเมินผลด้วยความ รวดเร็วและถูกต้อง	3.28	0.93	3.85	1.00	3.53	0.93	3.27	0.99	6.56**
รวม	3.52	0.55	3.97	0.51	3.72	0.58	3.66	0.46	11.56**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชา
บริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ด้านพฤติกรรมหลังการสอน แตกต่างกัน
ไม่ว่ากรณีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียนสถานศึกษาต่างกัน มี
ความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 10 ข้อ คือ

3. เมื่อตรวจผลงานแล้วมีการอธิบายแนวทางปรับปรุงแก้ไขแก่นักศึกษา
 4. เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามปัญหาให้มีความเข้าใจในบทเรียนนอกชั้นเรียนได้
 5. ติดตามความก้าวหน้าของงานที่มอบหมาย
 7. แจ้งผลความก้าวหน้าทางการเรียนแก่นักศึกษา
 8. ให้คำปรึกษาปัญหาแก่นักศึกษา
 9. จัดสอนซ่อมเสริมนอกเวลาเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้แก่นักศึกษา
 10. ให้นักศึกษาจัดเก็บอุปกรณ์การสอนให้เรียบร้อย
 11. ประเมิน ผลการสอนเพื่อปรับปรุงวิธีสอนให้เหมาะสม
 12. แจ้งการวัดผลและประเมินผลด้วยความรวดเร็วและถูกต้อง
- และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ข้อคือ
2. มีการตรวจผลงานของนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ
 6. มีความยุติธรรมในการให้คะแนน
- ส่วนข้ออื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อเช่นเดียวกัน

เพื่อให้ทราบว่า รายคู่ใดบ้างมีความแตกต่างกัน จึงนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ เชฟเฟ่ (Scheffe') ดังผลในตาราง 4.20 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.20 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมหลังการสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 โดยรวม จำแนกตามสถานศึกษา

โรงเรียน	ร.ร. เทคโนโลยี ละครไ้	ร.ร. ไทยอโยธยาบริหารธุรกิจ	ร.ร.เทคนิคพาณิชย์การอยุธยา	ร.ร. เทคโนโลยีลพบุรี	
	\bar{X}	3.52	3.66	3.72	3.97
ร.ร.เทคโนโลยีละครไ้	3.52	-	0.15	0.21	0.46**
ร.ร. ไทยอโยธยาบริหารธุรกิจ	3.66		-	0.06	0.31**
ร.ร.เทคนิคพาณิชย์การอยุธยา	3.72			-	0.25**
ร.ร.เทคโนโลยีลพบุรี	3.97				-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า จากตารางที่ 4.20 แสดงว่านักศึกษาโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ที่เรียนไม่่ว่ากรณีใดก็ตาม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

โรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรี และนักศึกษาที่เรียนโรงเรียนเทคโนโลยีละครไ้ มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมหลังสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

และนักศึกษาที่เรียนโรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรี และนักศึกษาที่เรียนโรงเรียนไทยอโยธยาบริหารธุรกิจ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักศึกษาที่เรียนโรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรี และนักศึกษาที่เรียนโรงเรียนเทคนิคพิษณุโลกการอยุธยา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอน ของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ใน 3 ด้าน จำแนกตามสถานศึกษา

พฤติกรรมการสอน	ร.ร. เทคโนโลยี ละโว้		ร.ร. เทคโนโลยี ลพบุรี		ร.ร. เทคนิคพิษณุ โลกการอยุธยา		ร.ร. ไทยอโยธยา บริหารธุรกิจ		F
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
	1.พฤติกรรมก่อนการสอน	3.31	0.55	3.80	0.51	3.61	0.49	3.57	
2.พฤติกรรมระหว่างการสอน	3.53	0.54	4.01	0.43	3.80	0.52	3.65	0.46	15.90**
3.พฤติกรรมหลังการสอน	3.52	0.55	3.97	0.51	3.72	0.58	3.66	0.46	11.56**
รวม	3.46	0.49	3.94	0.41	3.72	0.47	3.63	0.41	17.47**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.21 พบว่าความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 โดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อให้ทราบว่ารายคู่ใดบ้างมีความแตกต่างกันจึงนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe') ดังผลในตารางที่ 4.22 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.22 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของนักศึกษา ต่อพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 โดยรวมทุกด้าน จำแนกตามสถานศึกษา

โรงเรียน	ร.ร. เทคโนโลยี ละโว้	ร.ร. ไทยอโยธยา บริหารธุรกิจ	ร.ร. เทคนิค พาณิชย์การ อยุธยา	ร.ร. เทคโนโลยี ลพบุรี	
	\bar{X}	3.46	3.63	3.72	3.93
โรงเรียนเทคโนโลยีละโว้	3.46	-	0.17	0.26 **	0.47 **
โรงเรียนไทยอโยธยาบริหารธุรกิจ	3.63	-	-	0.09	0.30 **
โรงเรียนเทคนิคพาณิชย์การอยุธยา	3.72	-	-	-	0.21 **
โรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรี	3.93	-	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.22 พบว่า นักศึกษาโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ที่เรียนโรงเรียนเทคนิคพาณิชย์การอยุธยา และนักศึกษาที่เรียนโรงเรียนเทคโนโลยีละโว้ มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการสอนโดยรวมของครูสายวิชาบริหารธุรกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักศึกษาที่เรียนโรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรี และนักศึกษาที่เรียนโรงเรียนเทคโนโลยีละโว้ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักศึกษาที่เรียนโรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรี และนักศึกษาที่เรียนโรงเรียนไทยอโยธยาบริหารธุรกิจ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักศึกษาที่เรียนโรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรี และนักศึกษาที่เรียนโรงเรียนเทคนิคพาณิชย์การอยุธยา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.5 ตอนที่ 5

เป็นข้อคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจ

โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6

ข้อเสนอมติเพิ่มเติมของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ดังนี้

ด้านพฤติกรรมก่อนการสอน

คือ ครูมีการเตรียมการสอนมาก่อน วางตัวได้เหมาะสมกับที่เป็นครู และแนะนำเนื้อหาวิชาก่อนการสอน

ด้านพฤติกรรมระหว่างการสอน

คือ ครูมีความเป็นกันเองกับนักศึกษา ควรมีกิจกรรมสอดแทรกเข้ามาปะปนกับเนื้อหา มีการทบทวนหรือเชื่อมโยงเนื้อหาเก่าก่อนสอนเนื้อหาใหม่ และไม่ควรสอนต่อเนื่องนาน ๆ จะทำให้นักศึกษาเครียด

ด้านพฤติกรรมหลังการสอน

คือ ให้คำปรึกษาต่าง ๆ ได้ทุกเรื่องที่นักศึกษาสอบถาม รับปรึกษาปัญหาต่าง ๆ ที่นักศึกษาไม่เข้าใจในบทเรียน มีการติดตามผลการเรียนของนักศึกษา มีการทบทวนเนื้อหาหลังเลิกสอน วางตัวได้เหมาะสม มีความเป็นกันเองกับนักศึกษาดี และ ชักถามปัญหาข้อสงสัยกับนักศึกษาว่ามีความเข้าใจในบทเรียนมากน้อยแค่ไหน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

บทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวโดยสรุปถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการ สรุปผลอภิปราย และข้อเสนอแนะ โดยประกอบด้วยข้อเสนอแนะทั่วไปและข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

5.1 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ตามความคิดเห็นของนักศึกษา ใน 3 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรมก่อนการสอน ด้านพฤติกรรมระหว่างสอน และด้านพฤติกรรมหลังการสอน
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ใน 3 ด้าน ด้านพฤติกรรมก่อนการสอน ด้านพฤติกรรมระหว่างการสอน และด้านพฤติกรรมหลังการสอน โดยจำแนกตามสาขาวิชา และสถานศึกษาที่สังกัด

5.2 สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญและภาพรวม
2. นักศึกษาที่เรียนในสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญและภาพรวม

5.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย นักศึกษาสายวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 จำนวน 3 สาขาวิชา 4 โรงเรียน จำนวน 3,756 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย กำหนดโดยใช้ตาราง Krejcie and Morgan ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 351 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบรรณารักษ์งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

3.1 ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check - list)

3.2 ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอน ของครูจำนวน 3 ด้าน คือ พฤติกรรมก่อนการสอน พฤติกรรมระหว่างการสอน และพฤติกรรมหลัง การสอน จำนวนทั้งหมด 38 ข้อ ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating - Scales) 5 ระดับ

3.3 ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น นอกเหนือจากที่มีในแบบสอบถามตอนที่ 2

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือขึ้น โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ผู้ควบคุมสอบการวิจัยแล้วนำไป ขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ และทดลองให้กับนักศึกษาที่ไม่ได้เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา รวมจำนวน 40 คน เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (α - Coefficient) ปรากฏว่าแบบสอบถามฉบับนี้มีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามด้วยตนเองไปยังสถานศึกษา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปทั้งหมด 351 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา 351 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 100.00

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้ โดยคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเอฟ (F-test) และหากพบว่าค่าเอฟ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ก็ทำการทดสอบโดยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัย ได้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC (Statistical Package for the Social Sciences / Personnel Computer Plus)

5.4 สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยได้แยกออกเป็นตอน ๆ ดังต่อไปนี้

5.4.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

5.4.1.1 นักศึกษาจำแนกตามวิชาที่ศึกษา สาขาการบัญชี จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 31.10 สาขาการตลาด จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 21.90 สาขาคอมพิวเตอร์ ธุรกิจ จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 47.00

5.4.1.2 จำนวนนักศึกษาแยกตามสถานศึกษา ดังนี้ โรงเรียนเทคโนโลยี- ละครโว่ จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 31.10 โรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรี จำนวน 78 คน คิดเป็น

ร้อยละ 22.20 โรงเรียนเทคนิคพานิชยการอยุธยา จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 27.40 โรงเรียนไทยอโยธยาบริหารธุรกิจ จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 19.40

5.4.2 ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ใน 3 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงลำดับดังนี้ พฤติกรรมระหว่างการสอน พฤติกรรมหลังการสอน และพฤติกรรมก่อนการสอนพิจารณาเป็นรายด้านดังนี้

ด้านพฤติกรรมระหว่างการสอน นักศึกษา มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของครูสายวิชาบริหารธุรกิจโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละข้อพบว่า มีการวัดผลระหว่างเรียนโดยสังเกตพฤติกรรมได้แก่การตอบคำถาม การทำงาน การสรุปรงาน และการทำแบบฝึกหัดอยู่ในลำดับที่หนึ่ง รองลงมาก็คือ สอนเนื้อหาตรงตามแผนการสอน และข้อที่อยู่ในลำดับสุดท้าย คือ มีการชี้แจงวัตถุประสงค์การสอนในแต่ละครั้ง

ด้านพฤติกรรมหลังการสอน นักศึกษา มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของครูสายวิชาบริหารธุรกิจโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละข้อพบว่า เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามปัญหาให้มีความเข้าใจในบทเรียนนอกชั้นเรียนได้ อยู่ในลำดับที่หนึ่ง รองลงมา คือ จัดให้มีการทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียน และข้อที่อยู่ในลำดับสุดท้าย คือ จัดสอนซ่อมเสริมนอกเวลาเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้แก่นักศึกษา

ด้านพฤติกรรมก่อนการสอน นักศึกษา มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละข้อพบว่า ได้อธิบายเกณฑ์การประเมินผลการเรียนการสอนในรายวิชาที่สอน อยู่ในลำดับที่หนึ่ง รองลงมาคือ ปฏิบัติงานตรงต่อเวลา และอยู่ในลำดับสุดท้าย คือ มีการเตรียมการจัดทำแผ่นภาพ แสดงความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์วัสดุฝึก

5.4.3 ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 จำนวน 3 ด้าน จำแนกตามสาขาวิชา มีดังนี้

ความคิดเห็นของนักศึกษาโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจ โดยภาพรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกัน

5.4.3.1 ด้านพฤติกรรมก่อนการสอน ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมของครูสายวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 จำแนกตามสาขาวิชา แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่พบว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบัญชีและสาขาวิชาการตลาด มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจแตกต่างกัน

5.4.3.2 ด้านพฤติกรรมระหว่างการสอน ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมของครูสายวิชาการบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 จำแนกตามสาขาวิชาแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่พบว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบัญชีและสาขาวิชาคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน และนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีและการตลาดแตกต่างกัน

5.4.3.3 ด้านพฤติกรรมหลังการสอน ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมของครูสายวิชาการบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 จำแนกตามสาขาวิชาแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่พบว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบัญชีและสาขาวิชาการตลาด มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาการบริหารธุรกิจแตกต่างกัน และนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบัญชีและสาขาวิชาคอมพิวเตอร์มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

5.4.4 ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาการบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 จำนวน 3 ด้าน จำแนกตามสถานศึกษามีดังนี้

ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาการบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 โดยภาพรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกันพิจารณาเป็นรายด้านดังนี้

5.4.4.1 ด้านพฤติกรรมก่อนการสอน ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมของครูสายวิชาการบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 จำแนกตามสถานศึกษาแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่พบว่า นักศึกษาโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ที่เรียน โรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรีและ โรงเรียนเทคโนโลยีละโว้มีความคิดเห็นแตกต่างกัน และนักศึกษาโรงเรียนเทคนิคพิเศษการอยุธยาและ โรงเรียนเทคโนโลยีละโว้มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

5.4.4.2 ด้านพฤติกรรมระหว่างการสอน ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมของครูสายวิชาการบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 จำแนกตามสถานศึกษาแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่พบว่า นักศึกษาโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ที่เรียน โรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรีและ โรงเรียนเทคโนโลยีละโว้มีความคิดเห็นแตกต่างกัน และนักศึกษาโรงเรียนเทคนิคพิเศษการอยุธยาและ โรงเรียนเทคโนโลยีละโว้มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

5.4.4.3 ด้านพฤติกรรมหลังการสอน ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมของครูสายวิชาการบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 จำแนกตามสถานศึกษา แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่พบว่า นักศึกษาโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ที่เรียน โรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรีและโรงเรียนเทคโนโลยีละโว้มีความคิดเห็นแตกต่างกัน และนักศึกษาโรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรีและโรงเรียนไทยอโยธยาบริหารธุรกิจ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

5.4.5 ตอนที่ 5 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาที่ต่อพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6

นักศึกษามีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการสอนของครู สายวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 สรุปในแต่ละด้านดังนี้

1. ด้านพฤติกรรมก่อนการสอนมากที่สุด คือ ครูมีการเตรียมการสอนมาก่อน มีการเตรียมการสอนมาก่อน มีการชี้แจงจุดประสงค์ในการเรียนให้นักศึกษาทราบ การวางตัวได้เหมาะสมกับที่เป็นครู แนะนำเนื้อหาวิชาก่อนสอน และเป็นคนตรงต่อเวลา
2. ด้านพฤติกรรมระหว่างการสอนมากที่สุด คือ มีความเป็นกันเองสำหรับนักศึกษา มีการสร้างบรรยากาศเตรียมความพร้อมก่อนสอน ครูมีกิจกรรมสอดแทรกเข้ามาปะปนกับเนื้อหา มีการสอดแทรกอารมณ์ขันขณะทำการสอน มีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมในขณะที่ทำการสอน มีการเชื่อมโยงเนื้อหาเก่าก่อนสอนเนื้อหาใหม่ และไม่ควรสอนต่อเนื่องนาน ๆ จะทำให้นักศึกษาเครียด
3. ด้านพฤติกรรมหลังการสอนมากที่สุด คือ ให้คำปรึกษาต่าง ๆ ได้ทุกเรื่องที่นักศึกษาสอบถาม เปิดโอกาสให้นักศึกษาปรึกษาปัญหานอกเวลาเรียนได้ รับปรึกษาปัญหาต่าง ๆ ที่นักศึกษาไม่เข้าใจในบทเรียน มีการติดตามผลการเรียนของนักศึกษา วางตัวได้เหมาะสม มีความเป็นกันเองกับนักศึกษาดี และซักถามปัญหาข้อสงสัยกับนักศึกษาว่ามีความเข้าใจบทเรียนมากน้อยแค่ไหน

5.5 อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยมีสาระที่นำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

5.5.1 ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของครู สายวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6

ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูใน 3 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการแสดงออกของครูชัดเจนในแต่ละด้านต่อนักศึกษา โดยทั้งก่อนการสอน ระหว่างการสอน และหลังการสอน จึงทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่ แสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเท่ากันทั้ง 3 ด้าน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ประคอง บุญเจิม (2536:37) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ตามความคิดเห็นของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 พบว่า นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษา มีความคิดเห็นว่า อาจารย์แสดงออกต่อด้านพฤติกรรมก่อนการสอน ระหว่างการสอน และหลังการสอน อยู่ในระดับมากทั้ง 3 ด้านเช่นเดียวกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีดังนี้

ด้านพฤติกรรมระหว่างการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด หรือเป็นอันดับที่ 1 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนสาขาบริหารธุรกิจได้แสดงออกอย่างชัดเจนและนักศึกษาสามารถที่จะวิเคราะห์หรือตอบคำถามได้ว่า ครูผู้สอนได้แสดงออกในเรื่องใดบ้าง โดยเฉพาะข้อที่แสดงออกอยู่ลำดับที่ 1 มีการวัดผลระหว่างเรียนโดยการสังเกตพฤติกรรม ได้แก่ การตอบคำถาม การทำงาน การสรุปงาน และการทำแบบฝึกหัด ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนได้มีการชี้แจงถึงระเบียบการวัดผล ประเมินผลของกระทรวงศึกษาธิการ และได้แจ้งให้นักศึกษาได้รับทราบถึงระบบการวัดผลประเมินผลดังกล่าวได้อย่างละเอียดและชัดเจนดีแล้ว จึงทำให้นักศึกษาเกิดความพึงพอใจ ซึ่งสอดคล้องกับกรมอาชีวศึกษา (2527:4) ได้กำหนดการเรียนการสอนของวิทยาลัยอาชีวศึกษา ไว้ดังนี้ การเรียนการสอนภาคทฤษฎี มุ่งให้ผู้เรียนได้รับความรู้พื้นฐาน เพื่อใช้แก้ปัญหาการปฏิบัติงาน กิจกรรมการเรียนการสอน ควรที่จะใช้หลายวิธี ได้แก่ การบรรยาย การอภิปราย การศึกษาค้นคว้า ส่วนการสอนภาคปฏิบัติ มุ่งให้ผู้เรียนฝึกทักษะวิชาชีพ วิธีสอนที่จำเป็นคือ การสาธิต การปฏิบัติจริง และการฝึกงาน และที่ครูสาขาบริหารธุรกิจแสดงออกมาเป็นลำดับที่ 2 ได้แก่ สอนเนื้อหาตรงตามแผนการสอน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ครูได้มีการเตรียมการสอนมาเป็นอย่างดี และมีการสอนเป็นขั้นตอน เช่น สอนทฤษฎีจนกว่านักศึกษามีความเข้าใจแล้ว จึงเริ่มสอนภาคปฏิบัติให้เกิดทักษะตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับ สุมิตร คุณานุภร (2518:146) ให้ความหมายของการจัดการเรียนการสอนว่าเป็นกระบวนการที่นำไปสู่ความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยเน้นวิธีสอนคือการบรรยาย การอภิปราย การฝึกภาคปฏิบัติ การแก้ปัญหา และการทดลอง ส่วนข้อที่อยู่ในลำดับสุดท้าย ได้แก่ มีการชี้แจงวัตถุประสงค์การสอนในแต่ละครั้ง เพราะวิธีการสอนของครูแต่ละท่านจะแตกต่างกัน แนวความคิดของ ดนัย ไชโยธา (2529-99) ได้กล่าวว่า ในการจัดการเรียนการสอนแต่ละบทเรียนผู้สอนอาจจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นขั้นตอนตามลำดับดังนี้ เช่น 1) การสร้างความสนใจ 2) แจงจุดประสงค์การเรียนการสอนในแต่ละครั้ง และ 3) การรื้อให้ระลึกถึงพื้นฐานที่จำเป็นมาใช้ เป็นต้น

ด้านพฤติกรรมหลังการสอน ค่าเฉลี่ยมีระดับรองลงมา หรือเป็นอันดับที่ 2 ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า ครูผู้สอนได้แสดงออกภายหลังการสอนแล้ว ครูสามารถสละเวลามาช่วยชี้แจงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาด้วยความเต็มใจ และให้ความสำคัญต่อลูกศิษย์ทุก ๆ คนเสมอภาคกัน โดยข้อที่แสดงออกมาก ลำดับที่ 1 ได้แก่ เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามปัญหาให้มีความเข้าใจในบทเรียนนอกชั้นเรียนได้ ซึ่งพฤติกรรมนี้หากครูให้ความสำคัญกับตนเองกับนักศึกษาก็จะทำให้เกิดประโยชน์ต่อนักศึกษาอย่างมาก โดยเฉพาะนักศึกษาบางรายที่ไม่กล้าแสดงออก ไม่กล้าซักถามต่อหน้าเพื่อนในชั้นเรียน ก็สามารถสอบถามหลังเลิกเรียนได้ ซึ่งจะมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษา ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความเจริญงอกงามทั้ง ร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สัจจ อูทรานันท์ (2525-15) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมการสอน

ของอาจารย์ไม่เจาะจงเฉพาะพฤติกรรมที่แสดงออกในห้องเรียนเท่านั้น แต่รวมไปถึงพฤติกรรมภายนอกห้องเรียนด้วย การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นนอกห้องเรียนเป็นการเพิ่มประสบการณ์ ให้กับนักเรียนได้อย่างยิ่ง และที่ครูสายวิชาการบริหารธุรกิจแสดงออกมาเป็นลำดับที่ 2 ได้แก่ จัดให้มีการทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียนรู้ ทั้งนี้จะเห็นได้ว่า ภายหลังจากสอนของครู จะต้องใช้วิธีการทางเทคนิคในรูปแบบต่าง ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสามารถของนักศึกษา เช่น การตรวจผลงานของนักศึกษา การประเมินผลการเรียนการสอน เพื่อที่จะได้วัดความรู้ของนักศึกษาก่อนที่จะทำการสอนครั้งต่อไป และข้อที่อยู่ในลำดับสุดท้าย ได้แก่ จัดสอนซ่อมเสริมนอกเวลาเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้แก่นักศึกษา ทั้งนี้การศึกษาเป็นหัวใจสำคัญในการที่จะพัฒนาคนให้มีความรู้ ความสามารถในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะการที่จะพัฒนาเยาวชน ให้มีคุณภาพที่สามารถจะพัฒนาชีวิต เศรษฐกิจ สังคม ครอบครัว และดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข จำเป็นต้องให้การศึกษา ดังนั้นการที่มีการจัดการสอนซ่อมเสริมนอกเวลาเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้แก่นักศึกษา พบว่า เป็นประโยชน์อย่างมากที่จะช่วยให้นักศึกษาที่มีผลการเรียนก่อน ได้มีผลการเรียนดีขึ้น และช่วยส่งเสริมนักศึกษาที่เรียนดีให้ก้าวหน้าต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (พ.ศ. 2540-2544) ที่มุ่งเน้นในการพัฒนาคนเป็นอันดับแรก เป็นต้น

ด้านพฤติกรรมก่อนการสอน ค่าเฉลี่ยมีระดับรองลงมา หรือ เป็นอันดับที่ 3 ทั้งนี้อาจจะ เป็นเพราะว่าการแสดงออกอย่างชัดเจน ในด้านพฤติกรรมก่อนการสอนของครูสายวิชาการบริหารธุรกิจ ซึ่งอาจแสดงออกโดยมีความกระตือรือร้นก่อนที่จะทำการสอน โดยข้อที่แสดงออกมากเป็นลำดับที่ 1 ได้แก่ ข้อที่ว่าได้อธิบายเกณฑ์การประเมินผลการเรียนการสอนในรายวิชาที่สอน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ครูได้กำหนดเกณฑ์การประเมินผลการเรียนในรายวิชาที่สอนไว้แล้ว และได้ชี้แจงให้นักศึกษาทราบอย่างชัดเจน ข้อที่แสดงออกมากลำดับที่ 2 ได้แก่ เป็นคนตรงต่อเวลา แสดงให้เห็นว่า การเป็นคนตรงต่อเวลาทำให้เกิดความประทับใจแก่นักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เบลิว บูร์ริกดี และคนอื่น ๆ (2525:66-69) พบว่า อาจารย์ที่ดีประกอบด้วย ลักษณะของการเป็นคนตรงต่อเวลา และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของกรมฝึกหัดครู (2526:2-3) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของอาจารย์ที่ดีจากกลุ่มตัวอย่าง 6 ประเภทว่า อาจารย์ที่ดีต้องตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบ ต่องานในหน้าที่ และข้อที่แสดงออกเป็นลำดับสุดท้ายได้แก่ มีการเตรียมการจัดทำแผนภาพ แสดงความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์วัสดุฝึก ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความรับผิดชอบต่อตนเอง เป็นอย่างดี จึงไม่ค่อยให้ความสำคัญในเรื่องนี้ แต่อย่างไรก็ตามวัสดุฝึกในห้องปฏิบัติการที่ใช้ในด้านการเรียนการสอนยังมีความจำเป็นอย่างยิ่งเกี่ยวกับความปลอดภัยในขณะฝึกปฏิบัติ เพราะเครื่อง

มือ และวัสดุฝึกต่าง ๆ ในปัจจุบันมีความก้าวหน้าและทันสมัย นักศึกษาจะต้องพยายามค้นคว้า และ
ไม่ว่าการก้าวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงดังกล่าว และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.5.3 ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครู สายวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6

จำแนกตามสาขาวิชา ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครู ใน 3 ด้าน โดยภาพรวมแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูผู้สอนเห็นว่าในการจัดการเรียนการสอนนั้นครูต้องมีการเตรียมความพร้อมทุก ๆ ด้าน มีความกระตือรือร้นในการจัดการสอน โดยทุ่มเททั้งแรงกายและแรงใจ ตลอดจนคัดเลือกเนื้อหาให้เหมาะสมกับสภาพของเหตุการณ์ปัจจุบัน และมีความทันสมัยอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สจวร์ต เพ็ชรชอบ (2521:26-28) ที่ว่า การจัดการเรียนการสอนจะต้อง 1) มีความทันสมัยและถูกต้องในเนื้อหาวิชา 2) มีความเหมาะสมกับวัย ลักษณะ ตลอดจนความต้องการและความสนใจของผู้เรียน 3) ความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในสังคม 4) เป็นประโยชน์แก่ชีวิตผู้เรียนทั้งในปัจจุบันและอนาคต 5) ความกว้างและลึกของเนื้อหาวิชาควรมีสัดส่วนที่พอดีกัน และ 6) ต้องเป็นเนื้อหาวิชาที่ช่วยให้ผู้เรียนเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ควรเน้นในเรื่องการสื่อสาร สุนทรียภาพ จริยธรรม และวัฒนธรรมด้วย เช่นเดียวกับ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2537:11) ได้กล่าวว่าหลักเกณฑ์ในการเลือกเนื้อหาวิชา ควรเป็นดังนี้ 1) เนื้อหาวิชาที่จะให้แก่เด็ก จะต้องให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงของชีวิตและชุมชนนั้น 2) เนื้อหาวิชาเป็นความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ 3) เนื้อหาวิชาจะต้องสอดคล้องกับสิ่งที่จะอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อันจะก่อให้เกิดการเรียนการสอนแก่เด็ก และ 4) เนื้อหาวิชาจะต้องได้รับการปรับปรุงเปลี่ยนได้

เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบัญชี และนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการสอนของครูแตกต่างกัน และนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบัญชี และนักศึกษาที่เรียนสาขาคอมพิวเตอร์ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาเลือกเรียนลักษณะรายวิชาในแต่ละสาขา มีความแตกต่างกัน อาทิเช่น สาขาวิชาการบัญชีเน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติงานด้วยความถูกต้อง มีระเบียบ และรวดเร็ว สำหรับสาขาวิชาการตลาดฝึกปฏิบัติให้เป็นผู้มีภาวะผู้นำ กล้าแสดงความคิดเห็น ตลอดจนต้องทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ต้องมีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับอุปกรณ์ เครื่องมือที่ทันสมัย และสามารถใช้ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพทั้งทางตรงและทางอ้อม จึงมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (2536:8) กล่าวถึง การจัดหลักสูตรจะต้องประกอบด้วยเนื้อหาวิชานั้น ๆ จำนวนหน่วยการเรียน ระยะเวลาในการศึกษา และบทเรียน ซึ่งมุ่งถึงการฝึกทักษะในพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีสมรรถฐานครอบคลุม พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีดังนี้

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (2536:8) ห้ามมิให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งนี้ ด้านพฤติกรรมการสอน ความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อพฤติกรรมการสอนของครู
สายวิชาบริหารธุรกิจ แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาแต่ละสาขาวิชาได้ให้ความสำคัญ
กับรายข้อต่าง ๆ ดังกล่าวแตกต่างกันออกไป ซึ่งในรายข้อย่อยพบข้อว่าแตกต่างกัน ได้แก่ ข้อที่

ว่า มีการชี้แจงจุดประสงค์การเรียนการสอนให้นักศึกษาทราบ มีการชี้แจงขั้นตอนการเรียนการสอนให้กับนักศึกษา และได้อธิบายเกณฑ์การประเมินผลการเรียนการสอนในรายวิชาที่สอน ดังนั้นก่อนการสอน ครูควรชี้แจงการเรียนการสอนให้นักศึกษาได้รู้ขั้นตอนของเนื้อหาวิชาที่จะทำการสอนอย่างชัดเจน ดังที่กระทรวงศึกษาธิการ (2521:66-69) ได้เสนอแนะไว้ว่า ครูผู้สอนควรกำหนดขั้นตอนในการดำเนินการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ บุญช่วย จันทร์พรหมมา (2524:22) ได้กำหนดหลักเกณฑ์ของครูไว้ว่า การจัดลำดับก่อนหลัง ให้สัมพันธ์กัน เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมในด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่ต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน และกระทรวงศึกษาธิการ (2521:66-69) ได้เสนอแนะในการเตรียมตัวของผู้สอนว่า ครูต้องศึกษาวิธีการวัดผล และการประเมินผล ดังนั้นจึงจำเป็นที่ครูผู้สอนจะต้องอธิบายในรายวิชาที่สอนให้นักศึกษาทราบ ส่วนข้อที่ว่า มีการจัดห้องเรียนภาคปฏิบัติโดยการคิดปายชี้แจงขั้นตอนการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ในการปฏิบัติอย่างถูกต้อง และตรวจความพร้อมอุปกรณ์การเรียนการสอนก่อนที่จะทำการสอน เป็นการเตรียมความพร้อมที่จะให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติวิชาชีพจนเกิดทักษะ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่ง อติศักดิ์ เจริญพิทักษ์ (2526:40) กล่าวว่า พฤติกรรมการสอนที่มีประสิทธิภาพต้องมีอุปกรณ์การสอนประกอบในบทเรียนด้วย และกุลวดี เรืองเดช พบว่า ครูที่มีพฤติกรรมการสอนในด้านการเตรียมการสอนมาก ก็จะใช้อุปกรณ์เพื่อประกอบการสอนมากด้วย

เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบัญชี และนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาด มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีส่วนใหญ่ มีคุณลักษณะเป็นผู้มีความรู้ทางด้านวิชาการ และรู้จักเสาะหาข้อเท็จจริงเพื่อพิจารณาปรับปรุง นักศึกษาสาขาวิชาการตลาด เป็นผู้ที่ชอบช่วยเหลือผู้อื่น มีความเป็นกันเอง และมีมนุษยสัมพันธ์ นอกจากนี้ลักษณะงานที่จะไปประกอบอาชีพ ทำให้นักศึกษามีคุณลักษณะต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2536:13) ได้เสนอแนะลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงไว้ว่าผู้สำเร็จสาขาวิชาการบัญชี สามารถเป็นนักวิชาการปฏิบัติการในงานด้านการบัญชีเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูล จดบันทึกรายข้อมูล วิเคราะห์และเสนอรายงานการเงิน ส่วนผู้สำเร็จสาขาวิชาการตลาดควรมีความสามารถด้านการวางแผน เข้าใจสถานะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลง ตลอดจนเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์อันดี

ด้านพฤติกรรมระหว่างการสอน ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจ แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาให้ความสำคัญต่อการเรียนการสอนในระหว่างเรียนว่าจะต้องทำอะไรบ้างจึงจะสอบผ่านซึ่งจะทำให้นักศึกษาได้มีการเตรียมตัวเตรียมความพร้อมอยู่เสมอ ในรายข้อย่อยพบว่าแตกต่างกันในข้อที่ว่า มีการสร้างบรรยากาศเตรียมความพร้อมก่อนการเรียน 5 – 10 นาที อาจารย์วางตนเป็นกันเองกับนักศึกษา มีการทบทวนหรือเชื่อมโยงเนื้อหาเก่ากับเนื้อหาใหม่ก่อนเรียนก่อนสอน ใช้วิธีการสอนหลายวิธี สอนเนื้อหาตรงตามแผนการสอน มีความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน ดังที่ สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2525:89) พบว่า

อาจารย์ที่ดีต้องรู้วิชาที่สอนเป็นอย่างดี มีความรู้กว้างขวาง ใจกว้างและมีอารมณ์ขัน และข้อที่ว่า จัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ มีอารมณ์ขันและนำมาใช้กับนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยลักษณะของอารมณ์ที่นักเรียนชอบมากที่สุดของ เฉลียว บุรีภักดี (2520:367) พบว่า อาจารย์ควรรู้จักและสนใจนักเรียนโดยทั่วถึงกัน ร่าเริง แจ่มใส ไม่บูดบึ้ง ไม่ถือตัว มีความเป็นกันเอง และมีอารมณ์ขัน เป็นพฤติกรรมที่ครูควรแสดงออกในระหว่างสอนด้วย ข้อที่ว่า มีการชี้แจงวัตถุประสงค์การสอนในแต่ละครั้ง ให้นักศึกษามีส่วนร่วม ในกิจกรรมการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับจุดประสงค์ในการเรียนนั้นสอดคล้องกับ ธนู แสงศักดิ์ (2525:85) กล่าวว่า อาจารย์ต้องปรับปรุงตนเองเสมอ ทันท่วงทีต่อความรู้ สอนไม่อมกมุติ ร่วมมือสนับสนุนสมาคมการศึกษาหรือวิชาชีพที่สนใจ

เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบัญชี และนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการสอนของครู สายวิชาบริหารธุรกิจ แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าลักษณะของรายวิชาในหลักสูตรต่างกัน และลักษณะงานในอนาคตด้วย กระทรวงศึกษาธิการ (2536:14) ได้เสนอแนะว่าผู้ที่เรียนสาขาวิชาการบัญชีเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูล จดบันทึกรายข้อมูล วิเคราะห์และเสนอรายงานการเงิน ส่วนผู้ที่เรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์เกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์ในงานอาชีพต่าง ๆ

ด้านพฤติกรรมหลังการสอน ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครู สายวิชาบริหารธุรกิจ แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ภายหลังจากที่ครูสอนไปแล้ว ได้สรุป ทบทวน และทำการวัดผลหรือสั่งงาน นักศึกษาอาจเรียนรู้ไม่เท่ากัน ดังนั้นครูควรหาวิธีการจูงใจในการจัดกิจกรรม และประสบการณ์ต่าง ๆ ในด้านการสอนให้มีประสิทธิภาพ แต่ในรายข้อย่อยพบว่าแตกต่างกันในข้อที่ว่ามีการตรวจผลงานของนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามปัญหาให้มีความเข้าใจในบทเรียนนอกชั้นเรียนได้ ติดตามความก้าวหน้าของงานที่มอบหมาย ซึ่งครูจะต้องเป็นผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับและนักศึกษาเพื่อให้ทราบผลของความสำเร็จเกี่ยวกับขึ้นอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับ ชาญชัย อินทรประวัตติ กล่าวว่า เมื่อครูผู้สอนได้ให้การบ้านหรือมอบหมายงานให้ทำ ครูผู้สอนต้องให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักศึกษา เพื่อให้เขาได้รับทราบการกระทำของเขา และมีความยุติธรรมในการให้คะแนน ให้นักศึกษาจัดเก็บอุปกรณ์การสอนให้เรียบร้อย ซึ่ง ธนู แสงศักดิ์ (2525:100) อาจารย์ที่ดีต้องให้คะแนนเที่ยงตรง ข้อที่ว่าให้คำปรึกษาปัญหาแก่นักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ จำรัส นองมาก (2541:46-48) กล่าวว่า หลังจากเสร็จสิ้นการสอนแล้ว ก็คงมาถึงกระบวนการที่จะสอบคัดเลือก หรือประเมินผลการเรียน รวมทั้งให้คำแนะนำนักศึกษา ปรับปรุง แก้ไขเพื่อปฏิบัติจัดทำให้ดีขึ้น ดังนั้น พฤติกรรมการสอนของครู จะบรรลุวัตถุประสงค์ได้ ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับทักษะการสอนของครู รวมทั้งความเข้าใจในการจูงใจ และเร้าให้เกิดพฤติกรรม การเรียนรู้ ตามแผนการสอนที่วางไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบัญชี และนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาดมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาการบัญชี แตกต่างกัน และนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบัญชี และนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมในอันที่จะผลิตกำลังคนหรือผู้สำเร็จการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถ และมีคุณลักษณะสอดคล้องกับความต้องการ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ (2536:2) ได้เสนอแนะว่า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตระหนักถึง ความสำคัญของหลักสูตรจึงได้ทำการพัฒนาหลักสูตรอยู่เสมอ รวมทั้งคำนึงถึงหลักสูตรที่จะสามารถนำไปใช้ได้เหมาะสมกับสถานการณ์ และสภาพของผู้เรียนด้วย

5.5.4 ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาการบัญชี โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6

จำแนกตามสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครู ใน 3 ด้าน โดยภาพรวมแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การกำหนดปรัชญาของแต่ละสถานศึกษา มีจุดมุ่งเน้นต่างกัน ตลอดจนนโยบายงานด้านวิชาการ เกี่ยวกับด้านงานหลักสูตร การนิเทศการสอน และการผลิตและใช้สื่อการสอนของครู ตลอดจนการคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียนเป็นไปตามสภาพของแต่ละสถานศึกษา ประกอบกับสถานศึกษาทั้ง 4 แห่ง ได้มีการจัดตั้งและให้หลักการบริหาร โรงเรียนตามมาตรฐานพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 อย่างเคร่งครัด ตลอดจนผู้บริหาร โรงเรียน ได้ใช้หลักการดำเนินงานตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพ 10 ประการ ดังนี้ 1) การกำหนดเป้าหมายแนวคิดหรือปรัชญาของโรงเรียนอย่างเด่นชัด 2) การกำหนดแนวทางการบริหารและการพัฒนาโรงเรียนอย่างชัดเจน 3) การดำเนินการเกี่ยวกับงานวิชาการอย่างมีคุณภาพ 4) การดำเนินการเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ 5) การดำเนินการด้านอาคารสถานที่ 6) การดำเนินการเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ 7) การดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวกับการเงินและบัญชีอย่างมีระบบ 8) การดำเนินการเกี่ยวกับงานธุรกิจ 9) การดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวกับงานบริหาร และ 10) การดำเนินการด้านความสัมพันธ์กับชุมชน เมื่อครูสาขาวิชาการบัญชีมีความพร้อมดังกล่าวก็จึงทำให้เกิดความพึงพอใจของนักศึกษา

เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาที่เรียนโรงเรียนเทคนิคพิเศษการอยุธยา และนักศึกษาที่เรียนโรงเรียนเทคโนโลยีละโว้ มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาการบัญชี แตกต่างกัน และนักศึกษาที่เรียนโรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรี และนักศึกษาที่เรียนโรงเรียนเทคโนโลยีละโว้ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน และนักศึกษาที่เรียนโรงเรียนไทยอโยธยา และนักศึกษาที่เรียนโรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรี มีความคิดเห็นแตกต่างกัน และในด้านการศึกษา นักศึกษาที่เรียนโรงเรียนเทคนิคพิเศษการอยุธยาและนักศึกษาที่เรียนโรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรี มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาที่เข้าเรียนต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มาจากสถานศึกษาต่างกัน และพื้นฐานการศึกษาต่างกัน ตามศักยภาพของ

สถานศึกษานั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ สุเทพ เมฆ (2535:18) ให้แนวคิดในการจัดการศึกษาว่า วัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาของชาติ รวมทั้งระดับโรงเรียนจะต้องสนองต่อปรัชญาการศึกษาของชาติ หรือวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแต่ละระดับ แต่ละประเภท นอกจากจะบังเกิดคุณภาพแล้ว คุณลักษณะของผู้เรียนสำเร็จการศึกษาแต่ละประเภทจะต้องมีคุณลักษณะตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรด้วย ซึ่งจะเห็นได้จากโรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เพราะเป็นโรงเรียนที่มีที่ตั้งอยู่ในตัวเมือง จึงมีโอกาสแก่นักศึกษาได้มากกว่าโรงเรียนอื่น เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ดังนี้

ด้านพฤติกรรมก่อนการสอน ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครู สายวิชาการบริหารธุรกิจ แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารของสถานศึกษาให้ความสำคัญเกี่ยวกับวิธีสอน โดยบางสถานศึกษาให้ครูผู้สอนได้เข้าร่วมอบรมปฏิบัติการด้านเทคนิคการสอน หรือเรียนเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ด้านการใช้สื่อการสอนและเทคโนโลยีใหม่ ๆ แก่ครูผู้สอน แต่ในรายช้อย่อย พบว่า บอกรบอบข่ายเนื้อหาวิชาที่สอน มีการชี้แจงขั้นตอนการเรียนการสอนให้นักศึกษาทราบ ได้อธิบายเกณฑ์การประเมินผลการเรียนการสอนในรายวิชาที่สอน จัดเตรียมเอกสารหรืออุปกรณ์เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่สอน มีการจัดห้องเรียนภาคปฏิบัติโดยการติดป้ายชี้แจงขั้นตอนการใช้เครื่องมือ และอุปกรณ์ในการปฏิบัติอย่างถูกต้อง มีการจัดเตรียมการจัดทำแผ่นภาพแสดงความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์ วัสดุฝึก และตรวจความพร้อมอุปกรณ์การเรียนการสอนก่อนที่จะทำการสอน และเป็นคนปฏิบัติงานตรงต่อเวลาแตกต่างกันมีการชี้แจงแหล่งหนังสือตำราที่นักศึกษาจะค้นคว้าเพิ่มเติมได้ ซึ่งสอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2536:) ได้พิจารณาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนว่า ถ้าผู้สอนพิจารณาเนื้อหาที่จะสอนหรือเรียกว่า จัดมวลกิจกรรมประสบการณ์ หรือสถานการณ์ เพื่อให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ หรือจะเรียกวัตถุประสงค์ของการเรียนนั้น ๆ ก่อน แล้วดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เพราะเนื้อหาสาระที่จะสอนนั้น บางครั้งสอนเฉพาะเนื้อหาหรือภาคทฤษฎี บางครั้งสอนเฉพาะภาคปฏิบัติ สอนเนื้อหาหรือภาคทฤษฎีควบคู่กับการปฏิบัติ สอนเน้นความคิดรวบยอด เน้นปลูกฝังด้านจิตพิสัย เน้นทักษะพิสัย หรือการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ ครูเน้นศูนย์กลางการเรียนรู้ หรือทั้งนักเรียนและผู้สอนร่วมกัน เป็นต้น

เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่พบว่า นักศึกษาที่เรียนโรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรี และนักศึกษาที่เรียนโรงเรียนเทคโนโลยีละโว้ มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการสอนของครู สายวิชาการบริหารธุรกิจ แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารได้ให้ความสำคัญต่อการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนเป็นไปตามหลักสูตร มีการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ สื่อ และเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม เพียงพอ และปลอดภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรีที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า จากการสัมภาษณ์ นายอุบล เขียนบรรจง อาจารย์ใหญ่โรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรี ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีอย่างเหมาะสมเพียงพอ

ด้านพฤติกรรมระหว่างการสอน ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครู สายวิชาการบริหารธุรกิจ แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูผู้สอนอาจมีคุณวุฒิต่างกัน แต่ในรายช้อย่อย พบว่า มีการสร้างบรรยากาศเตรียมความพร้อมก่อนการเรียนการสอน 5-10 นาที จัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในห้องเอื้อต่อการเรียนรู้ มีการชี้แจงวัตถุประสงค์การสอนในแต่ละครั้ง อาจารย์วางตนเป็นกันเองกับนักศึกษา มีการทบทวนหรือเชื่อมโยงเนื้อหาเก่ากับเนื้อหาใหม่ ก่อนเรียนก่อนสอน ใช้วิธีการสอนหลายวิธี ให้นักศึกษามีส่วนรวมในกิจกรรมการเรียนการสอน มีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมในขณะที่ทำการสอน สอนเนื้อหาตรงตามแผนการสอน มีความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน ติดตามความก้าวหน้าของงานที่มอบหมาย แนะนำให้นักศึกษาเตรียมพร้อมในหัวข้อในคาบครั้งต่อไป และมีการวัดผลระหว่างเรียนโดยสังเกตพฤติกรรม ได้แก่ การตอบคำถาม การทำงาน และการสรุปรงานและการทำแบบฝึกหัด และมีอารมณ์ขันและนำมาใช้กับนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ อัญชลี กิจพยัคฆ์ และคณะ (2523:62) มีความเห็นต่อพฤติกรรมระหว่างการสอนของอาจารย์ว่า 1) ในการสอนแต่ละครั้ง นักเรียนควรทราบวัตถุประสงค์ 2) สภาพแวดล้อมในชั้นเรียนที่น่ารื่นรมย์ จะชวนให้นักเรียนมีแรงจูงใจ 3) ครู-อาจารย์ ดัดแปลงเนื้อหาสาระที่สอนให้สอดคล้องกับความสนใจ และความพร้อมของผู้เรียน 4) การสอนมิใช่การถ่ายทอดความรู้เท่านั้นแต่รวมถึงส่งเสริมให้นักเรียนคิดแก้ปัญหาเป็นและพัฒนาเจตคติที่พึงประสงค์ 5) วิธีสอนที่ดีที่สุดวิธีเดียวไม่มี ควรใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธี และ 6) พยายามจัดหาประสบการณ์โดยตรงให้แก่แก่นักเรียน เช่น ลงมือปฏิบัติ หรือการศึกษานอกสถานที่ เป็นต้น

เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาที่เรียนโรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรี และนักศึกษาที่เรียนโรงเรียนเทคโนโลยีละโว้ มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการสอนของครู สายวิชาการบริหารธุรกิจ แตกต่างกัน และโรงเรียนเทคนิคพิเศษการอยุธยา และโรงเรียนเทคโนโลยีละโว้ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าระบบการสรรหาและบำรุงรักษาบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรีมีค่าเฉลี่ยสูง ซึ่งการโยกย้ายค่อนข้างมีน้อย จึงทำให้ครูผู้สอนมีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า

พฤติกรรมหลังการสอน ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครู สายวิชาการบริหารธุรกิจ แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษาบางแห่ง ได้สนับสนุนครูปฏิบัติงานเป็นอย่างดี มีความพร้อมทางด้านอุปกรณ์ประกอบการสอน มีการประเมินผลงานครู และมีสวัสดิการที่พึงพอใจ เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่สอน ในรายช้อย่อย พบว่า เมื่อตรวจสอบผลงานแล้วมีการอธิบายแนวทางปรับปรุงแก้ไขแก่นักศึกษา เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามปัญหาให้มีความเข้าใจในบทเรียนนอกชั้นเรียนได้ ติดตามความก้าวหน้าของงานที่มอบหมาย แจ้งผลความก้าวหน้าทางการเรียนแก่นักศึกษา ให้คำปรึกษาปัญหาแก่นักศึกษา จัดสอนซ่อมเสริมนอกเวลาเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้แก่นักศึกษา ให้นักศึกษาจัดเก็บอุปกรณ์การสอนให้เรียบร้อย ประเมินผลการสอนเพื่อปรับปรุงวิธีสอนให้เหมาะสมและแจ้งผลการวัดผลและประเมินผลด้วย

ความรวดเร็วและถูกต้อง มีการตรวจผลงานของนักศึกษาอยู่เสมอ และมีความยุติธรรมในการให้คะแนน ซึ่งสอดคล้องกับรุ่ง แก้วแดง (2541:136) กล่าวว่า ถ้าครูศึกษาและมีความเข้าใจในองค์ประกอบของความคิดและพยายามปลูกกระตุ้นสมองของผู้เรียนให้มีการเคลื่อนไหว มีการใช้ความคิดในลักษณะต่าง ๆ ก็จะสามารถพัฒนาการคิดของผู้เรียนให้มีคุณภาพสูงขึ้น ครูอาจจะใช้แนวทางในการสอนเพื่อพัฒนากระบวนการคิดดังนี้ 1) ใช้โปรแกรมสื่อสำเร็จรูป 2) ใช้รูปแบบ หรือเน้นที่กระบวนการ 3) ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะความคิด ลักษณะการคิด และกระบวนการคิด ในกิจกรรมการเรียนการสอนในวิชานั้น ๆ

เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาที่เรียนโรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรี และนักศึกษาที่เรียนโรงเรียนเทคโนโลยีละโว้ มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการสอนของครู แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญกับอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอและเหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรี มีค่าเฉลี่ยสูง เพราะโรงเรียนจัดบรรยากาศ และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียน มีห้องสมุดพร้อมเอกสาร และ ตำรา เหมาะสม

5.6 ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลของการวิจัยไปใช้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับสถานศึกษา

จากผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 มีดังนี้

พฤติกรรมก่อนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับสุดท้าย ดังนั้น ผู้บริหารควรให้ความสำคัญ โดยให้งบประมาณสนับสนุนในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน จัดอบรมครูให้มีความรู้ในด้านการจัดทำสื่อการสอนด้วยตนเอง จัดให้มีห้องปฏิบัติการเป็นเอกเทศ เพื่อสะดวกในการเรียนวิชาภาคปฏิบัติและมีเครื่องมือครบตามกระบวนการวิชาที่เปิดสอนในโรงเรียนและสะดวกต่อการนำไปปฏิบัติ จัดหาตำรา หรือหนังสืออ่านเพิ่มเติมทั้งสายสามัญและสายอาชีพ เพื่อให้ นักศึกษาได้ศึกษาและค้นคว้าเพิ่มเติม

พฤติกรรมหลังการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับรองสุดท้าย ดังนั้น ผู้บริหารควรให้ความสำคัญ โดยมอบหมายให้ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนเชิญวิทยากร หรือผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาที่ขาดแคลนมาให้ความรู้แก่ครูโรงเรียน ให้ความรู้ ความเข้าใจ ในกระบวนการวัดผล ประเมินผล โดยให้มีการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ครูเกิดทักษะและเข้าใจในกระบวนการที่ถูกต้อง

พฤติกรรมระหว่างการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับแรก ถึงแม้ว่าการปฏิบัติในด้านนี้ ครูผู้สอนได้แสดงออกดีแล้ว แต่อย่างไรก็ตามผู้บริหารก็ควรที่จะสนับสนุนให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจ ในเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย ทั้งนี้เพื่อที่ครูผู้สอนสามารถจะนำวิธีการต่าง ๆ ไปประยุกต์ใช้ในการสอน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายที่ครูใช้วิธีการสอนแบบครูผู้อยู่หน้ากระดาน

ทุก ๆ ชั่วโมง และหากครูมีเทคนิควิธีการสอนหลากหลาย พร้อมทั้งมีอุปกรณ์ในการสอนเพียงพอ กับจำนวนผู้เรียนก็จะทำให้ผู้เรียนมีความสนใจและครูก็สามารถที่จะสอดแทรกในเรื่องของคุณ ธรรมจริยธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

จากผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาการบริหารธุรกิจ โรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก แต่เมื่อเรียงลำดับแล้วได้ดังนี้ พฤติกรรมระหว่างการสอน พฤติกรรมหลังการสอน และพฤติกรรมก่อนการสอน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ควรนำผลการวิจัยนี้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาบุคลากรสายผู้สอนของ โรงเรียนในด้านต่าง ๆ ที่อยู่ในสังกัด เช่น จัดอบรมความรู้ในเรื่องของเทคนิคการสอนในโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษาทั้งสายสามัญและสายอาชีพที่สอนแล้วผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน โดยเฉพาะในการสอนแต่ละวิชาให้สามารถสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมเข้าไปในเนื้อหาของบท เรียนด้วย จัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับเทคนิคการวัดผลประเมินผล และจัดให้มีการฝึก ปฏิบัติในการจัดทำสื่อการเรียนการสอน หรืออาจประสานงานกับหน่วยศึกษานิเทศก์ที่ประจำเขต การศึกษาเพื่อที่จะช่วยกันพัฒนาวิชาการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

5.7 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะศึกษาวิจัยเรื่องพฤติกรรมก่อนการสอนของครู-อาจารย์ สายวิชาการบริหารธุรกิจ ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 จำนวน 3 ด้าน ตามความคิดเห็นของครู-อาจารย์ และผู้บริหาร
2. ควรทำการศึกษา วิจัย เรื่องพฤติกรรมการสอนของครู-อาจารย์ สาขาวิชาอื่น ๆ ใน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ตามความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษา ครู-อาจารย์ และผู้บริหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. 2526. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหามกุฏราชวิทยาลัย.
กระทรวงศึกษาธิการ. 2536. หลักสูตรสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช
2536. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.

กรัณย์ เสงพานิช. 2528. “พฤติกรรมการสอนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติตามการรับรู้ตนเอง.” วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์. 2513. “การมัธยมศึกษาในประเทศไทย.” ประมวลบทความเกี่ยวกับ
การมัธยมศึกษา. พระนาถ : กรมสามัญศึกษา.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2540. “ปฏิรูปครอบครัว.” กรุงเทพฯ : บริษัท ชัคเชสมีเดีย จำกัด.
โกวิท ประวาลพุกษ์. 2540. “การปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจไทย.” เอกสารประกอบการ
สัมมนาวิชาการ ณ อาคารฐานเศรษฐกิจ, วันที่ 14 กุมภาพันธ์. (เอกสารอัดสำเนา).
คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. 2538. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8
(พ.ศ. 2540-2544). กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. 2539. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8
(พ.ศ. 2540-2544). กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.

คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน. 2541. การนิเทศภายในโรงเรียนเอกชน โดยการ
สังเกตการสอน. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กระทรวงศึกษาธิการ.

คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน. 2541. การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้
ตามแนวคิด 5 ทฤษฎี. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไอเดีย สแควร์.

คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน. 2541. ก้าวต่อไปของการศึกษาเอกชน : การพัฒนา
ที่ยั่งยืน. กรุงเทพฯ : กองนโยบายและแผน.

คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน. 2541. จากระเบียบสู่การปฏิบัติแนวทางการดำเนิน
กิจการโรงเรียนเอกชน ประเภทอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.

คุรุสภา. 2530. เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.

จรัส นองมาก. 2541. ร่วมวงบริหาร. กรุงเทพฯ : หจก. เพิ่มเสริมกิจ.

เอกสารจินตนา ยูนิพันธ์. 2517. การเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งนี้ มหาวิทยาลัย. มิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เฉลียว บุรีภักดี. 2520. รายงานการวิจัยหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู. กรุงเทพฯ :
กรมตำรวจ.

ชนะนอย สงวนทรัพย์. 2529. “การศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูดีเด่น สังกัดสำนักงานการ
 ประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี.” ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.

ชาญชัย อินทร์ประวัตติ. 2523. วิธีสอนทั่วไปและการสอนแบบจุดภาค พิมพ์ครั้งที่ 3 สงขลา :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ณรงค์ นิตยาพร. 2541. “การพัฒนาคุณภาพการอาชีวศึกษา.” วารสารวิชาการ ฉบับที่ 1
 ปีที่ 1 มกราคม.

คนัย ไชโยธา. หลักการสอนประถมศึกษาและประวัติศาสตร์. สงขลา : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ.

ถวิล มาตรฐาน. 2541 “ห้องเรียนในทศวรรษที่ 21.” วารสารวิชาการ ฉบับที่ 5
 ปีที่ 1 พฤษภาคม.

เทคโนโลยีละโว้, โรงเรียน. 2530. คู่มือการปฏิบัติงานของบุคลากร. ลพบุรี :
 เทคโนโลยีละโว้. (อัคราณา)

ธนู แสงศักดิ์. 2525. “ครุฑ.” วารสารวิทยาลัย 2 (3) : 85-100.

ธีรยุทธ เสนิงส์ ณ อรุณยา. 2526 เอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรมการสอนประถมศึกษา.
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

นวรรตน์ วัฒนชนนท์. 2526. “พฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และพฤติกรรมทาง
 สังคมของนักเรียนระดับปฐมวัย : เปรียบเทียบระหว่างศูนย์เด็กปฐมวัย ของกรมการ
 พัฒนาชุมชน กรมอนามัยและกรมการศาสนา.” วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย. อัคราณา.

นรา บุรณรัช. 2517. “พฤติกรรมการสอนด้านจูงใจและด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับ
 นักเรียน.” วิทยานิพนธ์ ปรินญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร.

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
 เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง. 2541. การฝึกปฏิบัติงานการบริหาร. กรุงเทพฯ :
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง. (อัคราณา)

นิภาพรรณ วิโรทัยสกุล. 2539. “คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูธุรกิจตามทัศนะของนักศึกษา
 สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สถาบันเทคโนโลยี
 ราชมนักลในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปรินญา การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
 ธุรกิจศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. ที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสาร
 ไม่ว่าการมีใดๆทั้งนี้

- บัวบุชา ชื่อตรง. 2512. “การวิเคราะห์พฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้การพูดในการเรียนการสอน.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- บุญช่วย จันทร์พรหมมา. 2524. “ความคาดหวังของครูโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัด นครนายก
ที่มีต่อการเรียนการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา.” วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต
ภาควิชาประถมศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประกาศิต จันทร์โทริ. 2536. “พฤติกรรมการสอนของอาจารย์อุตสาหกรรมศิลป์ ในวิทยาลัยครู
สทวิทยาลัยอีสานเหนือตามทัศนคติของอาจารย์และนักศึกษา.” วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ประคอง บุญเจิม. 2537. “การศึกษาพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ตามความคิดเห็น ของนักเรียน
วิทยาลัยอาชีวศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาเขตการศึกษา 5.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- พนัส หันนาคินทร์. 2523. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช.
- พะเยาว์ ปาลวัฒน์. 2525. “พฤติกรรมการสอนของครูชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง ตามแผนการ
สอนจริยศึกษา หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521.” วิทยานิพนธ์ ค.ม.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อุดลำนานา.
- พิมศรี เป่ามิล. 2530. “บรรยากาศการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร ตามทัศนคติคณิสิตและอาจารย์.” วิทยานิพนธ์ปริญญา การศึกษา
มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พุทธทาสภิกขุ. 2535. “ครูคือดวงประทีปของโลก.” ชมรมครูศีลธรรมแห่งประเทศไทยและ
มูลนิธิเผยแพร่ชีวิตประเสริฐ. จัดพิมพ์ถวายเป็นราชกุศลแด่สมเด็จพระนางเจ้า
พระบรมราชินีนาถ.
- เมธี ปีลันธนานนท์. 2533. การบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- รวีรัตน์ สิริภูบาล. 2536. “การสร้างชุดการสอนเรื่องการออกกำลังกาย การพักผ่อน และ
นันทนาการสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.” วารสารการวิจัยทางการศึกษา.
ฉบับที่ 23 ปีที่ 2 เมษายน-มิถุนายน.
- รุ่ง แก้วแดง. 2541. ปฏิวัติการศึกษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มติชน.
- เลขาธิการครู, สำนักงาน. 2533. คุณลักษณะและพฤติกรรมของครูตามจรรยาบรรณและวินัย
เอกสารนี้เป็นเอกสารตามระเบียบประเพณีของครู พ.ศ. 2526. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา. ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าการวิจัย วงษ์ใหญ่. 2541. พัฒนาหลักสูตรและการสอน. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

วิมา ลิมสกุล. สถิติการศึกษาเอกชน. ประจำปี 2541.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. 2525. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521. พิมพ์ครั้งที่ 2
กรุงเทพฯ : ครูสภา.

สงวน สุทธิเลิศอรุณ. 2525. ปรัชญาและคุณธรรมสำหรับครู. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.
สังัด อุทรานันท์. 2525. การจัดการเรียนการสอนอย่างมีระบบ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

สมทรัพย์ อติชาติบุตร. วารสารวิชาการ. ฉบับที่ 9 ปีที่ 1 กันยายน. 2541

สมนึก ภัททิยธนี. 2525. "การศึกษาพฤติกรรมด้านการประเมินผลในการสอนวิทยาศาสตร์
และคณิตศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพฯ." วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์
มหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมบูรณ์ สงวนญาติ. 2534. เทคโนโลยีการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.

สมศักดิ์ สีนุระเวชญ์. 2541. "การประเมินคุณภาพการศึกษา." วารสารวิชาการ
ฉบับที่ 4 ปีที่ 1 เมษายน.

สุจริต เพียรชอบ. 2521. ประมวลบทความเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอนระดับมัธยมศึกษา.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุญาณี สุทธิพงศ์. 2540. "ความต้องการในการพัฒนาสมรรถภาพการสอนของ
ครูธุรกิจ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร."
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

สุเทพ เมฆ. 2535. "ความพึงพอใจในบรรยากาศการเรียนการสอนของนักเรียนและครูโรงเรียน
อาชีวศึกษาเอกชน ประเภทพาณิชยกรรม ในเขตการศึกษา 12." ปริญญาโท กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สุภาภรณ์ กิตติประเสริฐ. 2537. "ความพึงพอใจของครูและนักเรียนที่มีต่อ คุณลักษณะของครู
สอนวิชาชีพพาณิชยกรรม." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาครุศาสตร์
บัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

สุมิตร คุณานุกร. 2518. หลักสูตรการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.

สุมิตร คุณานุกร. 2523. หลักสูตรการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.

อดิศักดิ์ เจริญพิทักษ์. 2526. "การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูในระดับประถมศึกษา."
เอกสารนี้เป็นเอกสาร

มิตรครู. 25 : 39 - 52 มีนาคม 2526. ปรึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีอาชีวศึกษา, กรม. 2527. คู่มือการใช้หลักสูตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2527. กรุงเทพฯ : มีมีการนำไปใช้

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา. (อัคราเนนา)

- เอกชัย กี่สุขพันธ์. 2527. **หลักบริหารการศึกษาทั่วไป**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อเนกต์ศิลป์การพิมพ์.
 อัญชณี กิจพยัคฆ์ และคณะ. 2523. **เอกสารประกอบการสัมมนาการประชุมการศึกษา**.
 กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- อุบล เขียนบรรจง ให้สัมภาษณ์, 18 มกราคม 2543. **แนวทางการปรับปรุงคุณภาพการเรียน**
การสอน. โรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรี.
- อุปถัมภ์ กันยะมี. 2536. “พฤติกรรมการสอนของครูสอนวิชาชีพ ประเภทวิชาอุตสาหกรรมตาม
 ทักษะของนักศึกษาผู้ใหญ่ ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ในเขตภาคเหนือ.”
 ปรินญาณีพันธ์ ถศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- Beck, William R. Pupils' 1964. Perceptions of Teacher Merit : A Factor Analysis of Five
 Postulated Dimensions. **The Journal of Education Research**. No 37,
- Hignet, Tilbert. 1951. **The Art of Teaching** : Me thuen & Co.ltd.
- Ober, Richard L. and others. 1971. **Systematic Observation of Teaching ; An Interaction**
Analysis-Instructional Strategy Approach. Englewood Cliffs, New Jersey :
 PrenticeHall, Inc.
- Ohles, John F. 1970. **Introduction of Teaching**. (New York : Random House, Inc.,
 Co.Ltd.)
- Taba, Hilda. 1962. **Crriculum Development : Theory and Practice**. (New York :
 Harcourt, Brance and World).

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ ดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2542

1. นางละม้าย สิทธิพงษ์ ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "พฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6" โดยมี ศศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุม วิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ.2542

(รศ.ดร.มนัส สังวรศิลป์)

ณบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 3393

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

19 สิงหาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผศ.สุภิตร์ อนุศาสน์

ด้วยคณะกรรมการอุดมศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถาม ให้กับ นักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อนางละม้าย สิทธิพงษ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "พฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตการศึกษา 6"

คณะกรรมการอุดมศึกษา หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่งและ ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลิกิจวัฒนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

เอกสาร โทรสาร 3269040 วนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 3353

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

/9 สิงหาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางนฤมล โล่ห์ทองคำ

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถาม ให้กับ นักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อนางละม้าย สิทธิพงษ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "พฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาการธุรกิจ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตการศึกษา 6 "

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่งและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี สীগิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 3353

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนจลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

19 สิงหาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายสมศักดิ์ ดันดิสุนทรโรตม

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถาม ให้กับ นักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อนางละม้าย สิทธิพงษ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "พฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตการศึกษา 6"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่งและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี สীগิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารราชการ หากมีการนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตให้ถือว่าผิดกฎหมาย
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 3393

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนจลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

19 สิงหาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายจิรพจน์ สุนาถวนิชย์กุล

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถาม ให้กับ นักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อนางละม้าย สิทธิพงษ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "พฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตการศึกษา 6"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่งและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี สীগิจวัฒนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา สจล. โทร. 2663,2642

ที่ ทม 1504/ 33๕3

วันที่ 19 สิงหาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถาม ให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม ของนักศึกษา ชื่อ นางละม้าย สิทธิพงษ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "พฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตการศึกษา 6 "

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผศ.ดร.พรพรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

17 สค 42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 4190

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

6 ตุลาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเทคโนโลยีละโว้

ด้วย นางละม้าย สิทธิพงษ์ เป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัย
เพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "พฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชน
อาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 "

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณาอนุญาต
ให้นักศึกษาได้ทดลองใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรรณี สิกิวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

เอกสาร 3269040 ส่งวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5 ต.ค. 42

ที่ ทม 1504/ 4509

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

29 ตุลาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เขตการศึกษา 6

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. คำโครงการวิทยานิพนธ์
 2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นางละม้าย สิทธิพงษ์ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัย
เพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "พฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาชีพบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชน
อาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6" ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อ และคำโครงการวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อ วันที่
30 กรกฎาคม 2542

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษา
สังกัดหน่วยงานของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรด
พิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาสังกัดหน่วยงานของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรรณี สิกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งาน ปฏิบัติราชการแทนคณบดี อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของลิขสิทธิ์ในการนำไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3269040

ที่ ทม 1504/ 4509

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๒

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเทคนิคพิเศษการพระนครศรีอยุธยา

ด้วย นางละม้าย สิทธิพงษ์ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัย
เพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "พฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชน
อาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6" ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่
30 กรกฎาคม ๒๕๔๒

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษา
ของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาต
ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรรณี สীগิจวัฒนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามนำไปดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของลิขสิทธิ์ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3269040

ที่ ทม 1504/4509

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

29 ตุลาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนโยธยาบริหารธุรกิจ

ด้วย นางละม้าย สิทธิพงษ์ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัย
เพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "พฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชน
อาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6" ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่
30 กรกฎาคม 2542

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษา
ของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรด พิจารณาอนุญาต
ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานภายในหรือเพื่อการศึกษา หากมีข้อผิดพลาดประการใด

งานบัณฑิตศึกษา

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทางสนธิสัญญาให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3269040

26 ต.ค. 42

ที่ ทม 1504/ 4509

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๙ ตุลาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเทคโนโลยีละโว้

ด้วย นางละม้าย สิทธิพงษ์ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัย
เพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "พฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาชีพบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชน
อาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6" ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่
30 กรกฎาคม 2542

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษา
ของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรด พิจารณาอนุญาต
ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรรณี สীগิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ลิขสิทธิ์เป็นของเจ้าของเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเนื้อหาทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3269040

ที่ ทม 1504/ ๔509

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๒

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรี

ด้วย นางละม้าย สิทธิพงษ์ ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัย
เพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "พฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเอกชน
อาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6" ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่
30 กรกฎาคม ๒๕๔๒

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษา
ของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรด พิจารณาอนุญาต
ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรพรณี ลิขิตจวัฒนนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุ
ไม่ว่าการตีพิมพ์หรือการนำข้อมูลไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ภาคผนวก ก
รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
โดย นางละม้าย สิทธิพงษ์

1. โรงเรียนเทคโนโลยีละโว้
2. โรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรี
3. โรงเรียนไทยอโยธยาบริหารธุรกิจ
4. โรงเรียนเทคนิคพิษณุโลกการอยุธยา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามประกอบการวิจัย
เรื่อง
พฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาการธุรกิจ
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้เป็นแบบสอบถาม เพื่อศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาการธุรกิจ สาขาการบัญชี การตลาด และคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ในด้านพฤติกรรมก่อนการสอน พฤติกรรมระหว่างสอน และพฤติกรรมหลังการสอน การวิจัยครั้งนี้เป็นหลักสำคัญของการบริหารงานวิชาการ จึงใคร่ขอความร่วมมือจากนักศึกษาทุกคน โปรดตอบคำถามให้ครบทุกข้อ ตามความคิดเห็นของนักศึกษา ผลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอรับรองว่า ข้อมูลที่ได้มาจะเก็บไว้เป็นความลับ จะใช้เฉพาะการวิจัยเท่านั้น จะไม่มีผลกระทบต่อสถาบัน หรือบุคคล หรือการปฏิบัติงานใด โดยเฉพาะ

2. แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับ การศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาการธุรกิจ ทั้ง 3 ด้านคือ ด้านพฤติกรรมก่อนการสอน พฤติกรรมระหว่างสอน และพฤติกรรมหลังการสอน

ตอนที่ 3 เป็นความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครูสายวิชาการธุรกิจ

ตัวอย่าง โปรดกาเครื่องหมาย \surd ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียว

ลำดับ ที่	พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1.	แนะนำเนื้อหา และมีการนำเข้าสู่บทเรียน.	✓
2.	ใช้เวลาสอน ได้เหมาะสม.....	✓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย \surd ลงใน () ที่กำหนดไว้ตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. สาขาวิชาที่ศึกษา

- () สาขาวิชาการบัญชี
- () สาขาวิชาการตลาด
- () สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

2. สถานที่ศึกษาที่ศึกษา

- () โรงเรียนเทคโนโลยีละโว้
- () โรงเรียนเทคโนโลยีลพบุรี
- () โรงเรียนเทคนิคพิษณุโลก
- () โรงเรียนไทยอาชีพบริหารธุรกิจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมการสอนของครูสาขาวิชาบริหารธุรกิจ
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 โดยภาพรวม
คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียว

ลำดับ ที่	พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
	พฤติกรรมก่อนการสอน					
1.	บอกขอบข่ายเนื้อหาวิชาที่สอน.....
2.	มีการชี้แจงจุดประสงค์การเรียนการสอนให้นักศึกษา.....
3.	มีการชี้แจงขั้นตอนการเรียนให้กับนักศึกษา.....
4.	มีการชี้แจงแหล่งหนังสือ ตำรา ที่นักศึกษาจะค้นคว้าเพิ่มเติมได้.....
5.	ได้อธิบายเกณฑ์การประเมินผลการเรียนในรายวิชาที่สอน.....
6.	จัดเตรียมเอกสารหรืออุปกรณ์เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่สอน.....
7.	มีการจัดเตรียมวัสดุฝึก อุปกรณ์ เครื่องมือฝึกปฏิบัติในวิชาที่สอน.....
8.	มีการจัดห้องเรียนภาคปฏิบัติโดยการติดป้ายชี้แจงขั้นตอนการใช้เครื่องมืออุปกรณ์การปฏิบัติอย่างถูกต้อง.....
9.	มีการเตรียมการจัดทำแผ่นภาพแสดงความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์และวัสดุฝึก.....
10.	ตรวจความพร้อมอุปกรณ์การเรียนการสอนก่อนที่จะทำการสอน.....
11.	เป็นคนปฏิบัติงานตรงต่อเวลา.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ ที่	พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1.	พฤติกรรมระหว่างการสอน มีการสร้างบรรยากาศเตรียมความพร้อมก่อนการสอน 5-10 นาที.....
2.	จัดบรรยากาศ และสภาพแวดล้อม ในห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้.....
3.	มีอารมณ์ขันและนำมาใช้กับนักศึกษา ได้อย่างเหมาะสม.....
4.	มีการชี้แจงวัตถุประสงค์การสอนในแต่ละ ครั้ง.....
5.	อาจารย์วางตนเป็นกันเองกับนักศึกษา
6.	มีการทบทวนหรือเชื่อมโยงเนื้อหาเก่า กับเนื้อหาใหม่ ก่อนการเรียนการสอน.
7.	ใช้วิธีการสอนหลายรูปแบบ.....
8.	ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการ เรียนการสอน.....
9.	มีการสอดแทรกคุณธรรมในขณะที่ทำ การสอน.....
10.	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนในเนื้อหา วิชาสอดคล้องกับจุดประสงค์ในการ เรียนนั้น ๆ.....
11.	สอนเนื้อหาตรงตามแผนการสอน.....
12.	มีความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน.....
13.	ติดตามความก้าวหน้าของงานที่มอบ หมาย.....
14.	แนะนำให้นักศึกษาเตรียมพร้อมใน หัวข้อในคาบเรียนครั้งต่อไป.....
15.	มีการวัดผลระหว่างเรียนโดยสังเกต พฤติกรรมได้แก่ การตอบคำถาม การทำงาน การสรุปรงาน และการทำ แบบฝึกหัด.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ ที่	พฤติกรรมการสอน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1.	พฤติกรรมหลังการสอน จัดให้มีการทดสอบย่อยทุกหน่วย การเรียน
2.	มีการตรวจผลงานของนักศึกษาอย่าง สม่ำเสมอ.....
3.	เมื่อตรวจผลงานแล้วมีการอธิบาย แนวทางปรับปรุงแก้ไขแก่นัก ศึกษา.....
4.	เปิดให้โอกาสนักศึกษาซักถามปัญหา ให้มีความเข้าใจในบทเรียนนอกชั้น เรียนได้.....
5.	ติดตามความก้าวหน้าของงานที่ มอบหมาย.....
6.	มีความยุติธรรมในการให้คะแนน.....
7.	แจ้งผลความก้าวหน้าทางการเรียนแก่นัก ศึกษา.....
8.	ให้คำปรึกษาปัญหาแก่นักศึกษา.....
9.	จัดสอนซ่อมเสริมนอกเวลาเรียนเพื่อ พัฒนาการเรียนรู้แก่นักศึกษา.....
10.	ให้นักศึกษาจัดเก็บอุปกรณ์การสอน ให้เรียบร้อย.....
11.	ประเมินผลการสอนเพื่อปรับปรุงวิธี สอนให้เหมาะสม.....
12.	แจ้งการวัดผล ประเมินผลด้วยความ รวดเร็วและถูกต้อง.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครู สายวิชาบริหารธุรกิจ
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6

คำชี้แจง

โปรดให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครู สายวิชาบริหารธุรกิจ
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ใน 3 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมก่อนการสอน.....

.....

.....

.....

.....

2. พฤติกรรมระหว่างการสอน.....

.....

.....

.....

.....

3. พฤติกรรมหลังการสอน.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่กรุณาใช้เวลาในการตอบแบบสอบถาม

ละม้าย สิทธิพงษ์

ผู้วิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางละม้าย สิริพิงษ์
เกิดวันที่ 30 สิงหาคม 2504

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2525 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
จากวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา
พ.ศ. 2529 ปริญญาตรี สาขาเศรษฐศาสตร์สหกรณ์
จากวิทยาลัยครูเทพสตรี จังหวัดลพบุรี

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2526-2542 หัวหน้าคณะวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเทคโนโลยีละโว้ จังหวัดลพบุรี
พ.ศ. 2543-ปัจจุบัน ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่โรงเรียนบริหารธุรกิจละโว้ จังหวัดลพบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้